СВОБОДА

Пам’ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

ІК CVII | П'ЯТНИЦЯ, 21 КВІТНЯ 2000 | ЧИСЛО 16 | VOL. CVII | FRIDAY, APRIL 21, 2000 | No. 16

І В ХРИСТОВІЙ СИЛІ ПРАВДА ПЕРЕМОЖЕ

Зацвітуть тюльпани

Зацвітуть тюльпани жовто і червоно,
Забринить кадило п'янко-благовонно,
По святинях Божих залунають хори
І медові дзвони збудять сонні гори.

Україно мила, краю мій далекий,
Батьківщино мирна ластівки й лелеки,
Мальви та барвінку, полину та м'яти
І душі моєї незамінна втрато,

Мій незмірний жалю, невимовний болю,
Я за тебе, Ненько, щодня Бога молю,
Шлю Тобі привіти через океани
Вірю, що й для Тебе Світлий День настане.

Бо з часів прадавніх так ще не бувало,
Щоби зло на світі довго панувало, –
І в Христовій силі правда переможе,
Нам це запевняє Воскресіння Боже.

о. Володимир Вітт

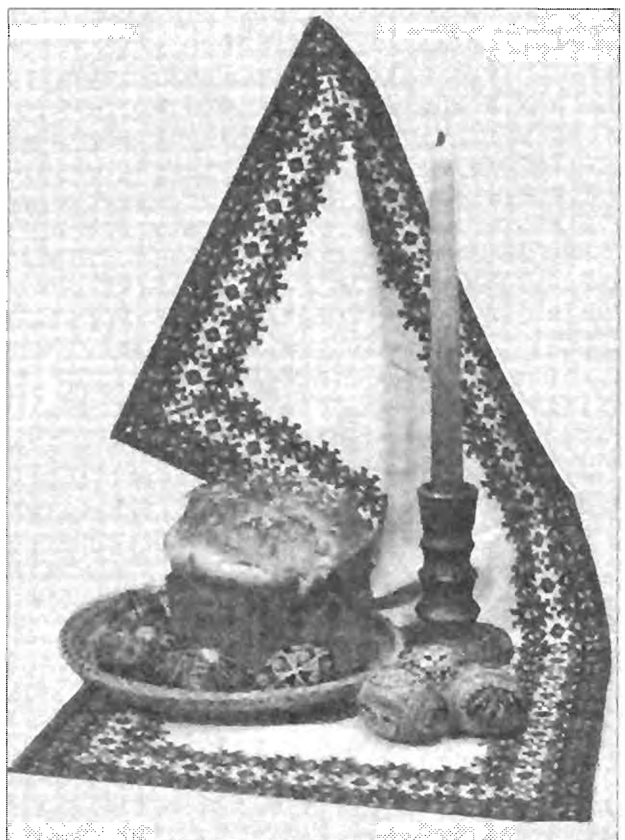
Воскресіння – сила нового життя

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

Дорогі в Христі Ісусі брати та сестри, любі друзі!

В імені Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства вітаємо вас із Світлим Днем Христового Воскресіння – Христос Воскрес!. На цей святковий час Ювілею 2000-річчя Христового Воскресіння і на всі майбутні дні в цьому році ми щиро бажаємо вам багато ра-

(Закінчення на стор. 17)

Світло Великодня над Україною

ПРИВІТАННЯ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

Президія секретаріяту Світового Конгресу Українців вітає з Христовим Воскресінням високопреосвященних Первоієрархів наших Церков – як у діяспорі, так і в Україні.

Вітаємо високодостойного Президента Украї-

(Закінчення на стор. 17)

Пасха – це перехід до вічного життя

†Стефан – Митрополит
†Володимир – Єпископ-помічник

Всечесному духовенству, преподобному чернецтву та боголюбним вірним мир у Господі і наше Архиєрейське благословення!

Христос Воскрес!

В „Діяннях Мучеників" третього століття читаємо, що коли Антіохійську мученицю Марину поставили на суд за те, що визнавала цісарем заборонену християнську віру, то суддя злісно вигукнув: „Яке це безумство – визнавати Богом людину, яку ганебно розіп'яли на хресті!".

Марина тоді спитала його: „А звідкіль ти знаєш, що його розіп'яли?". „З ваших таки євангелій, що їх ви вважаєте святими книгами", – відгукнувся суддя. На це св. Мучениця відповіла: „Так, це правда, що Євангелії для нас – святі. Але ті самі Євангелія, які кажуть, що Христа розіп'ято на хресті, свідчать також і про те, що Він на третій день воскрес із мертвих.

Вмираючи на хресті, Він дав знати, що був правдивою людиною, але своїм воскресінням з мертвих Він ясно показав, що був і правдивим Богом. Ось чому ми визнаємо Його як нашого Бога і радісно жертвуємо за Нього наше дочасне життя, бо знаємо, що разом з Ним воскреснемо до нового життя, щоб жити з Ним навіки!".

Так, дорогі в Христі, світле воскресіння Господа Нашого Ісуса Христа, про яке одноголосно свідчать усі чотири євангелисти, становить основу нашої віри і є незаперечним доказом того, що Христос направду „Син Божий, і щоб, увірувавши в Нього, ми мали життя в Його ім'я" (Ів. 20:30).

(Закінчення на стор. 19)

Референдум відбувся при високій активності

Спостерігачі і політики висловлюють ɔотилежні думки з приводу його вислідів і доцільности

Київ. 17 квітня. УНІАН. – В неділю, 16 квітня, по всій Україні пройшов референдум за народною ініціятивою. Як повідомила Центральна виборча комісія, активність громадян у ньому станом на 17 квітня становила 81.31 відсотка. За словами голови згаданої комісії М. Рябця, остаточні результати буде підраховано на підставі оригіналів протоколів комісій.

На всеукраїнський референдум

(Закінчення на стор. 2)

Президент України Леонід Кучма вкидає свій бюлетень в урну.

Перебування В. Путіна в Україні

У понеділок, 17 квітня, де почалася перша робоча візита в Україну виконуючого обов'язки президента Росії Владіміра Путіна. Правда, виконуючим обов`язки йому залишилося бути недовго: на початок травня в Москві запланована інавґурація. А тим часом новий господар Кремля вирішив зробити візити до Мінська, Лондону та Києва.

Прибувши зі столиці Великобританії, президентський літак В. Путіна приземлився на летовищі в Борисполі в понеділок опівночі. За півгодини до цього в Київ доставили лімузину "ЗИЛ" російського лідера. Служби обслуговування поїздки високопоставленого гостя застосували досить жорсткі засоби безпеки: вздовж дороги, по якій рухався кор-

(Закінчення на стор. 6)

Візита М. Олбрайт до Києва

14 квітня державний секретар США Меделин Олбрайт прибула в Україну з дводенним візитом. Під час зустрічі представника американського уряду з Президентом Кучмою, іншими керівниками України порушувалися питання майбутнього візиту в Україну президента США, питання договірно-правової бази двосторонніх взаємин, Харківської ініціятиви, питання компенсації жертвам нацизму, співробітництво в Косові, участь України в силах КФОР, співробітництво у Раді Безпеки ООН, питання закриття Чорнобильської АЕС, робота спільної україно-американської комісії зі співробітництва, взаємини з МВФ, питання про статус Нормального торговельного партнера, співробіт-

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Референдум...

(Закінчення зі стор. 1)

були винесені наступні питання.

За ходом голосування, за інформацією голови ЦВК, на референдумі спостерігало 73 міжнародних спостерігачі з 10 різних держав, зокрема Франції, Угорщини, Канади, Російської Федерації, Польщі, Латвії.

Президент України Леонід Кучма задоволений результатами всеукраїнського референдуму. Глава держави відзначив, що результати референдуму "однорідні" по всій Україні – "практично немає розбіжностей між Заходом і Сходом країни". "Я не можу сьогодні не бути задоволеним, бо навколо референдуму було занадто багато інсинуацій", – сказав Л.Кучма. Головне, на думку Президента, що "ініціатором цих інсинуацій були українці, якщо декого з них можна так назвати, бо вони працювали не в інтересах України, а проти неї".

Сім'я пенсіонерів заповнює свої бюлетені на одній з виборчих дільниць в центрі Києва в неділю, 16 квітня 2000 р.

РЕФЕРЕНДУМ: КОМЕНТАРІ СПОСТЕРІГАЧІВ І ПОЛІТИКІВ

У МІЖНАРОДНИХ СПОСТЕРІГАЧІВ ВИНИКАЮТЬ СУМНІВИ ЩОДО ДЕЯКИХ ПИТАНЬ ТА РЕЗУЛЬТАТУ РЕФЕРЕНДУМУ. Офіційний спостерігач із Швеції, представник молодіжної організації "Европейці за безпеку" Анна Екберґ "проблемою" всеукраїнського референдуму вважає його невизначеність. За її словами, щодо деяких питань, винесених на референдум, "виникають певні сумніви і можливі інтерпретації". На прес-конференції, організованій Комітетом виборців України, А. Екберґ відзначила "дуже велику" присутність виборців під час дострокової участи у референдумі – майже 30 відс. "У Швеції такого високого відсотка ніколи не було", – сказала вона. При цьому спостерігач зазначила, що у Швеції інша процедура дострокової участи – "через пошту". Вона вважає "дивним", що на деяких дільницях присутність виборців становить майже 100 відс. (передусім у студентських містечках, військових частинах, лікарнях). Відповідаючи на запитання журналістів щодо незначної кількости спостерігачів за проведенням референдуму, А. Екберґ повідомила, посилаючись на представників від ОБСЕ, що "ЦВК та уряд України дуже пізно надіслали їм запрошення". За ходом референдуму спостерігали близько 70-ти міжнародних спостерігачів. За президентськими виборами в Україні торік спостерігали 507 осіб.

ОСНОВНЕ ПОРУШЕННЯ, ВИЯВЛЕНЕ В ХОДІ РЕФЕРЕНДУМУ, – ВТРУЧАННЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ У ПРОЦЕС ВСЕНАРОДНОГО ОПИТУВАННЯ, повідомив на прес-конференції голова Комітету виборців України Ігор Попов. За його словами, на референдумі "працювала вертикаль" влади, яка "штучно нарощувала явку" виборців на голосування. За словами І.Попова, у деяких дільницях, розташованих у військових частинах і в місцях позбавлення волі, достроково проголосувало 100 відс. виборців. Голова комітету навів приклад, коли з однієї із студентських дільниць надійшла інформація про участь у дострокових виборах 104 відс. осіб.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ УКРАЇНИ ВИСТУПАТИМЕ ЗА ПЕРЕОБРАННЯ ЦЕНТРВИБОРЧКОМУ, заявив на прес-конференції у понеділок голова фракції КПУ Петро Симоненко. За його словами, "ЦВК знаходиться під жорстким контролем адміністрації Президента та олігархів". Він наголосив, що референдум ще раз засвідчив "грубе порушення прав і свобод громадян як у ході підготовки до референдуму, так і при достроковому голосуванні з 6 квітня по 16 квітня". "Цей референдум – не волевиявлення народу для влади, а ще один крок до диктатури і знищення демократичних засад в Україні", – вважає лідер комуністів. Він сказав, що у нього є документальні свідчення усіх порушень на референдумі, і він має намір звертатися з цього приводу до судових органів.

Ю.КОСТЕНКО ВВАЖАЄ "ПРАКТИЧНО НЕМОЖЛИВИМ" ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОЗИТИВНИХ ВІДПОВІДЕЙ РЕФЕРЕНДУМУ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ. Провідник фракції Українського Народного Руху наголосив, що питання, які має розглянути ВР, "фактично тягнуть за собою перегляд всієї Конституції України", а це є "нічим не виправданим експериментом над народом".

"ЯБЛУКО" – ПРОТИ СКАСУВАННЯ ДЕПУТАТСЬКОЇ НЕДОТОРКАННОСТИ, ЗМЕНШЕННЯ КІЛЬКОСТИ ДЕПУТАТІВ ДО 300 ОСІБ І ЗАПРОВАДЖЕННЯ ДВОПАЛАТНОГО ПАРЛЯМЕНТУ, сказав в інтерв'ю журналістам лідер депутатського об'єднання "Яблуко" Михайло Бродський. Водночас він не виключив, що члени об'єднання погодяться з можливістю розпуску Верховної Ради Президентом України, однак при цьому ставитиметься вимога про те, що розпуск парляменту має супроводжуватися відставкою Уряду. Однією з умов підтримки членами "Яблука" цієї зміни до Конституції лідер об'єднання назвав також надання парляментові можливости формувати уряд. Говорячи про зменшення кількости депутатів у складі парляменту України, М.Бродський сказав, що "чим менше депутатів, тим з ними легше домовитися виконавчій владі". На його думку, пропозиція щодо обрання 300 депутатів замість 450 "демонструє, хто за цим стоїть". М.Бродський також підкреслив, що для України є недоцільним і запровадження двопалатного парляменту, оскільки держава "не федеральна, а унітарна, суверенна, незалежна". Лідер "Яблука" не без сарказму заявив, що явка громадян на референдум "була б стовідсотковою, якби на нього було винесено ще три питання": "Чи не вважаєте ви, що потрібно розстріляти парлямент; чи не вважаєте ви за необхідне розстріляти адміністрацію Президента України; чи не вважаєте ви, що треба розстріляти всі уряди, що існували в Україні за роки незалежности". І висловив переконання, що "на всі ці запитання народ би відповів "так", а тому треба було б виконати волю народу".

ОБ'ЄДНАННЯ "ЄДНІСТЬ-2000" ЗАКЛИКАЛО ВЕРХОВНУ РАДУ "НЕГАЙНО ВТІЛИТИ РЕЗУЛЬТАТИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ", та застерегло політичні угруповання, партії, рухи, депутатські фракції, Верховну Раду в цілому від спроб чинити перешкоди найповнішому відображенню результатів народного волевиявлення в українському законодавстві". У зверненні об'єднання йдеться, що втілення результатів всеукраїнського референдуму має стати "священним обов'язком Президента, уряду, Верховної Ради". Парлямент, вважають члени "Єдності", зобов'язаний також "негайно внести і схвалити" зміни до Конституції України, що відображатимуть завершеність законодавчого врегулювання проблеми двопалатної структури українського парламенту, схваленої на всеукраїнському референдумі.

УЧАСТЬ У РЕФЕРЕНДУМІ БЛИЗЬКО 80 відс. ГРОМАДЯН – "ЦЕ ЧИСТОЇ ВОДИ ФАЛЬСИФІКАЦІЯ", вважає член фракції Компартії України Володимир Мойсеєнко. Як професійного політика, В.Мойсеєнка також дивує, що при зборі підписів за проведення референдуму за народною ініціятивою "поставив підпис кожен восьмий громадянин України". При цьому, зазначив депутат, він не знає нікого, хто б ставив підпис за цю ініціятиву. "Це найголовніший принциповий момент, який свідчить, що Президент і його оточення пішли на державний злочин, створивши фіктивний банк підписів".

НРУ ХАРКІВЩИНИ НЕ ВИЗНАЄ ЗАКОННОСТИ РЕФЕРЕНДУМУ І ЙОГО РЕЗУЛЬТАТІВ. "Обласна організація Народного Руху України не визнає законности референдуму 16 квіт-

(Закінчення на стор. 5)

ТІЛЬКИ ФАКТ

Президент України Леонід Кучма підписав Указ "Про підготовку до відзначення 10-ої річниці незалежности України".

◆

Найвищий рейтинг серед політиків – 8.61 відс. у березні мав Леонід Кучма, друга позиція за Віктором Ющенком – 7.28 відс., третя – за першим заступником голови Верховної Ради В. Медведчуком: 6.60 відс.

◆

44 відс. громадян України позитивно оцінюють дії Віктора Ющенка на посаді прем'єр-міністра, 13 відс. опитаних – неґативно, решта респондентів дали невтральну оцінку або не змогли відповісти на запитання.

◆

Президент України дав доручення прем'єр-міністрові Вікторові Ющенку невідкладно вжити заходів щодо відновлення зупинених пільг і компенсацій для Героїв України, героїв Радянського Союзу та соціялістичної праці, кавалерів ордена Слави трьох ступенів.

◆

Уряд України ухвалив випустити облігації на суму 5.17 млрд. грн. (954 млн. дол.). Це є головним джерелом бюджетних доходів у 2000 році і буде використано для погашення зовнішніх боргів і виконання бюджету з нульовим дефіцитом. Номінальна вартість однієї облігації – 100 гривень.

◆

Громадська організація "Союз шахтарів-інвалідів України" вимагає звільнити з посади протягом найближчого тижня міністра палива та енергетики України С.Тулуба.

◆

Торік від експорту продукції космічна галузь України одержала 250 млн. дол., а в 2000 р. надходження вже укладених і нових комерційних контрактів у цю галузь можуть становити 250-350 млн. дол.

◆

Протягом 1999-2000 років з США в Україну під виглядом розчинника для лакофарбної промисловости нелеґально ввезено спирту на 2 млн.дол., за що чужоземні компанії, причетні до протизаконної діяльности, зобов'язані виплатити великі грошові кари. З них 300 тис. дол. буде передано Посольству України в США.

◆

Рівень професійної захворюваности за останні роки підвищився майже в 6 разів. Найбільша кількість захворювань – у вугільній промисловості, металургії, в машинобудуванні та сільському господарстві.

◆

У Житомирській області відбулися стихійні збори виборців, на яких вже зібрано понад 50 тис. підписів з вимогою привести у виконання смертний вирок А.Онопрієнку – вбивці 52 людей.

◆

На запитання: "Чи слід легалізувати проституцію?", поставлене на вебсторінці УНІАН (www.unian.net), 80.5 відс. її відвідувачів відповіли ствердно.

◆

Курс валют НБУ на 20 квітня:

1 долар США	– 5.43 гр.
1 евро	– 5.19 гр.
1 німецька марка	– 2.66 гр.
1 рубль Росії	– 0.19 гр.

Віктора Ющенка посвячено у запорізькі козаки

Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко п'є чарку вина з козацької шаблі перед посвяченням в запорізькі козаки на острові Хортиця в Запоріжжі.
Фото УНІАН.

ЗАПОРІЖЖЯ.– Прем'єр-міністра України Віктора Ющенка посвячено в запорізькі козаки. Церемонія посвячення відбулася 15 квітня в Національному заповіднику "Хортиця" згідно з традиційним обрядом. Церемонія передбачала елементи козацьких ігор і забав. У цей день він разом з сином Андрієм посадив дуба – в рамках всеукраїнської акції "Посади своє дерево", потім оглянув експозицію музею Національного історико-культурного заповідника на острові Хортиця, відвідав з робочою візитою Запоріжжя, де ознайомився зі станом ремонту опорів моста ДніпроГЕСу.

УНІАН

Збігнєв Бжезінський: УВУ зберіг національну свідомість

ВАШІНҐТОН.– Збігнєв Бжезінський – нащадок столяра з Жовкви, син польського дипломата, професор кращих американських університетів і близький дорадник президентів Сполучених Штатів, 13 квітня 2000 став почесним доктором прав Українського Вільного Університету (УВУ).

Церемонія відбулась у Посольстві України у Вашінґтоні за участю ректора УВУ Леоніда Рудницького, попередного ректора Мирослава Лабуньки і судді Богдана Футея, професора УВУ.

Прийнявши диплом, д-р Бжезінський заявив, що він гордий за своє нове звання, бо протягом своєї майже 80-річної історії Український Вільний Університет, створений українськими інтелектуалами саме тоді, коли українська державність була придушена, зберіг два важливі елементи, потрібні для української нації: національну свідомість і західню орієнтацію.

За час свого існування – спочатку у Відні, згодом у Празі, а після Другої світової війни, коли у Празі починалося комуністичне правління, у Мюнхені – УВУ пройшов важкий шлях, сказав д-р Бжезінський. Зате в той час, коли в Україні національна свідомість була придушена і перекручена, УВУ зберігав цю свідомість серед української діяспори. Без національної свідомости не було б самостійної України. Діючи на заході – додав він – УВУ підкреслював, що Україна є частиною Европи.

Д-р Бжезінський зауважив, що Україна все ще не є успішною державою – через корупцію, яка залишилася в спадок від минулого і яка гальмує розвиток. Але національна свідомість і західня орієнтація можуть вилікувати цю хворобу.

Д-р Лабунька у своєму виступі представив присутнім заслуги д-ра Бжезінського як блискучого політолога, котрий перший передбачив розвал Совєтського Союзу, та довголітнього приятеля України. Він також згадав, що за свої заслуги в галузі американського державного керівництва д-р Бжезінський був нагороджений президентською медалею Свободи.

Акт надання почесного докторату здійснив ректор УВУ Л. Рудницький, а на закінчення церемонії присутні відспівали стару академічну пісню "Ґаудеамус ігітур."

Р. Хомяк,
Вашінґтон

Військові медики Італії працювали в Україні

КИЇВ. – Від 11 до 13 квітня в Україні працювала робоча група італійських військових медиків на чолі з генеральним директором Головного медичного санітарного управління збройних сил Італії адмірал-інспектором Серджіо Наталіккьо. Як повідомили в прес-службі Міністерства оборони України, вони мали зустрічі з начальником Головного військово-медичного управління МО України генерал-лейтенантом Володимиром Білим, керівником Військово-медичної академії України генерал-майором Володимиром Паськом та керівним складом Науково-дослідного інституту проблем військової медицини Збройних Сил України. Італійські медики ознайомилися з системою медичного забезпечення військовослужбовців України та відвідали клінічну лікарню Міністерства оборони і військову лікарню у місті Ірпінь.

АМЕРИКА І СВІТ

Знову демонстрації проти МВФ і СБ

ВАШІНҐТОН. – Минулої суботи, 15 квітня, міністри фінансів і делегати країн-членів Міжнародного валютного фонду та його спільника, Світового банку, розпочали, з деякими перепонами, свою заплановану зустріч для обговорення завдань ґльобальної стабільности та вдосконалення діяльности МВФ і СБ. Беручи до уваги те, що демонстранти минулого року у Сієтлі спромоглися перервати наради та погрожували зробити це саме у Вашінґтоні, проведення цих нарад згідно зі запланованою програмою було неабияким успіхом. Щоб у неділю і понеділок не сталося будь-яких несподіванок, поліція унеможливила доступ протестуючих до будинку нарад. Демонстранти, серед яких були, екологи, правозахисники, представники релігійних течій та профспілок вимагають закриття МВФ і СБ, які, на їхню думку, надають позики країнам, що розвиваються, на кабальних умовах. Учасники акції протесту вважають, що належить більше допомагати нерозвиненим країнам світу, котрі терплять не тільки від економічних криз, але також від СНІД-у, на лікування котрого немає потрібних фінансів. Тисячі демонстрантів, їхні сутички з поліцією та гострі домагання були досить значним фактором, щоб уряд звернув увагу на ці вимоги. У висліді керівники світових фінансів прийняли критику та пообіцяли присвятити більше уваги жертвам „ґльобалізації" і виділити „необмежені фонди" на боротьбу зі СНІД-ом.

Зигзаги продажу акцій

НЬЮ-ЙОРК. – У п'ятницю, 14 квітня, Ньюйоркська біржа зазнала незвичайного та непередбаченого продажу цінних паперів, зокрема у технічно-інформаційній ділянці. Подібних, але не таких різких продажів зазнали інші світові біржі в Азії, Австралії, Европі. Одначе вже в понеділок, 17 квітня, побоювання вкладників капіталу дещо стихли, вартість цінних паперів устабілізувалася, до кінця дня в США цінні папери значно піднеслись в ціні. Аналітики все ж таки попереджують, що хоча економічні підвалини є в порядку, вартість цінних паперів буде нестабільною, а Федеральна рада валютних резерв напевно знову підвищить відсоткову рату.

Чорний день для білих фармерів Зімбабве

ГАРАРЕ, Зімбабве. – Незважаючи на тиск західних країн, президент Зімбабве Роберт Мугабе заявив про незмінність свого рішення перерозподілити землі, які належать білим. „Зімбабвійська земля – для зімбабвійців", – сказав Мугабе, який вважає історичною несправедливістю те, що кращі землі знаходяться у володінні малої кількости білих людей. Тисячі осіб, надхнених цими заявами свого президента, під керівництвом ветеранів війни за незалежність, самовільно окупували сотні фарм, які належать білим. При цьому деякі фармери постраждали, коли намагалися вчинити опір. Останні події можуть перекреслити надії на досягнення компромісу між Зімбабве і Великобританією, до котрої колись належала ця африканська країна, та яка згідна інвестувати чималі гроші у земельну реформу африканської країни.

Медична місія в Україну допомагатиме дітям, хворим на серце

МІННЕАПОЛІС, Міннесота. – Медична група міжнародної програми „З'єднання дитячих сердець", метою котрої є допомагати дітям зі серцевими недугами та сприяти поширенню цієї програми по цілому світі, поїхала вперше в Україну. Вона впродовж тижня від 15 до 22 квітня допомагатиме бідним дітям, які хворіють серцевими недугами. Група, очолювана д-ром Доном Ватсоном, педіятричним серцевим хірургом з Університету Теннессі-Мемфис, включає добровольців з Міннесоти, Теннессі, Савт-Каролайни, Міссіссіппі, а також Ізраїля. Група „З'єднання дитячих сердець" відвідає Львівський центр серцевої хірургії, де лікарі допомагатимуть в серцевих операціях бідним дітям і вишколюватимуть українську медичну групу.

Конгрес Українців Канади стосовно денатуралізації та депортації

ВІННІПЕҐ, Манітоба. – З уваги на численні запити щодо становища Конґресу Українців Канади в справі денатуралізації та депортації, президент КУК Євген Чолій знову з'ясовує це питання. КУК хоче запевнити, що його точка зору в цій справі є ясною і недвозначною – узгодженою з оригінальним рішенням від червня 1999 року: на думку КУК, уряд Канади не повинен вдаватися до денатуралізації та депортації канадців, яких запідозріюють у воєнних злочинах під час Другої світової війни. Ці звинувачення є недостатніми для визначення вини чи невинности особи; і тому вони припускають, що інша країна розв'язуватиме це питання в Канаді. Крім цього, старі іміграційні документи у багатьох випадках були знищені державними урядовцями, тому доказів для денатуралізації та депортації в більшості немає. Натомість уряд Канади повинен своїх громадян, яких підозріюють у воєнних злочинах, судити в судах Канади, згідно з кримінальним законом Канади та з вимогами доказів у кримінальних справах. В останніх п'ятьох справах Федеральний суд Канади вирішив, що немає достатніх доказів проти осіб, яких звинувачували у злочинах під час Другої світової війни.

США виділять країнам ГУУАМ і Вірменії фінансову допомогу

ВАШІНҐТОН. – Палата Представників і Сенат США схвалили ініціятиву про виділення країнам ГУУАМ (Грузія, Україна, Узбекистан, Азербайджан і Молдова) та Вірменії фінансової допомоги в сумі 37 млн. дол. для проведення заходів зі зміцнення кордонів. Таким чином законодавча влада США офіційно визнала існування ГУУАМ як політичної організації. У зв'язку з цим Вірменію включено у список країн, яким виділяється допомога. Новий законодавчий акт Конґресу США також містить точку про збільшення допомоги збройним силам Грузії. США мають намір виділити додатково 1 млн. дол. для фінансування навчання грузинських офіцерів у США. Неформальне об'єднання Грузії, України, Азербайджану і Молдови (ГУУАМ), яке виникло після розпаду СССР, було створено 1997 року. Пізніше до них приєднався Узбекистан.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор – Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка – Павло Стокотельний; Реклама – Марія Осціславська; Адміністратор – Володимир Гончарик.

Воскресіння Христове – початок нового життя

Практично увесь світ попри наявність календарів численних культур і рас перейшов на християнський календар, який облічує наш час від Різдва Христового. Усе ж визначальною подією для народження самого християнства стало Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа, за яким настало обіцяне Ним Зішестя Святого Духа, навернення до віри в Христа перших трьох тисяч, а згодом і мільйонів людей, народження і становлення Христової Церкви.

Понад тисячу років тому Свято Воскресіння Христового стало найсвітлішим святом й українського народу. Саме цьому святові передує найсуворіший і тривалий піст – час молитовного очищення людських душ від гріховности поточного життя. Прикметно, що атеїстичний комуністичний режим зробив досить успішну спробу замінити Різдво новорічними святами з Дідом Морозом і Снігуронькою, тому що свято народження Божого Немовляти було легше трансформувати на свято зеленої ялинки, подарунків і карнавалів, скориставшись традицією вертепів, колядників і гостин. Свято Воскресіння Христового у підрадянській Україні просто заборонялося, тому що йшлося про символи такої високої духовности, яким не було жодного відповідника у світському житті.

Впродовж усього старозаповітного періоду Господь настановляв вибраний нам народ, привчав його до чеснотного життя, терпимости і порядности в усіх ділянках – від побуту до державного управління. Наука давалася важко. Настав час, коли Господь послав на землю обіцяного Ним Сина Божого Месію в образі Сина Людського, народженого Пречистою Дівою Марією від Святого Духа. Ісус Христос, досягнувши зрілого мужеського віку, почав своє земне служіння, навчаючи не просто терпимості і порядності, а любові і прощенню. Христос проголосив рівність народів і рас, чоловіків і жінок, навчав людяного ставлення до дітей, сиріт, хворих і калік, засвідчив, що не майновий стан, а ставлення до ближнього визначає вартість особи в суспільстві і спасіння її душі у вічності. Христова наука була незвичною для тогочасного суспільства, і тільки невелике коло учнів (теж не відразу) сприйняло її. Христос багато разів засвідчував Своє Боже походження і Господню силу зціленнями та іншими дивами, але і це не промовило до людей, які змовилися стратити Людського Сина. І Христос як людина помер у стражданнях, узявши на Себе як жертвенне Ягня відкуплення усіх людських гріхів. Але Христос був Богом і тому Воскрес як Вічний Бог і лишив на землі Свою Церкву, яка вже дві тисячі літ проповідує Євангелію Воскресіння Господнього і спасіння людей через віру в Христа.

За цей час людство пройшло тривалий і важкий шлях, пережило чимало трагедій, але завжди єдиним шляхом до спасіння, до виживання для кожного, для спільнот і народів був Христос. Ці випробування не оминули і Україну, де й зараз ще триває протистояння війська Христового у вигляді Його Церков до темних сил, які затьмарюють свідомість багатьох людей фальшивими „вченнями".

На Великдень церковні дзвони проголосять світові Добру Новину про Воскресіння Господнє. Багатьох цей дзвін покличе до святкового спілкування. Але той клич буде особливо значущим для людей, які сприймуть його як клич Христа і замисляться над власним життям, відчують потребу каяття і очищення, воскреснуть для Христових чеснот. Нехай же повниться саме такого змісту звичне Великоднє вітання – Христос Воскрес!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про мій Великдень – чи твій Великдень?

Кожного року, вже понад півстоліття – від часу, коли ми поселилися на американській землі після Другої світової війни, питання календарів та поділу українських вірних паки і паки насувається, коли зближаються Різдвяні чи Великодні свята. Скільки разів довелося вже писати на цю тему, а вона знов і знов актуалізується, коли бачимо на календарі позначені червоною чи синьою фарбою „наші свята".

У перші роки переїзду на землю Вашінгтона ніяк не можна було звикнути до ще одного поділу, який тут існував ще перед нашим поселенням. І розгорілася справжня боротьба, подекуди дуже завзята, поміж парафіянами різних церков, а то й поміж друзями, родинами. Хто із нас, старших, не пригадує „календарної війни" в Чикаго, хто забув непорозуміння між нашими поселенцями в Канаді і США. І скільки то сплило годин на живій дискусії, скільки незрозумілої ворожнечі навіть у межах родини.

А календарна боротьба розгорялася з правила двічі в рік – у Різдвяний час, а відтак у Великодній, та стояла в осередку уваги та розмов кожного року у зимовий і весняний час. Як часто вона переходила у гарячі дискусії, як з погордою гляділи „старокалендарники" на „новокалендарників", хоча ці останні просто хотіли бути вірними парафіянами наших церков у своїх місцях поселення. Чи це було наслідком питомого для українців стремління до сварок і розподілу, чи прив'язання до традиції?

Але з роками, що плили своїм руслом, якось ці непорозуміння затихали та звичайна байдужість брала верх. Вже не чути було аж таких палких дискусій, вже не гляділи з погордою одні на других. І як воно не дивно, але навіть приплив четвертої хвилі не додав нового палива до згасаючого вогню.

Може, тому, що для нас Великдень був завжди більше величним та радісним святом, ми так усі раділи, як перед десяти роками вперше вільно та могутньо заграли в Україні Великодні дзвони і очі нас усіх були звернені на батьківщину, із нашим зворушливим привітом: „Христос Воскрес – Воскресла й Україна!". А там, в нашій батьківщині, завжди був один Великдень, і колись, і тепер, чи відзначуваний потайки, чи відверто. І хоча у ворожі роки не було легко притримуватися наших великодних звичаїв – вони жили, часом потайки, а часом наяві. А хто має їх так багато та так зворушливих, як не український народ? Хто, крім нас, виводить гагілки, несе до церкви святити писанки та пече високі паски? Все це нерозривна частина Великодня, важливіша як час, в якому це переводимо. Може, тому пригасають ці календарні різниці, бо суть в звичаях, що переносяться з роду в рід? Бо суть в українській церкві, до якої несемо кошички з добром до посвячення, суть у Великодній утрені і гагілках, що їх виводять ще подекуди тут наші молоді дівчата та хлопці, дарма, що вони говорять між собою не по-українськи. Бо важливе – з якими бажаннями ділимося великодним яєчком, і як співаємо „Христос Воскрес"!

Значить, байдуже чи це „твій" Великдень, чи „мій" Великдень, але щоб ми вірили у Воскресіння та не забували наших одвічних звичаїв. Важливо, щоб кожен Великдень був насправді український, повний надії на справжню, воскреслу Україну. Як будуть цього року святкувати його в Україні? З якими побажаннями, з якими надіями і з якою радістю? Чи допоможе їм вірити, що вкінці встала з гробу світла правда і житиме вже по всі часи? Чи зможуть вони забути на ці дні усі свої щоденні злидні, безнадійність теперішнього життя та пробудити у собі справжню віру у Воскресіння України?

„Христос Воскрес – Воскресне і справжня Україна", а ми тут – чи на мій, чи на твій Великдень – однаково гаряче будемо просити Господа про цю ласку, про опіку над нашим народом.

О-КА

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ",
щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам вияснити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

Святкові вітання звідусіль

о. Василь Прийма.

ЛЮРД, Франція. – Посилаю до хвальної редакції „Свободи" мої вітання з чудодійного Люрду для всіх наших українців, особливо для тих, які прислали свої пожертви на Святі Служби Божі та на наші потреби в Люрді. Долучаю світлину нашої церкви в Люрді і 100 дол. у пресовий фонд „Свободи". Хай Пречиста Діва вас благословить, за всі ваші добрі діла ласками дарить, щоб ви були всі здорові тілом і душею, жили в мирі та в любові – вірою сильні!

о. Василь Прийма

Українська католицька церква в Люрді

Гуртуймося, єднаймося, несімо Світло Віри!

Олександер Дикий,
керівник Всесвітньої служби
Радіо України, Київ

Шановна редакціє „Свободи"!
Христос Воскрес!

І знову над Україною нашою, її селами і містами, над усією землею пливуть малинові дзвони Світлого Христового Воскресіння. Згадаймо ж ту хату, той поріг, коли ви ішли у далекі світи шукати кращої долі.

Можливо, то було давно, а нинішнє свято нагадає ту незабутню хвилину, бо завжди Ви носите в серці любов і пам'ять про нашу чудову Україну.

Ми, побратими з рідних земель, бажаємо вам міцних сил, доброго здоров'я, душевного спокою, довгих літ на багато-багато років!

Нині Українська держава – незалежна, соборна, самостійна – вступила у 9-ий рік свого існування як демократична країна, що всупереч усім консервативним силам (а вони, на жаль, ще є), активно реформується, веде зважену зовнішню політику і цим здобуває собі все більшого авторитету серед міжнародної спільноти. Саме впродовж цього десятиріччя Україна не тільки виборола свою незалежність, але і утвердила себе високоавторитетною державою у світовому співтоваристві. Багато було тих, хто мало вірив у наше майбутнє, хто пророкував нам неодмінну поразку.

Однак, сьогодні вже ясно всім: випробування ми витримали, незважаючи на всі складнощі, які існують і сьогодні, ми вистояли. Державна незалежність України, яка століттями виборювалася українським народом на чолі з його авангардом – українським національним рухом, є сьогодні реальністю.

У штормових умовах перехідного періоду Україна не лише вижила як самостійна держава, а й зробила впевнені кроки шляхом оновлення усіх сфер суспільного життя, його демократизації, прилучення до надбань сучасного цивілізованого розвитку европейських і світових цінностей.

Слухаючи наші радіопрограми, ви, очевидно, бачите, як не просто нам іти до кращого життя, але ми переконані і впевнені, що ідемо правильним шляхом.

То ж у ці світлі і радісні дні Христового Воскресіння піднесімо свої серця, повіримо в перемогу добра, світла, любови, єдности.

Ще раз вітаємо вас, ваші родини, шановні редактори „Свободи", усіх читачів вашої чудової газети з Великоднем! Миру Вам, радости з небес, Божих ласк, благополуччя і життєвих удач! Гуртуймося, єднаймося! Несімо Світло, Правду, Віру Христової Євангелії, прославляймо Ісуса. Він бо із мертвих воскрес! Як воскресла наша Україна.

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. – Життєстверджуюче свято Воскресіння Христового щоразу несе в наші оселі надію на краще майбуття. Тому вкладаємо усю щирість своїх душ в оте невмируще – трепетне: „Христос Воскрес – Воістину Воскрес!".

Зустріньмо величне свято у злагоді, веселості та любові! Подаруймо гарний настрій та тепло наших душ тим, хто поряд з нами.

Дорогі брати і сестри на чужині! У святкових молитвах, ласкаво просимо, не забувайте й про свій отчий край, бо, де б ми не жили, без Батьківщини ми – нещасні сироти. Бо хіба може бути щасливою людина без матері?!

Щастя, добра і довгих літ Вам, дорогі українці на чужині. Христос Воскрес – Воскресла Україна!

Фідель Сухоніс,
редактор щомісячника „Бористен",
письменник

ГАРТФОРД, Конн. – Мені дуже приємно читати вашу газету. Ви робите надзвичайну корисну і необхідну працю. Я дякую Вам за співпрацю. Бажаю дальшого процвітання Вашій газеті. Зі святом!

Світлана Чайка,
директор Української парафіяльної
школи

"Задум референдуму – леґалізувати тіньові капітали",

вважає віце-президент Венеціянської комісії, член української парляментської делеґації у ПАРЕ Сергій Головатий

Сергій Головатий

На прес-конференції в УНІАН у середу, 12 квітня, С. Головатий, мотивуючи своє переконання про те, що головною метою, яку переслідували організатори референдуму за всенародною ініціятивою, є створення умов для леґалізації тіньових капіталів, нагадав тезу інавгураційної промови Президента України Леоніда Кучми про необхідність проведення амнестії капіталу. С.Головатий поєднав цю тезу з "умовами, які поставило новому Президентові старе оточення": "Юридичне оформлення авторитарної диктатури" з тим, щоб, "леґалізувавши награбоване, скупити за вкрадені гроші землю та інші рештки національного багатства". А отже, на референдум і було винесено положення, які б забезпечували розкол у парляменті та проведення в життя нової Конституції, зазначив він. На втілення цієї мети, вважає депутат, Президент мав обмежений проміжок часу, оскільки її не можна було проголошувати під час виборчої боротьби, а також у майбутньому, під час ведення парляментської виборчої кампанії 2002 року. Як наголошує С.Головатий, глава держави розумів, що через два роки парлямент зміниться, а тому тепер, "під приводом референдуму і боротьби з депутатською недоторканістю, хоче леґалізувати тіньові капітали".

З цією ж метою, наголосив він, Президент видав відповідний указ, який "мав на меті таємну леґалізацію капіталу, а суспільство щоб не дізналося, хто саме його пограбував". Цим указом, який містить положення про збереження таємниці про власників капіталу, що леґалізується, та про заборону з'ясування джерел капіталу, "фактично створюються умови для леґалізації капіталу від торгівлі бізнесом і торгівлі зброєю та людьми", вважає С. Головатий. Таким чином, вважає депутат, "Кучма-2 виступив у двох іпостасях – політичного лідера "руху до диктатури злодіїв у законі" та організатора-лобіста найбільшого злочину проти народу України". Однак всеукраїнський референдум, який мав забезпечити реалізацію вищевикладених завдань, "провалено у своїй суті", оскільки з нього рішенням Конституційного суду вилучено запитання перше і шосте, які давали б можливість для проведення в життя мети – леґалізації капіталів. Таким чином, сказав С.Головатий, "на сьогодні в тіні залишається стратеґічна мета референдуму – без леґалізації тіньового капіталу у Кучми, Кравчука, Медведчука, Суркіса та подібних до них немає перспективи".

На прес-конференції віце-президент Венеціянської комісії також піддав критиці "евфорію стосовно підтримки Венеціянською комісією рішень Конституційного суду України", назвавши таку інформацію "неправдивою". Навпаки, зазначив С.Головатий, "на засіданні Венеціянської комісії прозвучало, що КС не вирішив проблеми".

Депутат не виключив, що за наслідками референдуму Україна "буде другою на черзі – після Росії", щодо якої було на квітневій сесії ПАРЕ цього року ухвалено жорстке рішення. Він також відзначив "ганебність української дипломатії", яка "аґресивно атакувала" членів Венеціянської комісії, "аби переконати їх у корисності референдуму".

УНІАН

РЕФЕРЕНДУМ: КОМЕНТАРІ

(Закінчення зі стор. 2)

ня щодо надання Президенту України Леоніду Кучмі додаткових повноважень і правдивости результатів голосування", – заявив в інтерв'ю УНІАН голова організації Анатолій Семенченко. На його думку, "від самого початку збору підписів протягом дострокового голосування і до завершення референдуму було повністю зфальсифіковано". Він вважає, що "люди голосували під загрозою звільнення з роботи і вигнання з вузів", а дії влади охарактеризував, як "рецидиви тоталітарного минулого". А. Семенченко повідомив, що створений в Харківській області за ініціятивою НРУ Комітет захисту виборців після аналізи і узагальнень планує звернутися до Конституційного суду України та Ради Европи з метою визнати референдум на підставі "масових порушень" незаконним.

КОМУНІСТИ ХАРКІВЩИНИ ОСКАРЖУЮТЬ РЕФЕРЕНДУМ В СУДІ, Народний депутат України Алла Александровська, а також секретар обкому КПУ Олексій Перепелиця та народний депутат із Донецька Віктор Кочерга оскаржують у Печерському суді м.Києва законність збору підписів за референдум 16 квітня.

В.ЮЩЕНКО ВВАЖАЄ, ЩО РЕФЕРЕНДУМ СТВОРЮЄ ІНСТРУМЕНТИ І НЕОБХІДНІ ЗАСАДИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЕВРОПЕЙСЬКОГО ТИПУ ПОЛІТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ. За словами прем'єр-міністра, проведення референдуму "безумовно" матиме позитивний економічний ефект для нашої держави. Він зазначив, що економічні зміни в Україні, які необхідно провести, можливі виключно за обставини, коли Україна матиме "ефективно працюючий парлямент та ефективно працюючу більшість". Відповідаючи на запитання журналістів, чи позначається результати референдуму на сприйнятті України у світі, В.Ющенко зазначив, що коли Україна "поводитиметься більш амбіційно", то навіть ті кола, які сприймають референдум або упереджено, або негативно, "могли б змінити свою позицію".

(За матеріялами УНІАН)

Журналісти вимагають свободи преси

ЛЬВІВ. – В четвер, 13 квітня, у Львові розпочалася акція вільних журналістів "Хвиля Свободи", яка поширюється на інші міста України. Журналісти вимагають внести парляментським шляхом зміни у чинне законодавство про пресу, які мають унеможливити тиск на засоби масової інформації. Вони спорудили у центрі Львова біля пам'ятника Шевченкові барикаду Свободи, виконану з мішків із піском. Серед змін, які журналісти пропонують внести до Закону про пресу, зокрема відновлення процедури досудового врегулювання суперечок, визначення чітких розмірів відшкодування моральних збитків, а також запровадження кримінальної відповідальности посадових осіб, які перешкоджають журналістам виконувати свої службові обов'язки. Акція вільних журналістів перекинулась на Івано-Франківськ, де на вічевому майдані було споруджено барикаду. 3 травня у Києві за ініціятивою Національної спілки журналістів відбудеться продовження львівської акції журналістів. Учасники акції плянують на майдані Незалежности спорудити барикаду утричі більшу, ніж у Львові.

УНІАН

Генеральний директор УНІАН Михайло Батіг виступає у Львові 14 квітня у рамках акції "Хвиля Свободи".

В Україну...

(Закінчення зі стор. 1)

теж від летовища до резиденції на вулиці Грушевського, були розставлені співробітники міліції на відстані 50–200 м один від одного. Це, звичайно, не білоруський варіянт, де мешканцям Мінська заборонили навіть відкривати вікна під час проїзду по вулицях московського гостя, але все одно досить незвичайний для українських правоохоронних органів.

Офіційна частина візити почалася вранці зі спільного сніданку Президента України Леоніда Кучми та його російського колеґи Владіміра Путіна в резиденції останнього, після чого президенти пройшлися пішки до Маріїнського палацу. Там відбулися українсько-російські переговори в разширеному складі. В Київ прибули також міністер оборони РФ Ігор Сергеєв, голова зовнішньополітичного відомства Ігор Іванов і керівник "Газпрому" Рем В'яхірєв. Відкриваючи зустріч, український лідер сказав, що візита російського президента в Київ є підтвердженням стратегічного партнерства між двома країнами. За словами Л. Кучми, після президентських виборів, що відбулися в Україні й Росії, у відношеннях між країнами склалася ситуація, яка дозволяє "більш плідно, поглиблено й цілеспрямовано працювати на різних рівнях". У свою чергу. Владімір Путін привітав Леоніда Кучму з результатами всеукраїнського референдуму. Що ж стосується двохсторонніх взаємин, він вважає, що "є абсолютно реальна можливість" для просування Росії й України до створення зони вільної торгівлі" і що в російсько-українських взаєминах немає проблем – є лише поточні питання. Разом з тим, головну проблему двосторонніх взаємин – умови погашення Україною боргу за російський газ (за останніми даними, цей борг становить 1 млрд. 410 млн. дол.) під час зустрічі, що відбулася, не вдалося вирішити. Під час переговорів прем'єр-міністер України Віктор Ющенко запропонував механізм погашення заборгованости, який російські експерти вивчатимуть протягом місяця. Вечором того ж дня керівники держав відвідали Севастополь, де базується Чорноморська фльота. Невелика група представників Всекримського руху виборців за Республіку Крим зустріла В. Путіна з плакатами "Здаємося Росії!" і "Путін – наш президент!". Президенти відвідали український флагман – фреґат "Гетьман Сагайдачний" і російський ракетний крейсер "Москва" і порадили журналістам, що "необхідно звертатися до спільних коренів і святинь". Такою святинею для Росії і України є Севастополь, вважають вони. Під час прес-конференції було порушено тему боргів Чорноморської фльоти перед підприємствами і юридичними особами. Коли В. Путін почав про це говорити, Л. Кучма наголосив, що не хотів би, щоб ця тема порушувалася, оскільки борги України перед Росією значно більші, ніж борг ЧФ. Як відзначив В.Путін, існує лише один вихід у питанні виплати боргів – це відхід від бартеру. Він також сказав, що в Україні є всі можливості для розвитку російської мови, і як приклад навів Севастополь, де всі говорять російською.

Стосовно взаємин з НАТО, В. Путін сказав, що Росія не ставиться негативно до колишніх республік СРСР, які прагнуть увійти у НАТО, проте наголосив, що Росія спостерігатиме за цим і "заперечуватиме проти того, щоб альянс наближався до російських кордонів".

(За матеріялами УНІАН)

Візита М. Олбрайт...

(Закінчення зі стор. 1)

ництво у Світовій організації торгівлі, ОБСЕ, Европейському Союзі, реформи енергетичного сектора, український маршрут каспійської нафти.

Торкаючись економічних реформ в Україні, М. Олбрайт наголосила, що від ефективности їх великою мірою залежить допомога міжнародних фінансових організацій Україні. Було обговорено подальші кроки у процесі реформ. Держсекретар наголосила, що американська сторона з нетерпінням очікує цих дискусій під час візити прем'єр-міністра України до Вашінґтону.

Торкаючись питання співробітництва України з НАТО, М.Олбрайт зазначила, що в міжнародному пляні Україна вже довела корисність свого особливого партнерства з НАТО.

Держсекретар США повідомила, що США за підтримкою союзників в Европі допомагатимуть фінансувати участь України у силах КФОР як частини польсько-українського батальйону. За її словами, український уряд є також важливим партнером у попередженні незаконної торгівлі жінками та дітьми.

Вона назвала важливим проведення авдиту Нацбанку України, зазначивши, що прозорість у цьому питанні є гаслом дня, і висловила переконання, що "енерґійні економічні реформи є ключовими у просуванні України вперед", передусім у галузях бюджету, оподаткування, приватизації, в енерґетичному секторі та сільському господарстві. "На мене велике враження справила відданість Леоніда Кучми цьому процесові", – наголосила вона.

Президент України Леонід Кучма і Меделин Олбрайт обговорили комплекс проблем, пов'язаних із закриттям Чорнобильської атомної електростанції. Держсекретар США пообіцяла, що американська сторона "намагатиметься активізувати" переговорний процес з европейськими партнерами і міжнародними фінансовими організаціями для надання допомоги у закритті ЧАЕС, і висловила сподівання, що вже у першому півріччі будуть віднайдені кошти для закриття електростанції.

Л. Кучма звернувся до М. Олбрайт з пропозицією матеріяльно підтримати ідею будівництва нафтопроводу Одеса-Броди, який дасть можливість переправляти каспійську нафту в Европу (Польщу), що сприятиме процесу інтеграції України в Европу.

М.Олбрайт було передано листа на адресу Президента США Билла Клінтона щодо ініціятиви проведення конференції на найвищому рівні у Раді Безпеки ООН у вересні цього року в Нью-Йорку. За словами міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка, щодо кожної з тем сторони дійшли порозуміння.

У свою чергу М.Олбрайт висловила підтримку курсу реформ Президента й Уряду України. Вона з розумінням поставилась до "унікальної ситуації" в державі. Держсекретар США підтвердила стратегічне партнерство між США та Україною. Вона вважає свою візиту до України успішною.

(За матеріялами УНІАН і ДІНАУ)

Зустріч Президента України Л. Кучми і Президента Росії В. Путіна.

Фото ДІНАУ

Президент України Леонід Кучма і держсекретар США Меделин Олбрайт перед початком переговорів в Києві в п'ятницю, 14 квітня.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени – запорука розвитку

В. Літинський, М. Лиско, П. Шевчук, М. Філь. С. Гаврилюк, В. Кривулич.

У Вотервліті, Н. Й., 11 березня ц. р., в приміщенні Українського Клюбу відбулися річні загальні збори Олбанської округи Українського Народного Союзу, в яких взяли участь делегати усіх відділів УНС і багато гостей. Головну Управу представляли головний секретар Марта Лиско і головна радна Стефанія Гаврилюк.

На пропозицію голови округи М. Філя, присутні вшанували всіх померлих союзовців, зокрема Дмитра Коцана, члена Контрольної комісії, одноxвилинною мовчанкою.

Головував на зборах почесний член округи Павло Шевчук.

Із звітів округи, зокрема голови М. Філя, присутні одержали докладні інформації про діяльність округи в минулому, 1999 році. Округа виконала свою організаційну квоту на 77,5 відс. і опинилася на 4-му місці з усіх 27 округ. До цього успіху причинилися С. Гаврилюк, яка прилучила 13 нових членів, В. Кривулич і П. Шевчук – по шість, М. Філь – п'ять і М. Савків – одного.

Округа, як звичайно, брала чисельну участь в Дні Батька на Союзівці, влаштувала інформативний станок під час великоднього базару, що його щорічно влаштовує СУА у Вотервліті. Після коротких звітів секретаря В. Літинського і скарбника В. Кривулича, П. Шевчук, голова Контрольної комісії, запропонував надати вотум довір'я уступаючій управі, що було прийнято одноголосно.

Склад нової управи на 2000 рік: голова – М. Філь, заступники голови – С. Гаврилюк і М. Савків, секретар – В. Літинський і скарбник – В. Кривулич; голова Контрольної комісії – П. Шевчук, С. Мочульський і А. Депчор – члени; Номінаційна комісія – Іван Удич, Петро Спяк і В. Терлецький.

Перебираючи дальше ведення зборів, М. Філь представив головного секретаря УНС Марту Лиско і надав їй слово. У своїй довшій доповіді М. Лиско висловила цінні практичні поради секретарям щодо приєднування нових членів і пояснила нові асекураційні програми. Вона пригадала, що в 2002 році УНС може перейти на корпораційну систему і радила застановитися над цією зміною. М. Лиско розповіла про теперішній стан пресових органів УНСоюзу – „Свободи" і „Ukrainian Weekly". Кінчаючи своє слово, головний секретар підкреслила, що нові члени є запорукою успіху, бо якщо не буде нових членів – не буде УНС, а як не буде УНС, тоді не буде ні „Свободи", ні „Ukrainian Weekly".

Головна радна Стефанія Гаврилюк подала деякі новини із Союзівки і повідомила дати різних таборувань на Союзівці.

Перед запитами голова відзначив двох союзовців, а саме Аксентія Урбана за його 50-літню працю в УНСоюзі і в братстві св. Миколая у Вотервліті, де він був головою протягом багатьох років, а також побажав щасливих уродин В. Терлецькому, активному членові УНС і громади. Обом присутні заспівали „Многая Літа".

В запитах і дискусії брали участь М. Філь, інж. Р. Ракочий, В. Боднар та інші.

Володимир Літинський

Нові члени УНСоюзу

Андрея-Ксеня Руссо, донечка Роберта і Анни Руссо, нова членка 277 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою племінницю до УНСоюзу вуйко Петро і тета Надя Ґлух.

Еван-Роберт Руссо, син Роберта і Анни Руссо, новий член 277 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свого племінника до УНСоюзу вуйко Петро і тета Надя Ґлух.

Христина Ґлух, донечка Петра Ґлух і Наді Боднар-Ґлух, нова членка 277 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою донечку батьки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

UNWLA СУА

75 РОКІВ СУА

З історії нашого Союзу

З цікавістю прочитала у "Свободі", ч. 10 за 10 березня, про зустріч в редакції з представницями Союзу Українок Америки і про те, що тижневик широко висвітлюватиме святкування 75-ліття СУА. І справді, майже в кожному числі є розповідь про справи СУА, якими по праву може пишатися ця заслужена жіноча організація США. Однак, від себе хотілося б зробити кілька істотних доповнень до історії жіночого руху на теренах Америки.

Справа осідку

СУА, заснований в травні 1925 року, мав свій осідок в центрі Нью-Йорку до 1943 року. Пізніше, за головування Олени Лотоцької, осідок перенесено до Філядельфії, де поселення нової повоєнної еміґрації було особливо активним. (За розповідями свідків тих часів у Нью-Йорку, тоді виник сильний конфлікт між жіноцтвом "старої еміґрації" і Оленою Лотоцькою, "новоприбулою" (десь 1919 рік), і наперекір О. Лотоцькій, представниці "старої еміґрації" заінкорпорували СУА в стейті Нью-Йорк. Тоді п. Олені нічого не лишалося робити, як перепровадитися до Філядельфії).

У Філядельфії закуплено дім, в якім примістилась редакція журналу "Наше життя" (від 1944 року), а також бюро СФУЖО (після конгресу 1948 р.).

До проводу увійшли нові еміґрантки, змінився й поширився напрям, робота набрала динаміки. Це був один з кращих періодів СУА.

Після обрання головою Іванки Рожанківської, СУА повернувся до Нью-Йорку, і розпочався новий етап в житті жіночої організації Америки.

Конференція у Вашінґтоні 1925 року і певні непорозуміння

Міжнародна Рада Жінок (ICW) скликала свою п'ятилітню нараду-конґрес до Вашінґтону на 4–14 травня 1925 року. Членом Міжнародної Ради була Українська Національна Жіноча Рада (заснована в Кам'янці-Подільському у 1919 році), прийнята до МЖРади в Осло 1920 року, делеґаткою була Ганна Чикаленко-Келлер. Українська делеґація, як член МЖРади була запрошена на конґрес у Вашінґтон.

Однак, в 1921 році УНЖРада (голова Софія Русова) опинилась в екзилі у Празі, і уповноважила Союз Українок у Львові діяти від її імені, призначивши делеґаткою Ганну Чикаленко-Келлер, яка на той час жила у Швайцарії.

Союз Українок у Львові обрав іншу делеґатку, Марію Донцову, однак польський уряд відмовив їй у візі. Тоді Союз порозумівся з головою жіночої Ради в Нью-Йорку й околицях, щоб вибрали свою делеґатку замість Донцової.

На зборах жіночих організацій 5 квітня 1925 року було створено спеціяльний конґресовий комітет, головою якого вибрано Юлію Шустакевич, писарем Олену Лотоцьку, а скарбником Катрю Шутак.

Ганна Чикаленко-Келлер була уповноважена репрезентувати усі жіночі українські організації Европи, а дві делеґатки з Нью-Йорку, Юлія Ярема і Олена Лотоцька, репрезентували укранських жінок Америки.

Повернувшись з Вашінґтону, Ганна Чикаленко-Келлер на сходинах в Нью-Йорку заохотила жінок створити союз – на взірець Союзу Українок у Львові, як центральну Організацію українських жінок в Америці. Конгресовий комітет скликав збори жіночих організацій з Нью-Йорку й околиці в червні 1925 року.

Делеґатки із шести (а може й більше) організацій за порадою Ганни Чикаленко-Келлер створили Союз Українок Америки. До проводу обрано тих, що очолювали конґресовий комітет, а саме: голова – Юлія Шустакевич, Олена Лотоцька – секретар, і Катря Шутак – скарбник. Так завершилась історична подія українського жіночого руху. СУА став членом Американської Національної Ради у 1952 році і може бути в її делеґаціях до ICW.

Ганна Чикаленко-Келлер вернулась до Европи, до 1931 року жила в Швайцарії, потім в Тіббінгені (Німеччина), де працювала в бібліотеці університету.

СУА і ООН та НДЖО

Союз Українок Америки не є асоційований в Організації Об'єднаних Націй як недержавна організація (НДЖО), хоча вважається національною недержавною організацією.

Одначе членки СУА, як делеґатки СФУЖО, активні в системі НДЖО в ООН в Нью-Йорку, а в Женевському центрі делеґаткою є член швайцарської ОУЖ.

Зате Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (тепер осідок в Торонто) має статус НДЖО в системі Об'єднаних Націй.

Посередній контакт з системою ООН/НДЖО Федерація дістала в 1950 році, ставши членом організації Світовий Рух Матерів, де мали позицію в управі і одержали уповаження дати представниць до НДЖО в Нью-Йорку.

Тоді репрезентантки (звичайно, членки СУА) увійшли в ООН/НДЖО з рамени організації Матерів і не раз користали з доступу до тих високих установ, щоб порушити українські проблеми, наприклад, політичних в'язнів, дітей, людських прав і т. д.

Більше про український жіночий рух можна довідатися з моїх розвідок-есеїв, друкованих зокрема в таких виданнях: **The Ukrainian Heritage in America, New York, 1991, UCCA: The New Jersey Ethnic Experience, Union City, N.J., 1977.**

Мґр. Дора Рак,
історик українського жіночого руху

Олександра Кужель – жінка року

Анатолій Гороховський

В шістнадцятий раз приїздила Олександра Кужель до Америки. Спочатку її тут приймали як науковця, підприємця, потім як депутата Верховної Ради України, а нині в особі пані Кужель привітали голову Державного Комітету України з питань реґуляторної політики та розвитку підприєм-ництва.

Олександра Кужель

В Чикаґо вона завітала вперше, з великою зацікавленістю знайомилася з містом, українською громадою, її установами, зокрема федеральною касою "Самопоміч", керівники якої активно сприяють розвиткові кооперативного руху в Україні – недаремно Президент України Леонід Кучма нагородив орденом директора цієї фінансової установи Богдана Ватраля.

З поважною гостею я зустрівся в готелі в останній день її перебування в Америці. До від'їзду на батьківщину залишалося кілька годин, посеред кімнати стояли запаковані валізи. І все ж, незважаючи на обмаль часу, вона з великим бажанням розповідала про своє життя, про участь у діяльності Верховної Ради та Уряду України.

– Найперше хотів би поздоровити Вас з присвоєнням почесного звання "Жінка року". Відомо, що на цю відзнаку претендувало багато жінок України, то як же вам вдалося здобути першість?

– Компетентне журі при визначенні переможниці брало до уваги не лише зовнішній вигляд, але й активну позицію в державі, материнство та ще чимало інших ознак, які разом створювали образ жінки року. На фінішну пряму, говорячи спортивною мовою, вийшли віце-прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко, київська актриса Сумська і я. Першість, як вже відомо, присудили мені.

– Поясніть, будь ласка, термін "реґуляторна політика", яка входить в назву очілюваного Вами Комітету.

– В кожній державі є установи, які здійснюють реґуляторну політику. У США ці обов'язки покладені на Держдепартамент. Усі проєкти рішень урядових установ щодо підприємницької діяльности повинні одержати схвалення Комітету. Наші рішення щодо реґуляторної політики є остаточними.

– Як вам вдалося піднятися на такий високий адміністративний щабель?

– Один український журналіст написав про мене статтю, яку назвав "Попелюшка в коридорах влади". А віце-прем'єр-міністер Микола Жулинський мені сказав: "Ти є дивачкою української політики, тому що не маєш за собою ні благодійників, ні грошей".

Мій успіх досягнутий лише власними зусиллями. Я закінчила два вищих навчальних заклади, захистила дисертацію і здобула звання кандидата економічних наук, впродовж 15 років працювала на катедрі економіки промисловости Запорізького політехнічного інституту. Це були лише передумови входження у кабінети влади. В 1994 році мене обрали депутатом Верховні Ради України, а згодом стала першим заступником голови Комітету з питань економіки. І далі впродовж чотирьох років займалася законотворчою діяльністю, спрямованою на широке впровадження ринкової економіки, брала участь в роботі ряду міжнародних конференцій, присвячених актуальним проблемам підприємництва в Україні.

– Звідти, певно, дорога привела вас до урядової установи ?

– Саме так, два роки тому очолила Комітет, колектив якого за короткий час підготував для Президента десять проєктів указів, спрямованих на подальший розвиток малого і середнього підприємництва.

– Нещодавно Верховна Рада України затвердила довгострокову програму уряду, спрямовану на поліпшення добробуту українського народу. Яка роля вашого Комітету у здійсненні запланованих заходів ?

– Документ, на який ви посилаєтесь, є унікальним, його готували молоді спеціялісти, які по-новому підходять до вирішення сучасних економічних проблем. Вихідною позицією для них служила настанова прем'єра Віктора Ющенка, який вважає, що головним важелем є підтримка приватної ініціятиви. Ця позиція стане вирішальною в діяльности нашого Комітету. Можу сказати, що нею ми вже користуємося. Якщо не заперечуєте, то наведу один приклад. Корея уклала договір із Запорізькими автомобілебудівниками на співпрацю. Здавалося б, таку угоду слід всіляко підтримати, однак, коли працівники Комітету глибоко проаналізували цей контракт, то виявилося, що Україна щорічно втрачатиме 380 мільйонів долярів. Подібних прикладів можна навести чимало.

– У Вашінґтоні вам було вручено високу нагороду. За що вона присуджена?

– Є в Америці "Міжнародна організація жінок законодавців", з осередком у столиці США. Ось саме вона вперше в цьому році присудила свої нагороди. Серед нагороджених була і я, єдина з України. Мені було вручено бронзову статуетку жінки з крилами. Я вважаю, що цим актом відзначено всіх жінок моєї батьківщини, які мають безпосереднє відношення до законодавчої творчости.

– Чому в Україні так повільно відкриваються перед жінками двері до високих урядових посад?

– Ні, я б не сказала, що жінкам у нас закрита дорога до високих посад. Не думаю, що всім жінкам треба мати таку важку долю, яка випала мені. Хіба мені можна позаздрити, коли

(Закінчення на стор. 19)

Висвячено на пастора

Урочиста мить рукоположення.

Пастор Павло Ходневич з дружиною Ніною.

Вже понад півстоліття налічує Українська євангельська церква в Юніоні, Н. Дж. Тривалий час її провадили пастори Фред Смольчук і Андрій Давидюк, які доклали багато старань для розширення громади шляхом запрошення до США українців, які по Другій світовій війні опинилися в таборах для переміщених осіб, або перебували в еміґрації у Південній Америці.

Завдяки цим стараням юнаком приїхав до США з Арґентини Павло Ходневич. Усе його життя в новій країні було пов'язане з євангельською церквою. Він співав у хорі і в складі тріо, тут зустрів свою суджену Ніну, став дияконом.

Коли у 1993 році громада залишилась без пастора, його обов'язки доручили дияконові Павлові Ходневичу. Минали роки і пасторське служіння Павла Ходневича здобувало усе більше визнання не тільки у своїй церкві. Врешті громада перестала шукати іншого пастора і вирішила клопотатися про посвячення Ходневича у пасторський сан. На посвячення до Юніону 9 квітня прибули численні гості – провідники Асамблеї Громад Божих, пастори інших церков, віруючі з інших міст. Разом з Ходневичем було висвячено на диякона церкви Ананія Грицину.

З настановчими словами до висвячуваних і їхніх дружин Ніни Ходневич та Анни Грицини звернулись секретар дистрикту Нью-Джерзі Асамблеї Громад Божих Ед Спінола та суперінтендент Східного об'єднання п'ятидесятників Мар'ян Сулима.

Хіротонію нових служителів провели Мар'ян Сулима у супроводі пасторів Анатолія Яручика і Євгена Филипова. Їх вітали співом духовних пісень хор і дочка пастора Рут Ходневич. Громада тепло привітала висвячених.

Того ж дня відбулось водне хрищення нових християн – Алда Гречного, Ракель Джін'єр, Наталі Джуан, Дієга Мельника і Матвія Штика.

Л.Х.

Молодь діяспори допомагає сиротам України

150 тисяч знедолених дітей чекають нашої допомоги

Організацію „Приятелі дітей“ створено в 1992 році стараннями двох українських подруж з Канади, які поїхали в Україну з надією взяти на виховання сиріт. Вони побачили, що сирітські доми потребують харчів, одягу, взуття та ліків. З їхньої ініціятиви виникла організація „Приятелі дітей“.

В сирітських домах та дитячих притулках України перебуває близько 150 тисяч дітей – від немовлят до підлітків. Більшість з них – круглі сироти, але багато також дітей, батьки яких є п'яницями, наркоманами. Є також діти-каліки, від яких відцуралися батьки. Деяких батьки покинули через тяжкі економічні умови.

„Приятелі дітей“ – це добровільна, неприбуткова організація, яка поставила собі за мету покращити життя сиріт України гуманітарною допомогою. В 1999 році група членів ОДУМ-у та СУМ-у з Чикаґо, Дітройту та Нью-Джерзі, які в попередні роки співпрацювали з „Приятелями дітей“ з Канади, вирішили створити подібну організацію в США.

Американський відділ організації „Приятелі дітей“ очолила Віра Петруша з Дітройту, а головою Чикаґського відділу є Олександра Косогор, голова головної управи ОДУМ-у США, членами є Наталя Коновал, Ліда Шкребець, Олена Роді, Ліда Марцинюк, Неля Яскевич, Маруся Городинська, Катя Дроздь, Маруся і Андрій Бараники, Леся Семітко, Катя Форнато (Смоляк), Віра Ґуґліято, Маруся і Тарас Коновали та ін. Вони листовно звернулися до американських та українських громад з пропозицією збирати одяг, взуття, іграшки, шкільні приладдя, велосипеди для висилки в Україну.

Громади щедро відгукнулися на їхній заклик. Тарас Коновал, власник компанії Apex Plastic Technologies, надав приміщення, де нагромаджуються і упаковуються всі речі. Віра Ґуґліята, дочка Павла Коновала, переслала всі ті речі через компанію, де вона працює, на склад до Києва.

Проте все надіслане було затримане митницею в Києві для перевірки майже на два тижні, тому активісти, які супроводжували вантаж, мусіли чекати, телефонуючи до консулятів в США, до уряду, до компанії, що ті речі вислала. Було багато непотрібної бюрократичної тяганини. Одна інспекторка, наприклад, розпитувала, чи надіслані книжки та зошити були дезинфіковані, бо вони, мовляв, „чистять кожну сторінку ваткою, вмоченою в алькоголь перед тим, як дати книжки дітям“. І після довгої тяганини весь гуманітарний вантаж було пропущено.

В групі, що роздавала сиротам речі, були Віра Петруша, Олександра Косогор, Наталія Коновал і Неля Яскевич та водії Михайло Любчик і Віталій Батьківський з Тернополя. Вони завезли й особисто вручили привезені речі сиротам в Білій Церкві, Гадячі, Каневі, Кременчуку, Кіровограді, Краснокутську, Конотопі, Люботині, Ніжині, Харкові, Полтаві, Черкасах, Чигирині, Сумах, Умані, Прилуках, Пантіївці, Сельці Високому, Зеникові та Зеленому Раю.

Члени організації „Приятелі дітей“ плянують й цього року вислати допомогу сиротам України. Шліть одяг, взуття та інші речі на адресу: **Help us Help the Children, c/o APEX, 340 Production Drive, South Elgin, IL 60177,** а грошові пожертви на адресу: **Help us Help the Children c/o Lida Shkrebec, 5105 W. Grace St., Chicago, IL 60641.**

Ол. Сергієнко

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

6 травня – річні загальні збори Округи УНС в Монтреалі **(6175-10 Ave. Ksmt. Montreal, PQ)**. Поча ток о 2-ій год.

◆

6 травня – XXIII з'їзд Товари ства вояків УПА в Домі СУМ при Палісайд авеню в Йонкерсі, Н.Й. Поч. о 9-ій ранку.

◆

13 травня – ювілейний бенкет з нагоди 50-ліття Школи українознавства в Дітройті **(Український культурний центр – P.O. Box 5003, Warren, MI 48091)**.

◆

14 травня – відзначення 100-ліття чоловічої гімназії в Івано-Франківському. Пожертви приймає проф. Орест Лисинецький **(172 Locust Drive, Union, NJ 07083)**.

◆

15 травня – реченець зголошень у Пластові табори і вишколи. Докладна інформація - на реклямних сторінках „Свободи".

◆

20 травня – загальні збори НТШ в Америці в будинку НТШ в Нью-Йорку. Початок роботи секцій о 10-ій години. Збори о 1.30 по полудні.

◆

21-23 травня – ювілейний з'їзд українських шкіл табору „Міттенвальд", Німеччина, на Союзівці. Тел. **(914) 626-5641.** Факс **(914) 626-4638.**

◆

22-26 травня – V Конференція з проблем української економіки у Львові. За інформацією звертати ся до проф. І.С. Коропецького - тел.: **(215) 517-7389**, факс **(215) 204-8173.**

◆

3 і 4 червня – святкування 75-ліття СУА в Українському Народному Домі (140 Друга Авеню в Нью-Йорку). На святі відбудеться виставка світлин з життя округи, дитячої літератури.

◆

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон **(914) 626-5641.**

◆

22 червня – IV Світовий конґрес стрийських гімназистів: **Stryj Committee, 24E 7th St., apt. 12B, New York, NY, 10003.**

◆

17 серпня – VIII Конгрес СФУЛТу у Львові. Тел. **(313) 884-6344.** Факс **(313) 884-9474.**

◆

Українську радіопрограму "Голос України" можна слухати в околицях Нью-Йорку і Нью-Джерзі щосуботи від 2-ї до 3-ї години **на хвилях 1430 AM.** Керівник Петро Рибчук. Тел. **(201) 246-0109.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

З громади по нитці...

Зліва – потерпілі від пожежі: М. Подорожній, В. Винокуров, Р. Антошків, Т. Боюр. Справа – комітет допомоги: С. Журавський – голова Української Централі, О. Фіґоль – голова осередку СУМ, А. Стець – голова Відділу УККА, Пасейк-Берґен, М. Слабий, Т. Марш – члени комітету.

У східній частині міста Пасейку у штаті Нью-Джерзі, де живуть сотні еміґрантів з України, Польщі, Білорусі та Мехіко, в ніч з 2 на 3 лютого на вулиці Джексон вибухла велика пожежа, де згоріло майже п'ять багатородинних хат. У цих помешканнях жили новоприбулі з України. Пожежа забрала тим людям все майно. Пожежники та поліція помістили погорілих у школі, недалеко від місця пожежі, а тепер їм потрібна допомога. На заклик голови Української Централі Стефана Журавського проголошено збірки у церквах св. Миколая, св. Вознесіння та Покрови Пресвятої Богородиці. Кредитівка у Пасейку дає кожному погорілому чек на суму 250 дол. Голова відділу УККА Пасейк-Берґен Адам Стець шукає для них помешкання та обставу. До збірки долучуються організації Пасейської громади і околиць. Разом громада і організації передають погорілим 3,760 дол., кредитівка – 1,250 дол. Загалом, завдяки організаторам та парохам наших церков, передано погорілим 5,010 дол.

"Ми пережили трагедію вогню і матеряльної втрати – ви нас підтримали духовно і матеріяльно. За це велике спасибі! Нехай Господь Бог тримає вас усіх у своїй опіці", – кажуть Р. Антошків, М. Подорожний, Т. Боюр, В. Винокуров та Г. Каржилор.

Комітет допомоги

На місці пожежі

Майбутнє української науки в Европейському Союзі

30 березня – 1 квітня ц. р. в Українському Вільному Університеті в Мюнхені відбулася конференція „Майбутнє українських установ в Европейському Союзі", яку організував УВУ під патронатом владики Михайла Гринчишина,ЧНІ, Апостольського адміністратора екзархату для українців-католиків в Німеччині і Скандинавії. Головною темою конференції було обговорення сучасної праці та перспектив українських наукових установ в Европейському Союзі.

В конференції взяли участь вчені з України, Німеччини, Франції, Бельгії, Італії, Швайцарії, Канади та Сполучених Штатів Америки. З України прибули академіки Микола Жулинський, Олег Романів, проф. Вячеслав Брюховецький – президент Національного Університету „Києво-Могилянська Академія" та д-р Василь Куйбіда – мер Львова. Конференцію відкрив молитвою владика Михайло Гринчишин. Ректор УВУ д-р Леонід Рудницький з'ясував можливі шляхи українських наукових установ в Европейському Союзі, які в світлі відродженої української державности та процесу европейського об'єднання набирають нового значення. Окремими сесіями керували д-р Олекса Біланюк, д-р Юрій Курис, д-р Мирослав Лабунька. Звітували про окремі установи о. д-р Іван Музичка – проректор Українського Католицького Університету, д-р Аркадій Жуковський – в. о. голови Европейського НТШ, д-р Микола Шафовал – канцлер УВУ, та Петро Фірман – директор осередку св. Софії в Ґенку.

Академік Микола Жулинський повідомив присутніх про основні напрямки праці кабінету прем'єр-міністра Віктора Ющенка відносно зв'язків з українцями поза кордонами батьківщини та в галузі гуманістичних наук.

Пресове бюро УВУ

Гартфордська Шевченкіяда

12 березня ц. р. в Гартфордському домі зібралось чимало люду. Сюди завітали батьки і діти – усі хто не байдужий до українського слова, щоб вшанувати пам'ять Тараса Шевченка. „Поклін тобі, Тарасе" – так називалась літературно-мистецька композиція, яку підготували діти української парафіяльної школи та хор „Євшан" під керівництвом Олеся Кузьми. З привітальним словом до учасників свята звернулись директор школи Світлана Чайка та голова батьківського комітету Орест Сокольський. Різноманітна мистецька програма була спляньована вчителькою Стеллою Ошур – лавреатом Всеукраїнського конкурсу режисерів естради. У ній взяли участь учні старших клясів Христина Цар, Максим Сай, М. Прокопа, Я. Пинило, Н. Кебало, А. Михайлюк, А. Кебало, С. Тетеричко, А. Бойко, Н. Пинило, М. Малиновський, А. Стефак, Х. Уздейчук, О. Филипів, М. Бойко, С. Бочневич, Б. Ошур, Настя Тетеричко, Роман Кебало, учасники шкільного драматичного гуртка.

Галина Думанська,
вчителька культури та релігії

Юні учасники свята в Гартфорді.

Жінки – активніші у пресі

Відділ Союзу Українок у Денвері, Кольорадо, мав свої місячні сходини 12 березня ц. р. у ґалерії Мошинських. Союзянка Лідія Овечко виступила з доповіддю про визначних жінок України, починаючи від прадавніх часів, аж до сьогодні, ілюструючи свій виступ історичними фактами, поетичною творчістю визначних жінок та їх відданістю Україні в їхній боротьбі за її свободу. На закінчення союзянка Лідія підкреслила також той факт, що дуже багато наших жінок і тепер мають великі успіхи в ділянці науки, керівництва господарством, у великому бізнесі, в журналістиці і т.д. Щодо цієї останньої ділянки, то вона згадала, між іншим, і те, що, наприклад, в українській пресі вона знає аж п'ять пресових органів, в яких головними редакторами є наші жінки: в США, наприклад, Раїса Галешко – „Свобода", Рома Гадзевич – англомовний „Український Тижневик", Любов Дмитришин-Часто – „Національна Трибуна". А ще Марія Босак – „Український Голос" у Канаді, Марія Базелюк – „Шлях Перемоги" у Києві, та ще, мабуть, багато більше, про яких доповідачка не має даних...

Ці факти мене досить зацікавили, і я почав ближче придивлятися до авторства матеріялів в українській пресі: хто найбільше пише – жінки чи чоловіки. Взяв навмання два номери тижневика з України „Шлях Перемоги" за 5 і 19 березня ц. р. І ось яка виявилась статистика: у газеті за 5 березня я нарахував аж 14 жіночих імен і прізвищ під статтями і новинками, а чоловічих тільки 9, а в числі за 19 березня – 18 жінок і тільки 5 чоловік. Я не певний, про що це свідчить. Але, читаючи вищезгадані газети, мушу признати, що вони на високому журналістично-публіцистичному рівні. Тож дай, Боже, нашим жінкам доброго здоров'я і дальших успіхів!

Іван Овечко,
Аврора, Кольорадо

Успішна діяльність „Самопомочі"

Учасники річних загальних зборів Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нью-Йорку.

В неділю, 19 березня ц. р., у приміщенні школи при церкві св. Юра відбулися 49-ті річні загальні збори Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нью-Йорку, з участю понад 450 членів. Збори відкрив голова Ради директорів інж. Мирослав Шмігель, який попросив Єпископа Стемфордської епархії Василя Лостена до молитви. У своєму звіті президент кредитівки д-р Б. Кекіш висвітлив поважні осяги кредитівки в звітовому році, а саме: активи зросли на 7.1 відсотка до кінцевої суми 321 мільйон долярів, позички зросли на 22.2 відсотка, членські ощадності збільшилися на 6.5 відсотка, капітал зріс на 9.5 відсотка.

В порівнянні до великих кредитівок США, ньюйоркська „Самопоміч" має значно сильнішу базу капіталу, вищу заробіткову стопу та менші видатки.

Беручи до уваги всі ці здобутки, професійна фірма Bauer Financial Reports відзначила ньюйоркську кредитову кооперативу як одну із найсильніших кредитних спілок США. У 1999 році „Самопоміч" відкрила дві нові філії – в Юніондейлі на Лонг-Айленді і в Асторії.

Річно кредитівка „Самопоміч" своїми дотаціями допомагає багатьом українським організаціям і товариствам – членам української громади – провадити їхню програмову працю.

Торік на виховні, культурні та громадські послуги і зовнішні зв'язки кредитівка виплатила приблизно 400 тисяч долярів. „Це наша інвестиція в громаду," – сказав д-р Б. Кекіш, який зі схваленням відзначив постійну співпрацю кредитової кооперативи з новоприбулими імігрантами з України та інших країн.

Голова Кредитового комітету у своєму звіті зазначив, що комітет затвердив майже тисячу позичок на загальну суму 54 мільйони долярів, включно із кредитними картками „Віза".

За Контрольну комісію звітував її голова Юрій Микитин. У роботі зборів взяли участь Владика Василь Лостен, Постійний представник України при ООН Володимир Єльченко, віцеконсул України в Нью-Йорку Анна Кушнірик, парох Церкви св. Юрія о. Патрикій Пащак, протоігумен ЧСВВ в Україні о. Теодозій Янків, заступник голови екзекутиви ЦУКА Ігор Ляшко, провідники інших кредитівок та об'єднань – Лев Футала, Володимир Козіцький, Валентин Олійник, мгр Юрій Оліярник, Василь Паниця, Ярослав Федун, Михайло Шпигульський, Богдан Михайлів, Наталія Дума, Володимир Клоків, Ярослав Оберишин, Стефан Качарай, Катерина Попович, Орест Ґлют, Євгенія Кузьмович-Блага, а також директори-емерити д-р Іван Сєрант, Микола Ганущак. Із привітаннями виступили Владика Василь Лостен, о. Патрикій Пащак, посол Володимир Єльченко, віце-консул Анна Кушнірик, Ігор Ляшок, Володимир Козіцький, Валентин Олійник, мгр. Юрій Оліярник, Михайло Шпигульський, Богдан Михайлів та Наталія Дума.

Д-р Б. Кекіш повідомив, що довголітній член Ради директорів Володимир Клоків, каденція якого вигасає тепер, вирішив не кандидувати до Ради директорів, тому президент д-р Б. Кекіш подякував Володимирові Клоковому від Ради директорів, Управи та усього членства за його професійну працю на користь кредитівки. На пропозицію Номінаційної комісії загальні збори обрали на трирічну каденцію Богдана Курчака, Юрія Микитина та Ярослава Оберишина.

Представники молодечих, культурних та громадських організацій подякували за матеріяльну та моральну допомогу: Корнель Василик – від СУМ-у, Сергій Гошовський – від Батьківського комітету парафіяльних шкіл св. Юрія, Володимир Корнага – від Пласту, Юрій Ящишин – від Школи Українознавства Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку, Мирослав Кулинич – від хору „Думка", д-р Теодозій Крупа – від Допомогового фонду 59-ти ув'язнених большевиками, Роман Маринович від радіотелевізійних програм.

У висліді дискусії, яка відбулася в справі збереження шкіл св. Юрія, дирекція повідомила загальні збори про своє рішення надати 10,000 долярів допомоги Батьківському комітетові шкіл.

Ґеня Кузьмович-Блага

Українці з Рочестеру порадували харківських сиріт

Дозвольте висловити через вашу газету глибоку подяку рочестерській громаді ОЖ ЧСУ за матеріяльну допомогу (300 долярів), яку вони надіслали для організації святкових обідів і подарунків дітям-сиротам харківського відділення „Карітас".

Протягом останніх років зусиллями багатьох українців-рочестерців, зокрема, Ліди, Остапа, Володимира Захарових, Павла Прокопенка, Олени Булгак, Ніни Баланюк, Марії Крижанівської, людей різних поколінь, приналежних до різних релігійних, громадських, партійних об'єднань, не тільки колишніх харків'ян, але і народжених, вихованих в Галичині, здійснюється доброчинна підтримка справи, яку заініціював Харківський літературний музей. Завдяки нашим друзям з Рочестеру, при музеї було утворено недільну школу, яка діє протягом тижня. Крім історії української літератури та мистецтва, дітей навчають тут писанкарству, грі на різних музичних інструментах, зокрема бандурі. Діти з великим задоволенням вивчають народні обрядові ігри. До речі, музей брав участь у підготовці „Дзиги" – енциклопедії українських дитячих ігор, виданої минулого року. Дитячий фольклорний гурт „Дзига" і молодіжний фольклорний гурт „Радуйся", створені на основі школи, були відзначені цього року на обласному фестивалі народної творчости. До свят Різдва, Великодня, Трійці, Різдва Богородиці, Покрови, св. Катерини, на Миколая готуються вистави і концерти, у яких беруть участь, крім учнів школи, діти сирітського будинку „Карітас". Вони, між іншим, подружилися між собою, і це, як нам здається, дуже сприяє психологічній адаптації дітей-сиріт і вихованню милосердя у дітей з повних родин.

Хочу підкреслити, що подібна діяльність без фінансової і матеріяльної підтримки українських доброчинців Рочестера була б неможливою, бо як ви, напевно, знаєте, матеріяльний стан української культури з року в рік стає все убогішим.

Ще раз висловлюємо уклінну подяку:

від Літературного музею – **Ольга Різниченко,**
від Недільної школи – **Світлана Ляшенко,**
від „Карітасу" – **Зоя Бабина**

P. S. *Минулого року у „Свободі" було неґативно висвітлено моє ім'я у зв'язку з рецензією на харківську газету „Вічовий дзвін". Зазначу одне: на превеликий жаль, у нашій парадоксальній харківській дійсності досить часто буває, коли статті до невпізнання спотворюють правду життя.*

Ольга Різниченко

Для Катрусі Слободянюк – учениці недільної школи при Харківському літературному музеї – вареник виявився завеликим.

Учениця недільної школи Галя Слободянюк.

Діти сирітського будинку „Карітас". На руках Ольги Різниченко (посередині) Максимко Манжос, якого разом з сестричкою Олею знайшли на одному з харківських звалищ сміття.

Українська поліграфія стала переможцем

Поліграфічний комбінат Міністерства фінансів України став переможцем у конкурсі, оголошеному Міністерством фінансів Азербайджану на виготовлення акцизних марок для горілчаних виробів, етилового спирту та тютюнових виробів, повідомило Посольство України в Азербайджанській Республіці. Як поінформували у прес-службі Міністерства закордонних справ України, у конкурсі, окрім згаданого поліграфічного комбінату, взяли участь англійська фірма "Thomas De La Rue" та Банкнотно-монетний двір Національного банку України. Тендерну комісію очолював перший заступник міністра фінансів Азербайджану Ільгар Фатізаде.

УКРАЇНА І СВІТ

Виховуємо офіцерів-патріотів

На закінчення курсу усі учасники отримують бібліотечки з українознавства.

З метою виховання патріотизму серед українських вояків в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України проведено двотижневі курси підвищення кваліфікації з українознавства (21 лютого – 3 березня 2000 р.) для 82 офіцерів військових частин і установ Київського гарнізону, внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ (МВС) України, Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій, Держкомітету у справах охорони державного кордону України, Служби безпеки України та Головного управління МВС України в м. Києві.

Протягом 11 днів офіцери прослухали курс лекцій „Актуальні проблеми історії України та українства" із десяти тем, переглянули документальні короткометражні відеофільми з історії України в лекторії „Невідома Україна" і обмінялись досвідом виховної роботи серед особового складу.

Кожному офіцерові вручили бібліотечку українознавця (підбірка книг) з історико-українознавчої тематики безкоштовно – для поглибленого вивчення матеріялу та його використання у повсякденній практичній роботі, а також свідоцтва державного зразку про підвищення кваліфікації на українознавчій основі. Підсумки роботи курсів підведені на круглому столі, в роботі якого взяли участь начальник Головного управління виховної роботи (ГУВР) Міністерства оборони України, генерал-лейтенант Олексій Проценко і голова правління Товариства „Знання" України Василь Кушерець.

Виступаючи перед випускниками курсів, генерал-лейтенант О. Проценко зазначив, що кожен офіцер-вихователь має знати мову, культуру, історію свого народу, бо без цього він не має права виховувати своїх підлеглих. В. Кушерець розповів про ролю інформаційно-просвітницької роботи у формуванні офіцерських особистостей. Судячи з відгуків офіцерів, курси допомогли їм переосмислити історію України й у новому світлі побачити багато історичних фактів, які були під забороною, замовчувались або свідомо перекручувались за радянської доби. Дано, зокрема, нове бачення походження українського народу, історії української державности, місця і ролі української культури та українства в розвитку світової культури на основі сучасних досягнень науки. Курси дали багато офіцерам в пляні духовного і професійного зростання та піднесення їхньої національної самосвідомости.

Курси проведені на кошти Координаційного комітету допомоги Україні в США (голова Володимир Воловодюк). З боку Товариства „Знання" України роботу курсів забезпечив Центр „Українознавство" (керівник Анатолій Мартинюк), з боку ГУВР МО України – начальник управління пропаганди, полковник Віктор Шамрай та полковник Олександр Богдан. Офіцери відзначили високий професіоналізм професорсько-викладацького складу, насамперед Леоніда Залізняка, Володимира Сергійчука, Валерія Шевчука, Василя Яременка, Дмитра Горбачова та Ганни Скрипник, а також належну організацію курсів.

Офіцери – випускники висловили слова вдячности на адресу ККДУ (США) і Товариства „Знання" України.

Анатолій Мартинюк,
керівник центру „Українознавство"
Товариства „Знання" України
м. Київ

Учасники курсів слухають лекції.

Перевертні

Коли колишній директор школи в нашому місті і голова міської Ради ветеранів війни Микола Натальченко дізнався, що в розповіді про ювілей школи („Свобода", 25 лютого) я назвав його комуністом, то заявив, що подасть на мене до суду, де вимагатиме за образу „чести і гідности!" 10,000 гривень. Відбулася гостра розмова. Я порадив „товаришеві" Натальченку свою активність проявити в інших достойних справах.

– Я не комуніст, – провадив своєї головний ветеран Сміли.

– А хто ж ви? – здивувався я.

– Я – демократ! – гордо відповів „товариш" Натальченко, чим вразив мене до глибини душі.

Мені пригадалася ще одна метаморфоза комуніста. Кілька років тому в Смілі ледь не заарештували директора акційного товариства „Смілянський агрохім" Олександра Лапіна. Цей підприємливий чоловік збудував собі триповерховий палац над ставом.

Кожна людина у нас знає, що за пересічну платню (навіть начальника) збудувати пристойний будинок в Україні неможливо. Тому ніхто і не здивувався, коли правоохоронні органи вирішили притягти Лапіна до відповідальности за розкрадання державного майна. Але на тому й скінчилося, бо він був (і є) депутатом районної Ради. А депутата у нас, навіть якби він вбив на очах у всіх людину, притягти до відповідальности не можна.

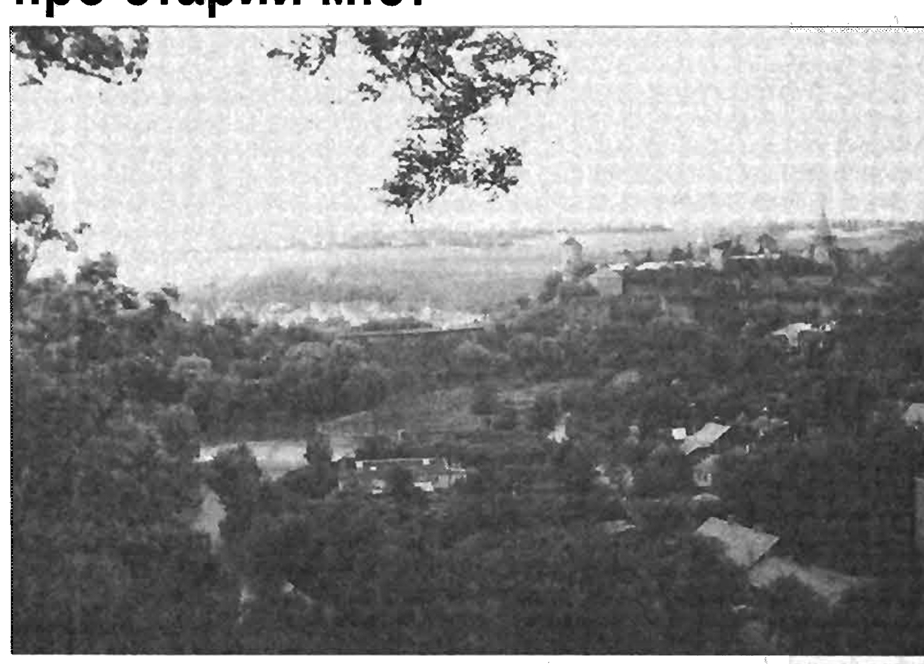
Оговтавшись, О. Лапін вирішив змінити курс. Оскільки КПСС не стало, зупинив свій вибір на Аграрній партії України, вступив до неї, очолив місцеву організацію партії, і не помилився – указом Президента йому присвоєно звання „Заслужений працівник сільського господарства України", а в районній Раді він став членом президії комісії з питань... законности, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян.

„Аґрохім" перетворився на агрофірму „Сміла", а її керівник, крім усього, очолив організацію Всеукраїнського об'єднання „Злагода". Подейкують, що незабаром О. Лапін переберетъся до Києва. На перші ролі серед багатих людей в місті почав виходити Іван Савченко – засновник фірми „ЛІВС" і секретар районної організації (СДПУ)о). Це про нього і його партію Олександер Лапін сказав перед виборами: „Ми шукаємо не те, що нас роз'єднує, а те, що нас зближує". Після цього О. Лапін очолив міську організацію партії „Демократичний союз", яка увійшла до блоку політичних партій „Наш вибір – Леонід Кучма". Отже, прощавай комуністична молодість і аграрна зрілість, тепер Лапін, як і Натальченко, – „демократ".

Можна тільки привітати О. Лапіна – він завжди там, де йому треба. Коли комуністи сьогодні масово стають „демократами", то ким тоді завтра будуть ті, хто були демократами вчора? Може, „мотлохом" історії, а може, крий Боже, ворогами народу? Ми вже таке, на жаль, проходили...

Олександер Вівчарик,
м. Сміла, Черкаської области

Два прем'єри піклуються про старий міст

Загальний вигляд старої фортеці і мосту в Кам'янці-Подільському.

Керівники урядів України і Польщі Віктор Ющенко і Єжи Бузек оглянули в бібліотеці Варшавського університету зібрання малюнків та матеріялів української фундації „Замковий міст", утвореної з метою охорони від руйнування старого мосту в місті Кам'янці-Подільському. Фундацію очолює Ольга Пламенецька.

Прем'єри висловили намір спільно відвідати Кам'янець-Подільський і оглянути міст. Польська сторона теж утворила фундацію для збереження мосту, яку очолив Януш Димша з науково-дослідного інституту шляхів і мостів.

Місто Кам'янець-Подільський вперше згадується у вірменських літописах XI століття. Міст між двома петлями річки Смотрич єднає її скелясті береги і є одним з двох входів до старого міста на скелястому острові. Міст має давньоукраїнську будову, але його називають також турецьким, бо турки свого часу відновлювали цю будівлю.

Януш Димша розповів, що міст в Кам'янці-Подільському зведений на так званих римських опорах і не розрахований на тягар бруківки товщиною три метри, яку поклали на нього в часі Другої світової війни. Треба тепер зняти цей тягар і відновити унікальну пам'ятку архітектури.

Л.Х.

На підставі подвійної моралі

віддають наші храми Московській патріярхії

Відкритий лист до Президента України Леоніда Кучми, копія: Голові СДПУ (о), першому заступникові голови Верховної Ради України Вікторові Медведчукові

Вельмишановний Леоніде Даниловичу!

Шкодую, що змушений звертатися особисто до Вас із приводу міжконфесійних взаємин та того сирітського становища, яке займає Греко-Католицька Церква в очах місцевих чиновників на Закарпатті і священиком якої є я.

Історично доконаним фактом є те, що тільки завдяки Греко-Католицькій Церкві наш народ зберіг свою ідентичність і не розчинився в морі чужої культури під віковим австро-угорським пануванням. Якраз із її середовища вийшли славні просвітителі, історики та політичні діячі. Досить пригадати, що Президентом Карпатської України був одностайно обраний греко-католицький священик, якого ще й тепер наш народ величає „Батько Волошин".

Та прийшли лихі сорокові роки, коли наша Церква була розстріляна і розіп'ята. По ще не захололих трупах замордованих єпископів і священиків до наших храмів, у супроводі енкаведистів, вступили батюшки сталінського православія. Наша Церква була змушена піти в глибоке підпілля. Однак і в катакомбах вона жила повнокровним життям і виховувала своїх синів і дочок палкими патріотами рідної землі, та молила Бога про визволення... Я глибоко переконаний, що в здобутті Україною волі чільне місце займають молитви і віра гонимих її синів і дочок.

На жаль, ці гонимі і переслідувані ще й досі не реабілітовані і не мають змоги молитись у храмах своїх предків. Після московського гекачепістського путчу, коли глибоко в нори поховались компартійні барони, греко-католикам Закарпаття було повернуто частину храмів. Але це не становить і однієї чверти експропрійованих будівель. А коли влягся переляк і перемальовані комуністи знову позалазили в свої крісла, то все наче замерзло.

Ми вже переконалися, що між добрими намірами і реальністю лежить глибока прірва. Скажімо, СДПУ(о), що добровільно взяла на себе політичну відповідальність за стан справ у Закарпатті, в пляні-проспекті своєї програми декларує: „Рівність прав усіх конфесій. Відновлення історичної справедливости стосовно репресованих релігійних груп і конфесії". Що є насправді, – покажу на прикладі Перечинського району, ситуацію в якому досить добре знаю.

Майже в кожному селі є зареєстрована греко-католицька громада. Храму не повернуто жодного, хоч до війни, до „визволення" всі без винятку були греко-католицькими. Коли мова заходить про почергові моління, то православні „пастирі" погрожують кровопролиттям. І влада покірно розводить руками. Мовляв, моліться, тільки нікого не ріжте, бо при наших порядках греко-католики скоро самі позникають. Греко-католики села Зарічево вже роками моляться під стіною храму. Втративши будь-яку надію на те, що влада допоможе встановити почергове моління, звернулись до голови райдержадміністрації з проханням повернути їм хоч колишній церковний будинок. Хотіли тимчасово відправляти Богослужіння, а з настанням сприятливих економічних умов збудувати на тому місці храм. Від голови адміністрації отримали відповідь: „Повідомляємо, що власником бувшої церковної фари, згідно з даними Зарічівської сільської ради, є КСГП (колективне сільсько-господарське підприємство – **ред.**) „Зарічанка". Управління житловим фондом, згідно зі ст. 18 Житлового кодексу Української РСР, здійснюється власником".

Таким чином, голова адміністрації і секретар райкому СДПУ(о) просвітив нас, темних, що живемо ми в УРСР. У цьому разі було б усе на місці. Та річ у тім, що коли треба відібрати, то чиновний люд керується законами УРСР, а захочуть комусь дати – вже в них діють закони незалежної України і укази Президента. Бо вже через місяць – це КСГП „Зарічанка" передає церковний будинок колгоспнику в пай... згідно з Указом Президента!

Як бачимо, наші владні люди керуються подвійними законами, подвійними совістю та мораллю... Не здивуюсь, якщо в них у кожній кишені ще й по компартійному квитку знайдеться. І от на підставі тих подвійних законів, совісті і моралі наші храми віддали у пай Московському Патріярхатові, паюють між собою церковне майно.

Залишаються запитання. Наприклад, чому ці мудрагелі не паюють майно компартійних бонз та сільських поміщиків (голів колгоспів)?

Все це свідчить, наскільки ми далекі від справжньої демократії. Якби такою „демократією" керувались німці, то вони не тільки не платили б нічого жертвам нацизму, а й вимагали б повернення їм загарбаних Гітлером територій. Нонсенс? Але ж саме так чинять в Україні з нами – жертвами комуністичної сваволі.

До речі, надійшла сумна звістка, що після тривалих судових засідань у Рахові засудили відомого патріота і письменника, 78-річного Василя Піпаша-Косівського – за те, що зняв маски з двох таких „демократів". Тому-то, мабуть, і чути вже голоси про необхідність другого етапу національно-демократичної революції в Україні. Бо й справді, кому потрібна ерзацдемократія?

Та попри все, Ваші дії, пане Президенте, останнім часом вселяють певні надії. І тому змушений звернутися особисто до Вас із проханням – допомогти для початку бодай тій громаді села Зарічево, що налічує біля ста родин і священиком якої я є.

о. Василь Данилаш,
Закарпатська обл.
Великий Березний,
вул. Шевченка, 47
21 березня 2000 року

Що може Технопарк?

Світлана Глаз,
кореспондент „Свободи" в Ізраїлі

Створення Технологічного парку „Напівпровідникові технології і матеріяли, оптоелектроніка та сенсорна техніка" – значима подія для України. І хай вас не лякає наукова назва Технопарку, адже поряд з продукцією для вивчення космічного простору споживачі одержать чимало приладів для повсякденного вжитку. Про це мені розповів перший віце-президент Технологічного парку Національної академії наук України, професор, доктор фізико-математичних наук **Анатолій Прохорович:**

Д-р Анатолій Прохорович

– Технологічні парки існують давно в розвинених країнах світу. Лише в Америці їх понад сто. На десятки мільярдів долярів реалізують вони високотехнологічної продукції, без якої цивілізований світ навіть не мислить свого повсякденного життя. В Україні, на жаль, ми довго народжували Технопарк – союз науки з виробництвом. Причина – відсутність закону про спеціяльний режим інвестиційної та іноваційної діяльности Технологічного парку. Чимало сил, енергії, наполегливости і часу було витрачено на підготовку проєкту і затвердження закону. Вирішувалося це питання на найвищому рівні за безпосередньої участи Президента України Леоніда Кучми. Зрозуміло, що без державної підтримки такому проєктові не вижити. Цей закон дозволяє вже зараз розпочати практичну діяльність Технопарку, а останній, в свою чергу, дасть змогу прискорити темпи освоєння випуску конкурентноспроможної продукції, а значить – підтримати вітчизняного виробника, формувати внутрішній ринок продукції, підняти економічний потенціял України на вищий рівень світової економіки. Це був нелегкий, але важливий крок. І ми його зробили. Пріоритетні напрямки науково-технічної діяльности Технопарку затверджуються Агенцією з питань спеціяльних економічних зон за поданням Президії національної академії наук України та Державного комітету України з питань науки та інтелектуальної власности.

– Як вдалося вам не лише розробити наукову частину, а й опрацювати проєкт закону?

– Над створенням Технопарку працювали вчені Інституту електрозварювання імені Е.О. Патона та Харківського інституту монокристалів. Закон – це моя друга дитина. Я – теоретик. Практик у нас – президент Технопарку, член-кореспондент, професор Євген Венгер. Він взяв на себе всю практичну сторону втілення в життя нашого проєкту. Йому це вдалося сповна. Ми є і ми починаємо діяти.

– Про фінанси. Гадаю, що саме для них і потрібен був закон?

– Так. Згідно зі законом про інвестиційні та іноваційні проєкти ми маємо право залучати кредити, які надаються під державні ґарантії міжнародними фінансовими організаціями, банками та іншими фінансово-кредитними закладами, а також використовувати кошти державного інвестиційного фонду України та його реґіональних відділень. Взагалі, наш перший Технологічний парк буде діяти в системі спеціяльного режиму, яким передбачено податкові, митні та інші пільги, надання державної підтримки та стимулювання нашої діяльности.

– Що ж дасть українцям Технологічний парк?

– Основні напрями діяльности підприємства – це напівпровідникові технології і матеріяли оптоелектроніки, оптики, сенсорики, лазерні та інфрачервоні техніки, напівпровідникова сонячна енергетика для побутового та космічного призначення, радіяційне приладобудування на основі сенсорів для екологічного середовища, медицини та персонального радіяційного захисту. Проблемою для Києва, наприклад, залишається чистота довкілля. Технологічний парк має розробки сенсорних приладів нового покоління, що фіксують не лише зміну радіяційного фону, а й дозволяють встановити чинники його зміни і відрізнити природній фон від техногенного впливу. Вітчизняні прилади відповідають світовим стандартам. Ще приклад. Відомо, що лікувати хворобу на ранній стадії легше і ефективніше. Ми пропонуємо в пляні діягностики тепловізійні дослідження. Вони можуть проводитися кілька разів і це абсолютно безпечно для здоров'я людини. Такі установки значно дешевші за аналогічні імпортні. Що може бути жахливішим за смерть ненародженої дитини? Лікарі звинувачують у цьому розлад імунної системи, яка стала слабкою в силу зміни навколишнього середовища. Разом з Інститутом педіятрії, акушерства та гінекології Міністерства охорони здоров'я України ми працюємо над методикою лікування та діягностики матері та дитини на основі оптоелектронних біосенсорів, апарату для прямої контролі імунних реакцій в організмі. Для побутових потреб ми пропонуємо нове покоління електролічильників газу, тепла в мережах водяного та парового опалення, можливість візуальної контролі індивідуальним споживачем, а також уніфікований вихідний сигнал для передачі інформації на відстані. Запропонований проєкт за своїми властивостями перевищує аналогічні, що вже діють у деяких країнах світу. Цікаві новинки в області світової апаратури для підземних робіт. Мається на увазі шахти, метрополітени, ту-

(Закінчення на стор. 15)

На Землі Спасителя

„Отче Наш" українською мовою в церкві св. Петра.

Українські католицькі епархії США під час історичних святкувань 2000-річчя Різдва Христового здійснили прощу до Святої Землі, щоб дати можливість її учасникам побачити місця, де навчав і був страчений, а потім воскрес Ісус Христос. В українській групі було 129 учасників з різних околиць США, вісім священиків, чотири монахині. На летовищі ім. Бен Гуріона в Тель-Авіві 7 березня ц. р. чекали на нас три автобуси з написами „Українські єпископи зі США".

Їдемо до Назарету. В сонячному сяйві бачимо на горі білі мури прекрасного міста. На тому місці, де жила Діва Марія, стоїть базиліка Благовіщення. В горішній частині – нова церква, прикрашена фресками, живописом та мозаїкою, серед яких, завдяки о. І. Турковиду з Німеччини, є також українська мозаїка Зарваницької Матері Божої. Серед міста є джерело, яке у давні часи було єдиним і до нього ходили Марія й Ісус.

Вузькою вуличкою йдемо до Кани Галилейської, де Ісус Христос був на весільній гостині і на прохання матері доконав перше чудо – перемінив воду на вино. В церкві сім священиків відслужили Службу Божу, після якої наші прочани подружжя відновили свої присяги та отримали благословення. Далі дорога йде на гору Мибарак, з якої оглядаємо чудовий вид на долину Армагеддон. З північного заходу на південний схід ланцюг гір оточує чудові левади. Це тут пророк Ілля знехтував поганських священиків і довів, що Бог Ізраїля є єдиним Богом.

Гористою дорогою дістаємось до Кесарії, важливого міста в Римській імперії, де патрицій Корнелій прийняв християнську віру й тим самим відчинив двері до християнства для усіх народів.

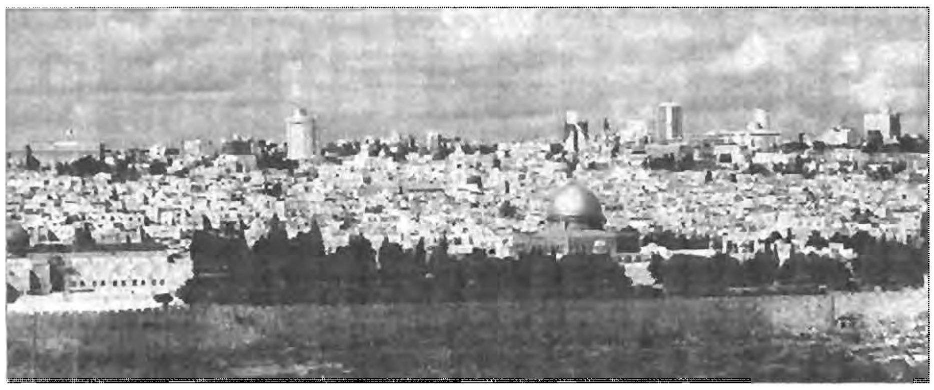
Недалеко є гори Гермон і Тавор, які зі собою сполучені і були місцем переображення Ісуса Христа. На гору Тавор Ісус Христос узяв зі собою апостолів і перед ними переобразився. Коли з'явилася біла хмара, а на апостолів впала тінь, почувся голос з неба: „Це є мій улюблений син, якого я вподобав, слухайте його...". Тут, в церкві Блаженств, перед вівтарем є прекрасна мозаїка, яка зображає хліби і дві риби, якими Ісус Христос нагодував 5 тисяч людей. На горі Блаженств молитовно і зворушливо відспівали Службу Божу.

Сходимо до Галилейського озера. Ісус любив це місце. Люди збиралися на березі, а Ісус Христос з човна до них проповідував. Сідаємо на корабель і відпливаємо на середину озера. Корабель зупинився. В надзвичайній тишині священик читає молитву. Зворушлива мить. У багатьох появилися сльози на очах.

Поплилили до Капернауму, де Ісус жив у домі Петра. Археологи відкрили руїни синагоги і рештки житла, що було, як припускають, помешканням Петра. Тут Ісус уздоровив дочку Яїра.

На п'ятий день ми попрощалися з околицями Назарету і продовжили нашу подорож до Єрусалиму. Автобус зупинився недалеко Йордану, де Іван Хреститель вчив і хрестив людей, а серед них і самого Ісуса Христа.

На східному узбіччі є два маленькі містечка – Бетані і Бетпайдж, де Ісус воскресив Лазаря. Вузькими сходами

Старий Єрусалим.

сходимо в долину, щоб відвідати місце поховання Лазаря. Над могилою Лазаря і домом Марії і Марти збудована церква, в якій була відправлена Свята Літургія в намірениі нещасного випадку на шахті в Краснодоні. Надвечір приїхали до Єрусалиму. Перше місце нашої зупинки – Оливна гора. Стрімкою дорогою сходимо до Гетсиманського саду. Тут Ісус молився, тут його зрадив Юда... В саду є оливні дерева з часів Ісуса Христа, деякі з них мають по три тисячі літ. Звідси милуємось прекрасним видом на старе місто Єрусалим. В місцевій церкві є Камінь терпіння, на якому молився Христос. В Гетсиманському саду була відправлена Служба Божа. Того дня ми відвідали на горі Синай церкву Успіння, де Пречиста Діва заснула.

Вузькою вуличкою продовжуємо нашу мандрівку до дому Каяфи. Археологи відкрили сходи, які провадили через долину Кіндрон до Гетсиману. Це, правдоподібно, та сама дорога, якою Христос йшов до Гетсиману. На горі є церква св. Петра – на місці, де Петро три рази зрікся Ісуса. Тут Каяфа засудив Ісуса на смерть. Вступаємо до церкви. На гарних керамічних таблицях в 64 мовах написана молитва „Отче Наш", а між ними – й українською мовою.

У понеділок, 13 березня, ми пройшли Хресною дорогою в Єрусалимі від першої до 14-ої станції, кожна з яких присвячена стражданням Христа. Ми, учасники прощі, молитовно несли на зміну символічний хрест і наші переживання неможливо передати на письмі.

Ярослава П. Рубель,
Нью-Йорк

Служба Божа в Гетсиманському саді.

Учасники прощі на Святій Землі.

Всепрощення: як багато до думання...

Наталія Кібець

Колись наші прадіди й діди ставилися з великою пошаною до Заповіді всепрощення у 40-денний Великодній піст. Обряд прощення відбувався у всіх церквах України, а у Києві – у св. Софії. Починався він одразу ж після вечірні, духовенство і всі присутні в храмі з запаленими свічками побожно слухали Євангельське читання про всепрощення. Після виголошення відповідної науки про обов'язки всепрощення, Митрополит, схиляючись у доземному поклоні, просив прощення у всіх присутніх у храмі. Потім підходило до Митрополита духовенство, просило прощення і благословіння, відтак приступав до нього гетьман і, попросивши прощення, запалював свою свічку і ставив на свічнику посередині храму зі словами: „Ставлю себе на суд Божий", за гетьманом в такому ж порядку підходили старшини і решта вірних. З почуттям сповненого християнського обов'язку і душевною рівновагою поверталися наші предки до своїх домівок, приготовані до Великого Посту і до зустрічі свята Воскресіння Христового. Шкода, що цей глибокий змістом звичай вже не практикується. А був би він доречним у сучасну пору.

Великий піст в давнину був дуже важливим періодом життя кожного справжнього християнина. Кожний вірний тоді говорив зі своїм сумлінням. Для полегшення посту духовного Церква встановила піст і на їжу (вилучаючи з поживи скоромні страви), але, на жаль, дехто розуміє суть посту лише в їжі, а далі поступає так, як і раніше. Святе Письмо навчає: піст лише в їжі не поможе чоловікові, якщо і далі він чинить зло, має лихі думки, вживає непристійні слова...

Кожного року у Великий піст мені особисто приходять на згадку дикі крики комсомольської зграї у Великодню суботу, коли вони (та молодь) з антирелігійними плякатами, опудалами священиків, Христа, з калатайками, клепачками, гармошками намагалися заглушити спів хору і церковних передзвонів. Бл. пам'яти Зосим Дончук дуже добре подав в своїх творах життя на Вкраїні під московською владою, зокрема боротьбу з релігією. Антирелігійна навала хвилею котилася через всю Україну, від сіл почннаючи, Києвом кінчаючи.

Не всі відійшли у засвіти, хто це пережив або чув від своїх рідних, і не всі відійшли у засвіти ті, хто це робив. Вони живуть серед нас в христових громадах (як не вони, то їхні нащадки) – і в Україні, і на еміграції, і під різним прикриттям продовжують свою вовчу роботу. За дев'ять років державної незалежности багато не змінилося від попередніх імперських часів. В урядах, вдома і поза межами краю користуються й досі чужою мовою. В Україні добре живуть запроданці, яких нагороджують за добру працю. Для них крамниці повні всього, а загальна маса тяжко бідує. Український уряд на чолі з Президентом про свій нарід не дбають. Смертність вже значно перевищує народжуваність. Люди втікають з України до чужих країв на заробітки. Діяспора скільки б не помагала, не може утримати 48-мільйонове населення України, а також українців, що живуть поза її межами (не включаючи Америку). Щось воно не так!

Боляче і прикро. Де ж український патріотичний провід? Де ті, що довго мучились у совєтських концтаборах, а тепер живуть в Україні на волі? Невже намарно пролито стільки крови в боротьбі за волю України? І мимоволі звертаєшся до Господа, до Отця Небесного: Боже Всемолостивий і Довготерпеливий, що злого зробили ми, сотні років живучи поневоленими рабами, допоможи, підкажи! Перестали шанувати самі себе... Забули Закони Божі, забули про помилки минулих визвольних змагань. Така нам буде відповідь.

А тут знову випливла справа Золотоверхого Святомихайлівського собору зі своїми курантами замість дзвонів. Чи десь у світі християнському хтось чув, щоб на церковних дзвіницях були не дзвони, а куранти? Дзвони – це голос сердець усього християнського світу. Дзвони повідомляють про радість, урочистість, про горе й журбу, вони кличуть на сполох, на бій, коли наступає ворог. Бути дзвонарем – це велике мистецтво. Дотепер на Далекому Сході ще збереглися монастирі, де старі дзвонарі вчать свого мистецтва молодь. Дзвони кожної церкви в Україні мали окрему тональність. За тоном дзвонів можна було розпізнати, з якої церкви розноситься благовість. Дзвони перешкоджали ворогові провадити свою безбожницьку діяльність, саме тому вони їх в свій час познімали на брухт.

Пан М. Герець пише у „Свободі", що будову Золотоверхого собору невдовзі буде скінчено, що собор відбудовується таким, яким був до зруйнування, хоч Москва відмовилась повернути загарбані цінності собору (а хіба лише собору?). На старому соборі на дзвіниці не було курантів, були дзвони. Чому ж тепер проти дзвонів? Невідомо, які несподіванки принесе внутрішнє обладнання собору. Що виграватимуть куранти на страсних відправах Великого Посту, Великодню суботу, на посвяченні пасок. Що гратимуть куранти під час

(Закінчення на стор. 17)

Технопарк...

(Закінчення зі стор. 13)

нелі. Не обійшли ми і житлові будинки. З'явиться нове і в сигнальних вогнях транспортних засобів. І все це для нас, для України.

Технопарк дає можливість, крім згаданих вище перспектив, одержати нові науково-обґрунтовані напрями. Вже через 4-5 років обсяги реалізації від роботи трьох технопарків України становитимуть близько 250 мільйонів гривень. Створені нові робочі місця дозволять сотням людей одержувати заробітну плату, нормально жити, виховувати і навчати дітей.

Інколи, читаючи про новий науковий винахід, ми навіть не задумуємося, що це може мати безпосереднє відношення до нас з вами. В такий складний, економічно нестабільний період, не всі розуміють вчених – навіщо витрачати кошти, яких і так бракує на науковий пошук?

Але треба дивитися в майбутнє і радіти, що Україна народжує талановитих, обдарованих і небайдужих людей.

м. Київ

Це сила та, що допомагає жити!

РЕД БЕНК, Н. Й. – Дозвольте привітати Вас з величним і світлим празником Воскресіння Христового, подякувати за живе і цілюще українське слово і побажати всім працівникам українського тижневика „Свобода" міцного здоров'я та нових цікавих рубрик.

Багато нас, українців, працюють далеко від своїх домівок, переживаючи передсвяткову ностальгію за рідними. Хочу привітати всіх, кому в ці дні сумно на душі, і обнадіяти, що „все так не буде".

Бажаю

Радості на той Великий День,
В здоров'ї жити і серцем радіти,
Що є надія, віра і любов –
Це сила та, що допомагає жити!
Христос Воскрес!
Щоб духом ми були міцні і сильні,
Христос Воскрес! – лине з Небес
Воістину всесильне!

З повагою,

Квітка Колоченик

Не дзвони дзвонили нам на Великдень

Степан Феденко, колишній в'язень німецьких концтаборів

У німецькому селі Бойменгам, приблизно 40 кілометрів від концентраційного табору Дахав, знаходилося підприємство, яке виробляло частини до штурмових літаків „Мессершмідт". Там працювало понад 250 в'язнів у дві зміни по 12 робочих годин.

Підприємство це навкруги було загороджене колючим дротяним парканом з електричним струмом та великими звоями колючого дроту вздовж цієї загороди. Всередині загороди знаходився також мурований будинок на два поверхи – приміщення в'язнів. В чотирьох кутах цієї загороди були збудовані високі вежі, в яких розміщувалася військова сторожа, озброєна кулеметами. Біля фабрики знаходилося ще кілька великих будинків, де мали вироблятися рільничі комбайни „Дегенрайтер". Там працювало дуже багато молодих жінок, які носили нашивку „Ост". Мабуть з України.

У мурованому будинку, перший поверх вміщав кухню, що обслуговувала в'язнів і військову варту, магазин, однокімнатний шпиталь, адміністративну канцелярію, що її обслуговували в'язні-наставники і туалет. На другому поверсі були дві відкриті кімнати, переділені вузьким коридором. Вони були виповнені триповерховими дерев'яними ліжками.

У неділю, 19 березня 1945 року, о годині 5-ій ранку, як, зрештою, і кожного буденного дня, різкий звук свистка німця-наглядача Віллі перервав ранішню тишу і оголосив кацетникам, що прийшов час вставати на роботу. О годині 5:45 вже всі в'язні мали стояти на площі перед будинком у рядах, готові одержати черпак гарячої води і тонесеньку скибку хліба, та на час з'явитися на площі. Кожний в'язень як міг пропихався перед іншим, щоб якось зайняти місце в туалеті і хоч сяк-так промити очі чистою водою. Тому часто траплялося, що в'язні без порядку бігали в різні сторони, вгору і вдолину, відпихаючи один одного, і ще більше обмежували приписаний їм час. Другий свисток наглядача чомусь завжди лунав зашвидко. На обох поверхах, з нагаями вже чекали наглядачі Віллі і Макс. Вони криком і бійкою підганяли завжди перестрашених в'язнів, які пробували уникнути ударів і бігом пропихалися вниз вузькими сходами. Найбільше діставалося старшим в'язням. Вони не раз з переляку падали, затримували інших і за це ще більше були биті. На площі в'язні шикувалися в ряди. За цим завжди наглядав таборовий капо Гуго, який ніколи не показувався посеред в'язнів без палиці. Точно о 6-ій годині на фабриці лунав гудок, нічна зміна бігла на площу і також шикувалася в ряди напроти денної зміни. Капо Гуго якось цього ранку поводився досить спокійно, нікого не бив, і після переліку наказав наглядачеві Віллі денну зміну відправити до роботи.

Звичайно в неділю не всі цивільні майстри приходили на роботу. Цього разу, на наше диво, жоден майстер не показався. В'язні самі вже знали, де їхні місця праці і що вони мали робити. Але в той день, якось ніхто не поспішав. Страх перед покаранням за невиконану роботу кудись зник. Тільки двоє озброєних німецьких вояків проходжувались насторожено серединою фабрики. Здавалось, що і вони неохоче виконували свою службу. Мої товариші підходили до мене, а я до них, і ми раділи, що опинилися на праці без нагляду і сварки майстрів. Українців у цьому таборі було дев'ятнадцять.

Ця неділя, 19 березня 1945 року, залишилася в моїй пам'яті назавжди. В обідню пору, о 12 годині, загудів фабричний гудок і в'язні поспішили на площу на перелік, щоб першими стати в ряд і першими отримати їжу. Капо Гуго порахував в'язнів і передав їхнє число комендантові табору, який щойно перейшов з загороди на перевірку. Комендант, як завжди, з'явився задиханий, нервовий, із червоним обличчям. Він ще раз порахував усіх в'язнів. Кількох з них ударив за те, що пізно перед ним зняли кашкети, або що заслабо били ними об штани. Цього дня комендант на площі затримався дещо довше. Їжу він розпорядився видавати, починаючи від кінцевого ряду, замість переднього. Раптом загуділи сирени, сповіщаючи, що наближається повітряний наліт. За їжою переді мною стояло ще тільки двоє в'язнів. На обід цього разу давали одну в „мундирі" картоплю і черпак супу. Я комбінував, якби то мені дістати цю картоплю, і тому приступив з витягнутою рукою ближче до Макса. Він вдарив мене палицею і нагнав з криком у ряди. Група вартових жовнірів з нашивками СС, вже стояла напоготові, відчиняла загороду і бігом випровадила нас в окопи, які були викопані для в'язнів якраз на краю села. Біжучи селом до цих окопів, я більше думав про картоплю, якої я не одержав, ніж про небезпеку від літаків. Я пробував заглядати у двір кожного „бауера", сподіваючись, що котрийсь нам підкине щось з їжі.

Надворі було ще досить холодно. Час від часу падав дрібний мокрий сніг. Окопи, в які нас заганяли, були мокрі і скоро перетворилися на болото. У них ми перестояли півгодини, поки тривога не була відкликана. Назад нас повели тією самою дорогою, ще раз полічили і наказали всім тим, що вже одержали їжу, відступити на-

(Закінчення на стор. 19)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Безсмертна „Енеїда" в Чикаґо

Актори та режисер театру-студії „Арабески" після вистави „Енеїда" в Чикаґо.

В суботу та неділю, 1 та 2 квітня, українська громада в Чикаґо мала надзвичайну приємність милуватися виставою „Енеїда" І. Котляревського у виконанні молодих акторів харківського театру-студії „Арабески". Режисер Світлана Олешко шукає нових шляхів в українському театрі і травестію твору Верґілія представляє у веселому, радісному виді. У виставі також використовується танок та музичне оформлення – 18 українських народних та авторських пісень в оригінальному аранжуванні, які актори співають на 4 голоси. Акторів, які виконують по кілька різних ролей, є всього четверо – Наталя Цимбал, Армен Калоян, Руслан Никоненко та Вадим Коробка.

Театр-студія „Арабески" відвідує українські громади в Америці за спонзорством Українського Народного Союзу з метою зібрати кошти, щоб уможливити постановку „Енеїди" у 30 містах України.

Товариство Української Мови (ТУМ)-Чикаго підтримує цей важливий проєкт і шукає спонзорів серед української громади.

ТУМ-Чикаґо

Творчість Аркадія Любченка повертається в Україну

20 березня 2000 року у Києві, в колишньому будинку Української Центральної Ради, відбулася презентація „Вибраних творів" А. Любченка. Їх видало видавництво „Смолоскип" разом з Інститутом літератури Національної Академії Наук України у 1999 році. Цією книжкою розпочато серію „Розстріляне відродження". Вона охоплюватиме творчість українських письменників (передусім прозаїків), репресованих комуністичним режимом. „Вибрані твори" А. Любченка упорядкувала аспірантка університету „Києво-Могилянська Академія" Леся Пізнюк, яка працювала в Торонто над архівом письменника, при сприянні проф. Юрія Луцького. До книжки „Вибрані твори" увійшло 20 найкращих творів А. Любченка, ґрунтовна вступна стаття Л. Пізнюк „Той самий Любченко", статті Г. Костюка „Поет юності і сили", Ю. Шереха „Колір нестримних палахтінь", примітки, в яких подано інформації про опублікувані твори, бібліографію (рекомендована література), а також 13 фотографій, які промовисто ілюструють життя письменника.

Презентацію „Вибраних творів" А. Любченка вів віце-прем'єр-міністер України з гуманітарних проблем, директор Інституту літератури НАН України Микола Жулинський. Зі своїми спогадами про А. Любченка поділився поет Олекса Ющенко, про творчість письменника говорили доктор філологічних наук Юрій Ковалів, професор Київського університету Василь Яременко, письменник Михайло Слабошпицький. З теплим словом до присутніх звернувся син Аркадія Любченка – Всеволод. Цікавим був виступ представника Фундації ім. І. Багряного на Харківщині Вадима Ісаня. Також виступили упорядниця „Вибраних творів" Леся Пізнюк, молодий поет Анатолій Астаф'єв, головний редактор серії „Розстріляне відродження", директор видавництва „Смолоскип" Роксана Харчук, голова Київської організації Спілки письменників України Леонід Череватенко.

На вечорі прозвучали пісні УПА й „Чуєш, брате мій" у виконанні квартету „Фавор" під керівництвом Народного артиста України Олеся Харченка. Народна артистка України Галина Яблонська прочитала новелю Аркадія Любченка „Наказ".

„Вибрані твори" А. Любченка у ціні 15 ам. дол. можна придбати, звертаючись на таку адресу: **„Smoloskup", P.O. Box 8041, Bridgewater, N.J., 08807, USA.** У наступних кількох роках при допомозі української західньої діяспори, у співпраці з Міністерством освіти України, видавництво „Смолоскип" й Інститут літератури плянують видати вибрані твори ще 11 репресованих прозаїків – Григорія Косинки, Майка Йогансена, Валерія Підмогильного, Івана Дніпровського, Олеся Досвітнього, Олекси Слісаренка, Гео Шкурупія, Юлія Шпола (Ялового), Миколи Хвильового, Івана Багряного, Сергія Пилипенка.

Пресове бюро Видавництва „Смолоскип"

Живий дух нашої історії

Влітку цього року у Києві побачить світ книжка, яка напевно виявиться добрим подарунком для усіх, хто цікавиться минулим нашого народу, зокрема історією освіти в Україні. Це енциклопедія „Києво-Могилянська академія в іменах". Нижче вміщуємо інтерв'ю на цю тему з керівником Центру „Спадщина Києво-Могилянської академії" доцентом Зоєю Хижняк.

– Як же і коли виникла ідея створити це видання, щойно підготовлене до друку очолюваним вами центром?

– Сам центр було створено за ініціятиви президента Києво-Могилянської академії Вячеслава Брюховецького ще в 1992 році. Тоді у щойно відроджуваній академії було стільки проблем, що, здавалося, про історію говорити не час. Але центр було створено, і почалася праця над енциклопедією. Статті до неї писали десятки вчених з України та з-за кордону. Ми вирішили показати Києво-Могилянську академію по-новому – не тільки через видатних її представників, а через усіх, про кого вдалося віднайти якісь відомості. Мета – розкрити внесок академії у суспільно-політичне, релігійне, наукове й культурне життя України через життєписи її спудеїв, викладачів, професорів, благодійників, перекладачів, послушників церкви, меценатів.

– Тобто в Енциклопедії представлені також і люди, які, можливо, нічого визначного не здійснили в житті?

– Потрапити в спудеї – вже саме це про щось свідчило. Не забуваймо, що з початку сімнадцятого століття саме Києво-Могилянська академія стала на захист української ідентичности, й готувала провідників нації для боротьби за державну самостійність. З її стін вийшли гетьмани України, славні кошові Запорозької Січі і Чорноморського козацтва. З діяльністю академії пов'язані такі видатні особистості, як гетьмани Петро Сагайдачний і Богдан Хмельницький, митрополити Петро Могила і Рафаїл Заборовський, філософи Григорій Сковорода і Теофан Прокопович, композитори Максим Березовський і Артемій Ведель. З академії вийшло багато церковних ієрархів, і серед них – визнані по смерті святими – митрополити Дмитро Туптало, Петро Конюшкевич, Іван Максимович, архиєпископ Феодосій Углицький, Єпископи Інокентій Кульчицький, Іоасаф Горленко, Софроній Кришталевський, архімандрит Паїсій Величковський. В академії започатковано українську медичну науку, теологію, філософію, музикологію, філологію, астрономію, основи українського права і дипломатії... То ж чи будемо дивуватися, що, скажімо, першу Конституцію України (власне це перша европейська конституція) створив випускник Києво-Могилянської академії Пилип Орлик... З відомими постатями все більш-менш зрозуміло – їх знають, про них пишуть дослідження... А от ті тисячі, які не дістали гучного в історії імені, які йшли в народ священиками, канцеляристами, суддями, лікарями, музикантами, які поповнювали козацьке військо, працювали в приходських школах, їхали за кордон, бо дуже багатьох українців, києво-могилянців, брали за кордон піднімати освіту... Що з ними? А ті, котрі просто одружувалися, брали парафії, працювали по глухих селах... Здавалося, вони були просто скромними священиками, але ні – вони відкривали школи, вчили людей та несли в український народ дух просвітництва Києво-Могилянської академії. Тому ми вирішили подати відомості про всіх, про кого вдасться такі відомості знайти.

– І скільки ж особистостей вдалося відкрити для сучасного читача Енциклопедії?

– Я впевнена, що кожен українець знайде в цій книзі своє коріння, бо там всі прізвища, починаючи від західніх областей аж до східніх та Криму. Всі йшли до Києво-Могилянської академії. Ми зібрали відомості й подали окремі статті про 1575 особистостей. Звичайно, це невелика частка тих, хто навчався в Києво-Могилянській академії, але частка досить вагома. Академія стала дуже відомою за межами України, тому до неї тягнулися з Росії, Білорусі, Македонії, Польщі, Сербії, Греції, Болгарії, з італійських країв... Вже наприкінці XVII століття дехто із сучасників ставив Києво-Могилянську академію вище за паризьку Сорбонну... Є чимало відомостей про чужинців, які навчалися в академії.

– Чи збереглися якісь оригінальні ілюстрації з того часу?

– Вміщуємо в енциклопедії близько 300 ілюстрацій – парсуни, потрети, гравюри, малюнки тощо. Це ніби глибокий подих старовини. Вдивляєшся в лики наших предків, а крізь них проступають обличчя сучасних борців за утвердження української незалежности. Бо все починалося ще тоді, за часів Києво-Могилянської академії.

– І коли ж український читач одержить цю Велику Книгу нашого народу, за висловом професора академії Ліни Костенко?

– Тепер рукопис переходить редакційне літературне опрацювання. В червні ми плянуємо здати його до друку. Розповсюджуватися книга буде тільки за передплатою, яку ми оголосимо незабаром, у квітні. Це, якщо хочете, є навіть своєрідною перевіркою української нації на її цікавість до своїх пракоренів. Чи не згинуло в кожному з нас відчуття своєї духовно-історичної причетности до цілої історії народу. Ім'я кожного передплатника буде вміщено в енциклопедії. Таким чином створиться своєрідний ланцюг єднання поколінь. Не здивуюся, якщо наше видання міститиме енциклопедичну статтю про випускника або професора академії, а серед передплатників або меценатів будуть імена праправнуків або й прапраправнуків...

– Чи плянується переклад Енциклопедії на якісь чужі мови?

– Відразу після виходу книги в світ ми розпочнемо готувати її англомовну версію. Ліна Костенко нещодавно писала про Україну: „Історія була, історія гідна великих народів. Але вона не віддзеркалена у всесвітньо відомих анналах. На те склалось багато причин, серед них і візантійська відрубність культури серед латиномовних культур. Але також очевидно й те, що шаблями наші предки володіли краще, ніж пером". Наше завдання сьогодні – представити світу живий дух нашої славетної історії.

Розмову записав **Богдан Березенко,** студент НаУКМА

Всепрощення...

(Закінчення зі стор. 15)

відправи Святої Літургії в освяченому соборі?

Михайло Герець, голова Свято-Андріївського Братства в Савт Бавнд-Бруку заохочує жертводавців, закликає діяспору їхати на це „урочисте" свято – з чийого благословіння? Як багато до роздумування... А сам день посвяти? В цілому християнському світі посвята новозбудованого храму відбувається в день того святого, чиє ім'я той храм носитиме. Чому має бути освячений собор св. Арх. Михаїла у травні, коли його день 21 листопада?

Українська Православна Церква, зокрема Українська Автокефальна Православна Церква в Україні, та й тут, на еміграції, переживала і ще далі переживає тяжкі часи. За неї загинуло багато пастирів духовних і мирян, але вона незнищенна, як і український нарід.

Хоч і зневірилися люди, і перестали самі себе шанувати, забули свою славну минувшину, і ходять напівсліпі, наче в темряві, але вони неодмінно прокинуться від сплячки. Їх розбудять дзвони. Куранти їх присиплять. Молоде покоління, виховане в дусі любови до України, в дусі синівської вірности її культурі, обов'язково доведе, що козацькому роду нема переводу, що порох в порохівницях сухий – для оборони свого „я".

Тож з надією на Отця Небесного і Спасителя нашого Ісуса Христа в день Воскресіння Христового, скажемо один одному – Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Христос Воскрес!

Христос Воскрес! – лунають дзвони,
Вторить їм благовість з небес,
І день дзвенить луною дзвонів
Христос Воскрес! Христос Воскрес!
У лунннях дня – луна надія,
Що оживе і наша Україна,
І збудеться людська надія,
Довголітня українська мрія,
Коли розсіяні всі діти України,
Зіллються благовісним співом
Із небес, і заспівають разом
Христос Воскрес!

Міннеаполіс, Міннесота

Воскресіння...

(Закінчення зі стор. 1)

дости, духовного піднесення і перемог над труднощами життя.

Розважаючи про велич, силу й славу Христового Воскресіння, майже 2000 років тому святий апостол Павло висловив для всіх християн свої глибокі побажання, „щоб Бог Господа нашого Ісуса Христа, Отець Слави, дав вам Духа Премудрости та об'явлення для пізнання Його, просвітив очі вашого серця, щоб ви зрозуміли, до якої надії Він вас закликає, і який багатий Його славний спадок у святих, і яка безмірна велич Його сили в нас, що віримо за виявленням потужної сили Його, яку виявив Він у Христі, воскресивши із мертвих Його, і посадивши на небі праворуч Себе, вище від усякого уряду, і влади, і сили, і панування, і всякого імени, що назване не тільки в цьому віці, але й у майбутньому. І все впокорив Він під ноги Йому, Його дав за найвище за все – за Голову Церкви, а вона – Його Тіло, повня Того, Хто все всім наповняє!" (Послання ефесянам 1:17-23).

З наведених слів великого Христового апостола бачимо, що християнство – це не лише релігія, ані не лише найкраща релігія, але – це „безмірна сила" нового життя, яке виявилося через воскресіння Господа нашого Ісуса Христа, що ним Бог обдаровує кожну людину, яка покається в своїх гріхах і повірить у Христа Ісуса як у свого особистого Спасителя, Господа і Бога. Тому як ті, що маємо в собі силу цього нового духовного християнського життя, – пише апостол Павло, – живімо, „як удень, поступаймо доброчесно, не в гульні та п'янстві, не в перелюбі та розпусті, не в сварні та заздрощах, але зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертайте на пожадливість!" (Послання римлянам 13:13-14). Християни не мають бути християнами тільки з назви, але на ділі, не формально, але дійсно, не поверховно, але щиро, щоб практично пристосовували святу науку Христової Євангелії до щоденного життя й поводилися свято, чисто й чесно. Бог каже до всіх християн: „Будьте святі, – Я бо святий!" (І Послання Петра 1:16).

З неменшою силою наголошує цю справу в своїм напучуванні християн святий апостол Петро: „Бо хто хоче любити життя та бачити добрі дні, нехай здержить свого язика від лихого та уста від говорення підступу. Ухиляйся від злого та добре чини, шукай спокою й біжи за ним! Бо очі Господні – до праведних, а вуха Його – до їхніх прохань, а Господнє лице проти тих, а хто чинить лихе! І хто заподіє вам зле, коли будете ви оборонцями доброго?" (І Послання Петра 3:10–13).

Добрі взаємини між людьми і всенародний добробут може настати тільки через духовне воскресіння народу, якого від серця прагнемо й бажаємо всі. Але воно може настати тільки тоді, коли кожна особа в народі навернеться зо своїх злих доріг життя і прийме воскреслого та вічно живого Господа Ісуса Христа як свого Спасителя і Господа. Однак, хто живе й поводиться так, немов би Бога взагалі не було, мусить прийняти слова Господні, сказані вдавнину через пророка Ісаю: „Шукайте Господа, доки можна Його знайти, кличте Його, як Він близько! Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій – свої задуми, і хай до Господа звернеться, – і Його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!" (Ісаї 55:6-7). Як можна сподіватися взаємопошани й добробуту, коли переважна більшість народу живе без Бога, не визнає Його й не хоче шанувати Його Святого Слова? Воскреслий Господь Ісус Христос – вічно живий наш Бог, і тільки Він може допомогти побороти всі труднощі життя, а без Нього ніхто не виведе нашого народу з духовної темряви, морального занепаду й економічної кризи.

В часі святкування 2000-річчя Світлого Христового Воскресіння правдиво від серця простімо один одному всі провини й щиро від глибини душі привітаймо кожного словами: „Христос Воскрес!" – „Воістину Воскрес!". Зі святкуванням Великодня, Христового Воскресіння, приймімо глибоко до нашого серця Христову вірну обітницю: „І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!" (Євангелія Матвія 28:20).

Нехай повнота радости Христового Воскресіння перебуває з вами по всі дні вашого життя і зміцнить ваші серця вірою в перемогу праведности над беззаконням, святости над гріхом і життя над смертю!

Христос Воістину Воскрес!

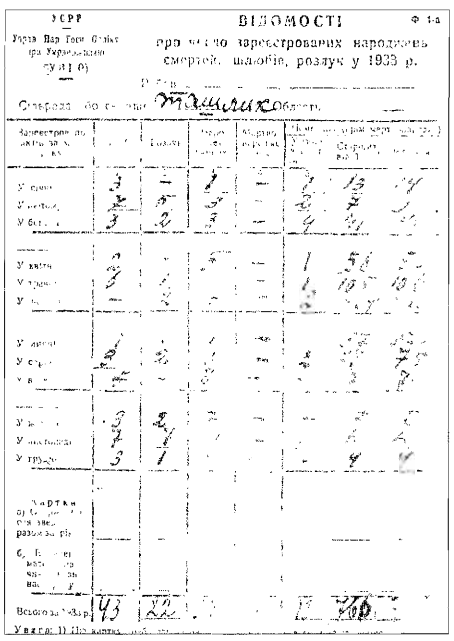
З любов'ю – Ваші в Христі Ісусі брати та слуги Христової Євангелії, від Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства:

пастор **д-р Володимир Домашовець** – голова, пастор **д-р Іван Ковальчук** – заступник голови, пастор **Ярослав Папроцький** – заступник голови, пастор **д-р Йосафат Іваськів** – генеральний секретар, пастор **Михайло Якубович** – скарбник

Великдень 2000 року Божого

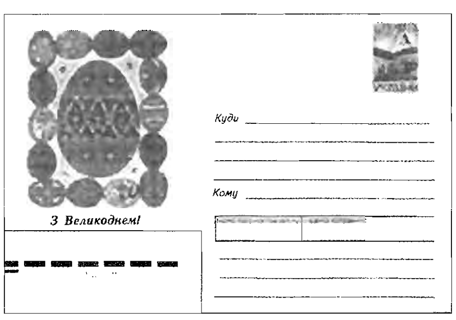
Статистика смерти

Комуністичні правителі всіляко замовчували голод 1933 року, забороняли згадувати про нього, фальшували факти. Але що міг вдіяти звичайний сільський писар, тобто секретар сільської ради, коли люди справді масово помирали, а він мав обов'язок реєструвати померлих? У невеликій книжечці „Архіви – скарбниця історії" (Черкаси, "Брама", 1999) наводиться як ілюстрація картка річного звіту про число зареєстрованих народжень, смертей, шлюбів і розлучень в селі Ташлику за 1933 рік. Цей документ сприймається як звинувачення. Якщо в лютому і січні того року в Ташлику померла 21 особа, то у травні і червні, коли виснаження досягло найвищої точки, а нового врожаю ще не було, – 517! Загалом того року в селі померло 779 осіб, з них за два згаданих місяці – майже 70 відсотків.

Звіт про народження і смерті в 1933 році

Американський часопис про писанки

У квітневому числі американського філателістичного часопису „American Philatelist" вміщено дослідження відомого колекціонера Андріяна Сольчаника „Українські писанки", в якому розповідається як про історію звичаю фарбування і розмальовування великодніх яєць, так і про зображення писанок на поштових конвертах і штемплях України. Тематичне зібрання таких випусків порівняно невелике, тому що пошта СССР за умов загального безбожництва ніколи не зверталася до цієї теми. Тепер же маємо зображення писанок на ряді маркованих конвертів і штемплів. Останні, зокрема, були застосовані у Севастополі.

Чи журналісти винні у скороченні в торгівлі?

Товарообіг з Росією за останні 5 років скоротився на 5 млрд. дол. і за 1999 рік становив 8 млрд. дол. Причина цього – "перекручена система оподаткування", що існує між двома країнами.

Посол України у Росії Микола Білоблоцький висловив думку, що російська преса тенденційно і необ'єктивно висвітлює російсько-українські взаємини – у 15 газетах, які передплачує Посольство України в Росії, опубліковано 80 матеріялів про Україну, і значна частина з них – негативна.

Світло Великодня...

(Закінчення зі стор. 1)

ни Леоніда Кучму, Уряд на чолі з достойним Віктором Ющенком, Верховну Раду на чолі з достойним Іваном Плющем, Збройні Сили України і всіх тих, хто працює для добра нашого народу. Також вітаємо всі складові організації СКУ, їхні проводи і членство, нашу молодь, і закликаємо її вступати в ряди наших установ і організацій.

Вітаємо всіх українців, яких доля розкинула по закутках земної кулі.

Молимо Воскреслого Ісуса Христа, щоб Він оновив і поблагословив наш народ, нашу Україну. Щоб весь український народ побачив і відчув яскраве світло Його Воскресіння і щоб процес оновлення і відродження продовжувався і посилювався по всіх закутках України. Тож радіймо і веселімося у цей день, бо Христос Воскрес і подав нам життя вічне, а нашому народові надію на краще, світле майбутнє!

Христос Воскрес – Воістину Воскрес!

Аскольд Лозинський,
президент
Віктор Педенко,
генеральний секретар

ЗВІДУСІЛЬ

„І Христос ридав"

У п'яту річницю незбагненого до сьогоднішнього дня терористичного вчинку – вибуху бомби в державному будинку в Оклагома-Сиȶі, де загинуло 168 осіб, включно з 19 дітьми віком до 5 років, у середу, 19 квітня, відбулося урочисте відкриття пам'ятника тим, що загинули там і тим хто пережив ту трагедію. Національний пам'ятник в Оклагома-Сиȶі споруджено на місці згаданого вибуху, а його відкриття буде в якійсь мірі моральним лікуванням досі відкритої рани. Пам'ятник зображає 168 ґранітних і бронзових крісел кожне – на освітленому скляному п'єдесталі, стіну з виписаними іменами вцілілих та статую-скульптуру, що має назву „І Христос ридав". У ставку, що входить в ансамбль пам'ятника, відбивається ціла споруда.

Передбачають зниження цін на бензину

Офіційні чинники та аналітики нафтово-бензинової індустрії кажуть, що недавні рішення Організації нафто-експортних країн (ОПЕК) про підвищення продукції та інші чинники позитивно вплинуть, найближчим часом, на зниження цін на бензину. Дехто зі знавців твердить, що ціни на бензину в північному Нью-Джерзі вже дійшли до найвищого рівня й у найближчих місяцях будуть знижуватись. Тепер середня ціна нетилованої бензини в околиці північного Нью-Джерзі становить 1.46 дол. за ґальон, а в той же час 1999 року становила .98 центів.

Економічна ситуація гальмує репатріяцію

Виконання урядових програм з репатріяції кримських татар гальмується через погіршення економічної ситуації в Україні, вважає доповідач Комітету Ради Европи з міграції, біженців та народонаселення Лорд Понсобі. При цьому він наголошує на значних зусиллях та успіхах українського уряду в облаштуванні кримських татар. На його думку, найнагальнішою проблемою кримських татар є отримання українського громадянства, їх представництва у Верховній Раді України та парляменті автономії, участь у приватизації землі. Це він наголосив під час розгляду сесією Парляментської Асамблеї Ради Европи питання про репатріяцію та інтеґрацію кримських татар.

Фінансові проблеми ООН

Джозеф Коннор, заступник Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, ствердив, що завдяки вплаченим американцями 452 млн. дол., з кінцем минулого року, ООН заледве, але все ж уникнула фінансової катастрофи. Він також попередив, що видатки миротворчих військ в цьому році будуть значно вищими – близько 2 блн. дол., і це може вплинути на загальний фінансовий стан організації, незважаючи на згадану вплату. США ще дальше залягають з виплатою внесків на суму 1.6 блн. дол.

Про історичні факти і міти

Історичні міти творяться у кожній добі. Їхніми творцями є люди або кола людей, які пересадно змальовують певні факти, щоб такими їх закріпити в пам'яті історії. Будучи учасницею визвольно-підпільної боротьби під час і після Другої світової війни, я цю добу добре знаю. Отже, заторкну один поширений в нашому суспільстві міт про повстанську боротьбу: культ смерти. Нібито найвищим досягненням повстанця – умерти за Україну. За всі мої 14 років діяльности, почавши від „Юнацтва" і закінчивши ув'язненням в 1953 році, такого культу ніколи, ні в яких часах і обставинах не плекалось. Навпаки, серед нас твердо панував культ життя. Справа визволення потребувала живих людей, які з повною посвятою готові були боротись і працювати в нечувано важких підпільних умовинах. Безперечно, часто приходилось заглядати смерті у вічі, гинули в боях, на засідках, але це не був наш вибір смерти. Самі ми добровільно обирали смерть лиш тоді, коли вона була останній і єдиний чесний вихід з ситуації.

Підтвердженням сказаного є факт, що навіть у найважчий останній період боротьби ще плянувалась діяльність, розглядались її перспективи на майбутнє, поминмо того, що всі ми усвідомлювали собі, що наближається наш кінець. Таке ж наставлення було і в особистому житті. Командир УПА на Волині „Дубовий" повінчався зі своєю секретаркою „Катериною" в 1949 році. Вона загинула через рік, а „Дубовий" – через два роки.

І не слід повстанцям дорікати, що вінчалися, а то й народжували дітей. Вони думали про життя. В найважчі часи нашої історії українська жінка народжувала і тим фізично зберегла наш народ – і в татарські лихоліття, і в панщизняній неволі, і в сибірських засланнях, і в жорстокі роки повстанської боротьби. Мати-повстанка ще чекає художнього пера, що у всій глибині розкриє її геройський подвиг.

Але поняттям героїзму деякі автори спогадів також зловживають. Треба мати глибоке почуття відповідальности перед історією, яке контролювало б автора і не допускало до спокуси подавати суб'єктивну оцінку подій. У кого немає отого контрольного чинника, він легко може переступити межу між правдою і бажаною „правдою". Але це вже інша тема.

Марія Пискір,
Милвокі, Виск.

Добро довго пам'ятається...

ОГЛЯД ЛИСТІВ

Напередодні Великодня пошта „Свободи" була особливо багатою на листи з України, автори яких дякували своїм заокеанським землякам за щиру, різнобічну і щедру допомогу. Три перших листи передала редакції Шкільна рада при УККА. Бібліотекар середньої школи ч. 57 з міста Миколаєва **Н. М. Гринько** пише:

„Адміністрація, педагогічний колектив та учні української національної школи №57 м. Миколаєва отримали з Америки дві коробки з книжками. Вони вже зайняли почесне місце в нашій бібліотеці.Просимо передати нашу найсердечнішу подяку всім членам Шкільної ради, всім, хто допомагав нам одержати цей дарунок. Наші педагоги і учні з цікавістю знайомляться з творчими здобутками української діяспори в галузях історії, українського літературознавства, мистецтва, художньої літератури. ".

З Хмельницького міського Товариства української мови імені Тараса Шевченка „Просвіта" пише голова **Зоя Діденко:**

„З величезною приємністю сповіщаємо Вам, що 31 січня наше товариство одержало ваш безцінний дарунок – прекрасні книги, за що всі наші просвітяни складають вам щиру подяку. Надіслані видання постійно використовуються у програмах „Просвіти", а також у діяльності Клюбу елітної молоді „Кетяг", що діє при Народному Домі „Просвіти". Учасники цих програм, а це студенти вищих шкіл міста, з великим інтересом користуються книгозбірнею Народного дому „Просвіти", яка скомплектована також і за вашою допомогою".

Керівник студії національного виховання школи-інтернату в Буштині на Закарпатті **Марія Олійник** пише:

„З Карпатського краю передаю вдячність за шкільну літературу. Різні біди ми терпимо тепер. Якщо перефразувати слова пісні „Моя Україна з горя почорніла, але у неділю сорочина біла", то можна сказати, що і в цьому стані ми хочемо добре вчити дітей. Отримавши від вас коробку з журналами „Веселка", всі ми подивувались і поцінували вашу бережливість. Такі гарні, цікаві журнали ви зберегли і через довгі роки вони пригодилися нам тепер. Чи думали ваші попередники, укладники цих журналів ще з 1958 року, що колись їх буде читати Україна? Цього року в школі пройшли свята „Різдвяні традиції". Діти колядували, брали участь у вертепах, вивчали і розповідали один одному, як святкують Різдво в родинах".

Вихованці школи-інтернату в Буштині з радістю читають „Веселку".

Пише священик УПЦ Київського Патріярхату з села Золота Балка Херсонської области **о. Роман Білий:**

„Пишу до вас, щоб через вашу газету висловити молитовну подяку людям доброї волі, які не байдужі до України, своєї землі і Церкви, хоча живуть далеко від неї. Звертався я через вашу газету по допомогу для нашої сільської лікарні і будинку для престарілих і одиноких людей. І слава Богу, почули те прохання люди, які живуть не тільки для себе, але й дбають про своїх ближніх, про тих, хто одинокий і кого держава залишила напризволяще. Своєю матеріяльною і фінансовою допомогою Катерина Васильченко з Монт-Клеменсу і Олександер Пошивало з Куртісвілу заслужили велику подяку і шану від одиноких людей з дому для престарілих, а від Господа – Благодать і ласку".

Д-р Володимир Боднар повідомляє: „13 листопада 1998 року в „Свободі" появилося оголошення зі знімкою, на якій була Леся Глинська з хворим синочком Мар'янчиком, яка сподівалася на допомогу.

Щойно Леся і Ростислав Глинські написали, що завдяки допомозі українців з Америки вони мають змогу лікувати в санаторіях Трускавця та у Львові свою дитину, яка хворіє на церебральний параліч. Мар'янчикові покращало, але лікування може потривати ще довший час і, можливо, буде потрібна операція. Бажаючі допомогти можуть висилати свої пожертви на адресу **Cleveland Federal Credit Union, 6108 State Rd., Parma – OH 44134, Acct #02350.**

Леся Глинська з сином Мар'яном.

Автор листа пише, що допомогли з Нью-Йорку і околиць – Г. Онуфрій, І. і М. Дробінко, М. Борецький, В. Сливоцький, Б. Луців, Б. Кузишин, В. Кобилянський, В. Кузик, Ваврів, Лабінські, Г. Клюмбас, Ліда Ґера, д-р Федір Трусевич, А. і Л. Харамбура, Іванка Курис, С. Качмарський, А. Шульга, В. Богданів, Я. Сосніцький, Г. Зимбабен, С. Лагола, Н. Миколаєвич, І. і В. Кедринські, Д. Мельник, О. Склепкович, М. Федецький, Д. Миндюк, М. Андрусяк, О. Колтунюк, Т. Витковський, Ю. Штокало, В. Васічко, О. Духнич, В. Семенюк, Р. Євтушенко, Я. Пасічняк, М. Волосянська, М. Лоґуш, О. Чмола, О. Кірик, В. Духнич, І. Твердохліб, з Клівленду-Парми і околиць – О. Шуст, Р. Квіт, В. Горнацький, Таркович, К. Мацківський, Н. Малевська, І. Червецька, П. Байко, В. Петрів, Шедні – родина, І. Єзерська, К. Гнилка, Л. Хомин, Х. Мічель, М. Стахів, Петрівський, Е. Садовський, М. Бірчак, М. Карнауч, С. Федуняк, Г. Норка, З. Менінський, Д. Филипович, Нестор Коцик, М. Володшин, Г. Глинська, М. Кукало, Н. Шуст, Б. Семків, П. Броловець, Р. Гнилка, І. Коваль, А. Дуда, М. Василишин, А. і О. Кульчицькі, М. Петрина, М. Падунчак, О. Багній, Підгірний, М. Трач, М. Кміотек, Герасимович, І. Барановський, В. Столяр, І. Криса, Н. Когут, І. Мураль, І. Вінченко, Т. Галай, Е. Сасков, І. Губач, Д. Миронович, К. Панасюк, І. Галай, П. Василик, Г. Ніченко, О. Словінські, І. Повроздник, І. Лавришин, Н. Бойчук, І. Вітрук, Н. Солонина, С. Бойчук.

Добро довго пам'ятається. Творімо ж добро!

Пасха – це перехід...

(Закінчення зі стор. 1)

Тим-то таїнство воскресіння тісно пов'язане з таїнством втілення Сина Божого, бо воно властиво є завершенням таїнства втілення й усього того, що Христос „робив та що навчав" (ДА. 1:1) для нашого „вічного спасіння" (Євр. 5:9).

Під час свого прилюдного життя Ісус Христос залюбки називав себе Сином Чоловічим (Ів. 3:13), бо так пророки називали обіцяного Месію (Дан. 7:13).

Однак у надзвичайних випадках Він явно визнавав себе Сином Божим (Ів. 10:36), а своїми численними чудами Він безсумнівно довів, що в ньому, „враз з людською природою живе і вся повнота Божества" (Кол. 2:9).

Тому святі Апостоли, будучи наочними свідками Його багатьох чудес, раз-у-раз визнавали, що Він – „істинно Син Божий" (Мт. 14:33). Всім нам знане врочисте сповідання св. Петра: „Ти Христос (Месія), Син Бога Живого!" (Мт. 16:16).

Не зважаючи на всі ті чуда, що їх Христос творив явно на очах зібраного народу, книжники й фарисеї не увірували, що Він „посланий від Бога" (Ів. 11:42), і домагалися „знаку з неба" (Мт. 16:1), тобто якогось надзвичайного, небаченого чуда.

Тоді Божественний наш Спаситель запевнив їх, що тим надзвичайним „знаком з неба" для них буде Його славне воскресіння з мертвих, який Він назвав „знаком Йони" (Лк. 11:29), пояснюючи: „Як Йона був у нутрі кита три дні й три ночі, так буде і Син Чоловічий у лоні землі три дні й три ночі" (Мт. 12:40).

Однак Він додав, що „На третій день Він воскресне!" (Лк. 9:22). Ось тому-то в Пасхальному каноні співаємо: „І на третій день, як із кита Йона, Ти воскрес із гробу" (Ірмос 6-ої пісні).

Своє воскресіння з мертвих Ісус Христос уважав головним доказом свого Божества, тому за кожним провіщенням своїх страждань Він завжди запевняв своїх апостолів, що „третього дня він воскресне" (Лк. 18:33).

Про це добре відали первосвященики і старші народу, тож, після зложення мертвого тіла Ісуса до гробу, вони запечатали вхід до гробу, а від Пилата домоглися поставити при гробі сторожу, щоб часом Христові „учні не вкрали тіла й не сказали людям: Він воскрес з мертвих!". (Мт. 27:64-65).

Однак не помогли печаті, ані римська сторожа при гробі, бо на світанку третього дня раптом стався великий землетрус і Ангел Господній блискавкою зійшов з неба, відкотив камінь від входу до гробу і, сівши на ньому, проголосив: „Христос воскрес, як ото сам прорік!" (Мт.28:2-6).

Непоминальними свідками воскресіння Ісуса Христа є його учні, яким Він, воскреснувши з мертвих, через „багато днів являвся живим" (ДА, 13:31) і остаточно довів, що Він воістину Син Божий. Тому кожний, хто „увірує в нього, матиме життя вічне, і він воскресить його останнього дня" (Ів. 6:40).

То ж із святим Павлом і ми можемо закликати: „Ми знаємо, в кого ми увірували!" (2 Тим. 1:12), бо воскреслий Христос і для нас, що увірували в Нього, став – „Воскресінням і життям!" (Ів. 11:25).

У світлі Христового воскресіння також і наша смерть, як і смерть Ісуса Христа, є для нас „пасхою" (євр.: пасха – перехід), тобто переходом до кращого, вічного життя. Тому-то у великодньому часі ми радісно співаємо „пісню перемоги" над смертю, бо своєю смертю Христос „Смерть подолав" і „перевів нас від смерти до життя, а від землі до небес" (Пасхальний канон).

Тому святий Павло слушно називає Христа – „нашою пасхою" (1 Кор. 5:7), який, воскреснувши з мертвих, і нас запевняє: „Я живу і ви будете жити!" (Ів. 14:19).

Так ото воскресіння Господа нашого Ісуса Христа виповнює наше серце новою надією вічного життя в небі, що творить останній акорд нашого віросповідування: „Очікую воскресіння мертвих і життя майбутнього віку. Амінь!" (Символ віри).

То ж і нашою щоденною молитвою нехай стане молитва святої Марини: „Дякую Тобі, Господи, що Ти звільнив нас від страху перед смертю і вчинив кінець нашого туземного життя початком справжнього, вічного життя".

Хай же ж, дорогі в Христі, Воскреслий Христос „вірою оселиться у ваші серця" (Еф. 3:17), сповнюючи їх радістю і надією майбутнього життя, щоб так, увірувавши в нього, всі Ви з ним воскресли до життя вічного. – Христос Воскрес!

Дано у Філядельфії при Соборі Пренепорочної Богоматері в день преподобного Олексія, чоловіка Божого, дня 17 березня 2000 р. Б.

Не дзвони...

(Закінчення зі стор. 15)

що вже одержали їжу, відступити набік. На повторну погрозу капа Гуго дуже мале число в'язнів відступило. Він хоч нерадо, але наказав продовжувати роздавати обід. Переді мною залишився ще тільки один в'язень, як тут, на моє нещастя, знов сирени почали тривожно гудіти. До Макса я вже не наважився підходити, щоб ще раз не бути битим.

Цей раз до окопів ми бігли дещо довше. Старші віком в'язні скоро втомлювались, і тому варта їх підганяла, а особливо комендант, який наказував фізично їх карати. Врешті ми знов опинилися в болотних окопах, холодні й голодні. Через двадцять хвилин сирени оголосили, що літаки відлетіли. В цю пору на небі показалося ясне сонце, і в'язні, оживши, повернулися до табору. Там, на наше диво, капо Гуго знов наказав тим в'язням, що вже отримали їхню порцію їжі, вийти набік. Цей раз ще менше число, ніж перше, його послухало. Він махнув тоді рукою і казав поварам роздавати все, що ще залишилося з обіду. Черга за їжою посувалася допереду. Переді мною ще тільки п'ять в'язнів, чотири, три... як тут нараз, вже втретє в цей самий день, налітають літаки. Голодні в'язні з усіх сторін накинулися на котел з картоплею, перевернули його і, не звертаючи уваги на крики вартових і биття, хапали, хто скільки міг.

Погода надворі прояснилася, і в'язні після бігу могли дещо відпочити в окопах. До нашої трійки (Осип Карась, мій товариш Роман з Городка і я) ще підійшов Юрко зі Львова і казав, що хоче бути з нами. По кількох хвилинах ми почули важкий гуркіт більшого числа літаків, що наближалися в нашу сторону. Роман перший завважив одну ескадрилью чотиримоторних літаків, які летіли з одного кінця села, а за хвилину – з іншого. В той час німецька команда ще раз голосно подала наказ, щоб усі в'язні притаїлись низько в окопах і щоб ніхто не наважився втікати, бо вояки при кулеметах мають наказ стріляти. Через кілька хвилин сильне шарудіння і свист рознеслися навкруги нас. Я, повний страху, припав на дно окопу, тихо молився і чекав, що буде далі. Роман потряс мене за рамено і крикнув: „Скоро вставай, поглянь – все навколо нас горить. Дивись, кравець уже десь вибіг сам, і нам нічого не сказав. Бачиш, усі в'язні вже тікають з окопів і ніхто по них не стріляє". Я підніс голову догори і побачив, що ми знаходилися наче посеред вогненних корчів. З усіх сторін – розпачливі крики, плач і зойки поранених в'язнів. Деякі з них вже встигли вийти з окопів і розбігалися в різні сторони, оминаючи, як хто міг, ті вогненні корчі. Побіч недалекого кулемету не було видно нікого з вартових. За кілька кроків упала фосфорова бомба. Вона своїм тягарем вкопалася у м'яку землю на півметра і там горіла і палила все навкруги. Ми з Романом також вибігли з окопу. Перед нами лежали вже кілька попалених в'язнів. Десь приблизно за п'ятдесят метрів попереду, на площі, біг наш товариш-кравець. Шапка з голови йому злетіла і він, наче ошалілий, пробував кудись тікати. В той час над головами пролунав вибух і щось сильно штовхнуло повітря в нашу сторону. Роман впав на землю і мене потягнув за собою. Посипалась, наче градом, вогка земля. Ми довго не лежали, бо треба було бігти далі в безпечніше місце. Перед нами показалася широка і глибока яма, щойно вирита бомбою. Перед самою ямою лежав лицем до долу мій найкращий товариш – кравець Осип Карась. Більша частина його тіла була присипана свіжою чорною землею, одежа на плечах пошматована, а з голови і спини спливала кров. Ми на мить затрималися, не знаючи, що з ним робити та як йому допомогти. Я нахилився над ним, а Роман взяв його за руку і сказав, що пульсу немає. Ми ще відгорнули землю з його обличчя і переконалися, що він не дихав. Довго не думаючи, ми завернули в сторону лісу і влетіли на подвір'я німецького бауера. На порозі при дверях нас зустрів старий німець і зі здивуванням приглядався до нас і нашого смугастого вбрання. Ми йому пояснили, що наш табір був сьогодні розбомблений. Господар запровадив нас до свого дому і поручив дружині подати нам горнятко молока і по кусникові хліба. Сам він казав, що мусить кудись вийти і скоро повернеться. Господиня мовчки подала нам по горняткові молока і хліба. Такої великої скибки я, мабуть, ніколи не їв. Молода дівчинка, яка цілий час ходила за мамою, питала, чому ми такі голодні, чому ми так скоро їмо і чому нам ніхто в цей день не дав щось з'їсти. „Сьогодні Великодні Свята, і я думала, що всі люди на це свято мають багато їжі", – сказала вона. Ми з Романом подивились один на одного, і так нам прикро стало, коли ми почули від цієї молоденької дівчини, що в цей день не була собі звичайна неділя. Сльози покотились по наших обличчях. В моїй уяві зразу відтворився весь обряд Великодніх святкувань вдома, і я тоді зі зворушенням промовив сам до себе: „Не дзвони дзвонили нам у цей Великдень, так як колись радісно дзвонили вони в Україні! Їх цей раз заступили розриви бомб".

P.S. В цьому бомбардуванні загинуло троє українських в'язнів, одному відірвало праву руку.

Воррен, Мишиґен

Олександра Кужель...

(Закінчення зі стор. 8)

днями не бачу своїх дітей, чоловіка? Я не тримаюсь за посаду і це знає Президент. Досі ви мене питали, а чи можу я вас запитати?

– Прошу.

– Чому ви гадаєте, що жінка повинна добиватися місця в управлінні державою?

– Охоче відповім. Перед тим, як зустрітися з вами, я мав розмову з активісткою української громади Чикаґо, звати її Параска Туркало. Довідавшись, що я збираюсь на інтерв'ю, вона попросила передати вам: "Тільки такі жінки, як ви, здатні поставити Україну на ноги".

І далі продовжила О.Кужель:

– Що я можу сказати? Розумна жінка. Однак ця проблема має свій зворотній бік. Жінки вирвалися вперед – і це відбилося неґативно на родинах, адже збільшилась кількість розлучень, чоловіки залишаються без жінок, які з головою поринають у політику чи бізнес...

– Чи ви себе уявляєте на посаді Президента ?

– Все можливо в нашій країні.

– Як складаються взаємини з чоловіком ?

– Є проблеми. Інколи повертаюся пізно з роботи. І що робить мій чоловік? Мовчить. У нас є така байка: якщо жінка зранку не розмовляє, то вечір вдався. Повинна визнати, що чоловік любить мене, однак він дуже ревнивий, з ним живу 17 років. А з першим, з яким одружилася, коли ще вчилася в інституті, розійшлася.

– А як вам вдається поєднувати обов'язки матері, дружини і державного діяча ?

–Колишня глава уряду Великобританії Марґарет Течер в своїй книзі писала, що якби від неї пішла б хатня помічниця, то вона б на другий день залишила політику. Щось подібне і я можу сказати. До мене щотижня приходить жінка і допомогає справлятися з господарством. Я змушена була її запросити, адже важко хворіла внаслідок автомобільної катастрофи. Допомогає мені також чоловік, він за фахом лікар.

– Кілька слів про дітей.

– Їх у мене двоє, два сини, вони моє щастя, моя радість, моя гордість. Старшому 25 років, він скінчив інститут, очолює фірму. Син одружений, має доньку, якій півтора роки, її назвали моїм ім'ям. Молодшому синові 12 років, він володіє кількома мовами.

– На закінчення бесіди маєте можливість звернутися до наших читачів.

– Найперше хотіла би вклонитися всім церквам за те, що в молитвах, на яких була присутня, згадувалося про Україну та її Президента. Це мене схвилювало до сліз. Я привезла з України три ікони, одну подарувала землякам, які мешкають у Вашингтоні, другу вручила віруючим Нью-Йорку, а третю – парафії церкви святого Андрія в Чикаґо. Хочу подякувати українцям за те, що зберегли рідну мову і любов до України.

Розмовляв **Анатолій Гороховський**

СПОРТ

В УКРАЇНІ

А. Шевченко – кумир українців та італійців

Запрошення на прес-конференцію Андрія Шевченка стало для мене приємною несподіванкою. Щойно ми, сидячи біля телевізорів, захоплювалися його грою як найкращого бомбардира "Міляну", а сьогодні Шевченко вже у Києві проводить зустріч з журналістами на динамівській тренувальній базі в Кончі-Заспі.

- Андрію, розкажіть про матч "Мілян" - "Ювентус". Які оцінки за гру ви отримали?

- Ця зустріч для нас багато що вирішувала. Після трьох невдало проведених ігор про команду були несхвальні відгуки у пресі, причому критичні стріли в основному були спрямовані проти Дзакероні. "Ювентус" вже давно не програвав, йшов з великим відривом, і для нас перемога над лідером стала доброю підмогою в моральному пляні на сім зустрічей серії "А", що залишилися. "Мілян" і "Юве" – найпопулярніші команди в Італії, ми інтенсивно готувалася до цього поєдинку, нас гаряче підтримував стадіон. Газети виставили мені оцінки 7,5-8. Це досить непогано, але я своєю грою не задоволений.

- Під час минулорічного матчу на НСК "Олімпійський" ветеранів київського "Динамо" і московського "Спартака" під час одного з інтерв'ю знаменитий Нікіта Симонян висловив думку про те, що, мовляв, Андрій Шевченко "пересидів" у "Динамо" і йому необхідно було їхати грати на Захід дещо раніше…

- Гадаю, я поїхав саме тоді, коли це було необхідно. Вдячний за це Григорію Суркісу, Валерію Лобановському. Якби це трапилося на рік раніше або на рік пізніше, було б важче. Після вдало проведеного київським "Динамо" сезону склалося сприятливе враження і про мене, і про команду загалом. У "Мілані" мене вже знали і готували місце. Якщо ти їдеш грати в сильний европейський клюб, це багато що значить… Мені потрібен був "прорив", я хотів довести всім, що українські футболісти, навіть у такому сильному чемпіонаті, як італійський, можуть виступати успішно.

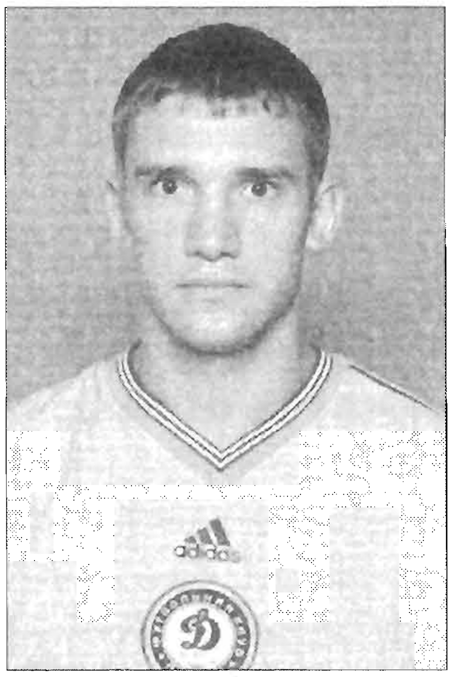
- Чи можете порівняти клюбну інфраструктуру "Динамо" і "Міляну", зокрема тренувальні бази команд?

- Великої різниці немає. Щодо бази "Динамо", зокрема відновлювального центру, кращого в світі я не бачив. У "Міляну", в свою чергу, база досить затишна і знаходиться далеко за містом.

- Як вас прийняли в Італії, хто ваші друзі в команді?

- До мене там чудово ставляться. У темпераментних італійських уболівальників від любови до ненависти один крок, але якщо вони люблять, то люблять по-справжньому. В команді склалися приятельські стосунки з Костакуртою, Альбертіні, Амброзіні. Бачу, як вони радіють за мене. У нас у колективі не буває конфліктів, відсутні "ревнощі". Мета команди одна - перемагати.

- Італійські газети писали про те, якщо у чемпіонаті ви заб'єте

Андрій Шевченко

23 або 25 ґолів, то Дзакероні подарує вам яхту. Чи правда це?

- Нещодавно Костакурта взнавав про це у Дзакероні… Але йдеться, звичайно ж, не про подарунок яхти, а про те, що я зможу відпочити на ній місяць з хлопцями. Для мене все це не має особливого значення. Головне сам процес - забивати м'ячі.

- Ми чули, що вас хочуть зробити почесним громадянином одного з італійських міст…

- Якось років 9-10 тому в складі дитячої команди київського "Динамо" я приїздив у невелике містечко на півдні Італії Аґрополі. Там не забули про цей факт. Нині в Аґрополі створюється мій фан-клюб, до мене приїде представник від мера. Хочуть провести в місті турнір за участи хлопчаків з "Динамо". Я ж на ньому постараюся бути присутнім.

Юрій Щербак (ДІНАУ).

Від редакції.

Слава одного з кращих футболістів світу Андрія Шевченка, безперечно, не тільки радує любителів цієї гри, а й підвищує авторитет України на планеті. Добре, що Андрій грає не тільки у національній збірній України, а й в престижному італійському клюбі. І нехай його визнають почесним громадянином одного з італійських містечок, а заможний чоловік дозволить йому покататися на яхті…

Подарунки і нагороди якнайбільше потрібні мистцям, акторам, спортсменам. Але нагорода, про яку ми повідомили в числі 14, наводить на роздуми. Митрополит Української Православної Церкви Володимир доручив священикові о. Сергію (сам митрополит не наважився) вручити Андрієві Шевченку орден Святого Володимра „за заслуги перед Православною Церквою і високі досягнення в спорті". Звісно орденами нагороджує не митрополит, а Патріярх. В даному випадку – Патріярх Російської Православної Церкви Алексій, бо саме він є зверхником Української Православної Церкви.

Високий орден вручено не українському богослову чи навчителю, не пастиреві чи письменникові, а спортсменові сусідньої держави. Можливо, цей спортсмен зробив особливо велику пожертву на згадану Церкву? Це, звісно, його право.

Футболіст в цьому випадку – поза докорами. Але дивує позиція провідників церкви, які, виявляється, так вболівають за успіхи українського футболу, що навіть нагороджують найвищим церковним орденом … футболіста. Чого б це?

В ДІЯСПОРІ

Омелян Твардовський, спортовий кореспондент „Свободи"

УСО ТРИЗУБ

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІЯДА – 2000
Філядельфія, 1 ого – 4 ого липня, 2000

UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD – 2000
Philadelphia, July 1st – 4th, 2000
ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

„Тризуб" братиме участь в Олімпіяді

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Другим українським спортовим осередком, що зголосив свою участь в цьогорічній Українській діяспорній олімпіяді, став УСО „Тризуб", який в цьому році відзначає своє 50-річчя. Перше зголошення вислало УСВТ „Ч. Січ" з Нюарку. Отже, вже з цих, найбільших в Америці українських спортових осередків понад 250 учасників змагатимуться в усіх семи ділянках спорту. Пригадаємо, що на попередній Українській олімпіяді саме ці спортові осередки зайняли два чолові місця – УСО „Тризуб" – перше, із здобуттям 52 медалів, і УСВТ „Ч. Січ" – друге, 46 медалів. Минуло вже 12 років від того часу, які, природно, принесли значні кадрові зміни в ланках і дружинах цих та усіх інших українських спортових осередків, що можна зауважити з поданих складів зголошених. Значну більшість становлять новачки, головно в таких ділянках спорту, як плавання, футбол, відбиванка (волейбол) і легка атлетика. Треба висловити признання цим спортовим осередкам, які, не зважаючи на труднощі та загальний занепад наших суспільно-громадських організацій в Америці, зуміли притягнути і вишколити нові спортові кадри.

„Тризуб" на Олімпіяді-2000 представлятимуть футбольні дружини старших і 6 дружин в різних юнацьких вікових групах, жіноча дружина з відбиванки (волейболу), 24 плаваків і плавачок, 15 тенісистів, 30 ґольфістів і три шахісти. В 60-их роках „Тризуб" чотирикратно здобув Чашу Америки, перед тим і пізніше – футбольні, відбиванкові, плавацькі, тенісові і шахові дружини перемагали на чемпіонатах і першостях, як на американських спортових аренах, так і на теренах УСЦАК.

УКРАЇНЦІ В СПОРТОВОМУ ЖИТТІ АМЕРИКИ

Є. Чижович – „скавт" „Метро Старс"

Українець Євген Чижович, найкращий футбольний тренер середніх шкіл Америки, недавно призначений „скавтом" професійного футбольного клюбу „Метро Старс", Нью-Джерзі. Є. Чижович очолив організаційний комітет цього клюбу, головним завданням якого є добирати кращі молоді футбольні таланти до складу „Метро Старс" зі штатів Нью-Джерзі, Нью-Йорк і Пенсильвенія. Провід „Метро Старс" має надію, що Є. Чижович, який на посаді тренера середньої школи Коламбія в Мейплвуді, Нью-Джерзі, осягнув рекорд -581 перемогу при 119 поразках – причиниться до кращих досягнень цього клюбу.

Євген Чижович протягом років є тренером кляси „А" Футбольної федерації Америки, в 1973-75 роках успішно працював тренером футбольної репрезентації Америки. Кілька декад провадив великі американські футбольні табори під назвою „Ол Амерікен Сакер Кемп".

У згаданій середній школі в 70-их роках він був тренером дівочої команди з волейболу, яка під його проводом встановила рекорд, здобувши протягом десяти сезонів 245 перемог.

Маючи такі успіхи на американській арені, Є. Чижович не відцурався українського спорту. У Північному Нью-Джерзі він від самого початку включився в ряди УСВТ „Чорноморська Січ", в якому протягом років виконував різні обов'язки в управі і, головним чином, у футбольній ланці. В 1966 році був тренером тоді професійної футбольної дружини „Ч. Січ", яка здобула звання віце-чемпіона професійної „Амерікен Сакер Ліг". В 1969 році УСВТ „Ч. Січ" започаткувала вишкіл українського юнацтва в своїй Спортовій школі, в якій перших кілька років Є. Чижович був технічним директором і головним інструктором з футболу. В 1991 році Чижович очолив збірну УСЦАК, що тоді здійснила турне в західні області України. Тепер Євген є тренером дівочої волейбольної дружини „Ч. Січ", яка робить перші кроки в цій ділянці спорту на американській арені.

В 1988 році Є. Чижович провів футбольний турнір II Української олімпіяди у Філядельфії, він теж виконуватиме цей обов'язок на цьогорічній III Українській діяспорній олімпіяді, що, як відомо, відбудеться 1-4 липня у Філядельфії.

Добрий приклад цього українського спортового активіста повинні перейняти десятки інших, які, здобувши лаври на теренах американського спорту, чомусь забули про свої обов'язки щодо розбудови українського організованого спорту на цьому континенті.

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: **680 Sandford Avenue, Newark, NJ, 07106.**

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

1-4 липня	– Олімпійський турнір, „Тризубівка";
5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка";
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
16-17 вересня	– Турнір КЛК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", березень 2000 р.

100 дол.	Бігун Ярослав	Вашінгтон, Д.К.
	о. Прийма Василь	Люрд, Франція
	СУА	Нью-Йорк, Н.Й.
92	Дніпровий А.	Бутвин Па.
58	Мисько Катерина	Норт Порт, Фла.
50	Банах Меланія	Вудбридж, Н.Дж.
	Ґлобол-Байомарке	Пало Алто, Каліф.
	Новосад Мирон	Елгін, Ілл.
48	Демидчук Євген	Гамілтон, Онт., Канада
	Стеткевич Олександер	Тавнтон, Масс.
42.33	Фіцик Василь	Апопка, Фла.
40	Лепцан Василь	Вудберн, Н.Й.
	Захарій Володимир	Воррен, Миш.
	Зварич Сава	Чикаго, Ілл.
38	Гонч Андрій	Нью-Віндзор, Н.Й.
	Крайківський-Прокоп О.	Едмонтон, Аб., Канада
	Перейма Ака	Трой, Огайо
	Стахів Михайло	Рокпорт, Тек.
33	Ротко Іван	Коговз, Нью-Йорк
30	Боднар Володимир	Парма, Огайо
	Калиник Олекса	Лігайтон, Па.
	Маселко Роман	Вотервлит, Н.Й.
	Сосі Іван і Уляна	Сан Антоніо, Тек.
28	Бекерська Дарія	Таксідо Парк, Н.Й.
	Гафткович Надія	Гартфорд, Конн.
	Мельник Бронислава	Торонто, Онт., Канада
25	Біланич Іван	Челтенгем, Па.
	Білоус Лідія	Нью-Кенаан, Кон.
	Феденко Степан	Воррен, Миш.
	Голик Володимир	Торонто, Онт., Канада
	Климук Василь	Брендфорд, Конн.
	Когут Микола	Філядельфія, Па.
	Наконечний Василь	Бетеcда, Мд.
	Перейма Марта	Вашінгтон, Д.К.
	Полон Оксана	Пенн Ян, Н.Й.
20	Богач Зенон	Гренд Репідс, Миш.
	Гаврилюк Степан	Йонкерс, Н.Й.
	Матковський Степан	Рочестер, Н.Й.
	Медвідська Світлана	Торонто, Онт., Канада
	Мізь Любомир	Овк Форест, Ілл.
	Петлюра Володимир	Гамільтон, Онт., Канада
	Раковська Олександра	Вейдінг Рівер, Н.Й.
	Сас Ольга	Філядельфія, Па.
	Шайдевич Всеволод	Самерсет Н.Дж.
	Сірий Зенон	Байон, Н.Дж.
	Сосяк Володимир	Колонія, Н.Дж.
	Ставничі М. і І.	Сілвер Спрінг, Мд.
	Степанків Ярослав	Стемфорд, Конн.
	Тютюнник Петро	Баффало, Н.Й.
	Яцук Петро	Окала, Фла.
	УНС Відділ 17	Маямі, Фла.
18	Бенеш Роман	Торонто, Онт., Канада
	Куриляк Василь	Торонто, Онт., Канада
	Максимович Анна	Виллов Гров, Па.
	Мазур Тарас	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Мельник Люба	Елмгерст, Н.Й.
	Прокопенко Павло	Рочестер, Н.Й.
	Чабан Ярослав	Парма, Огайо
	Варецький Василь	Філядельфія, Па.
16	Поліщук Володимир	Лейквуд, Н.Дж.
15	Цепенда Кирило	Дітройт, Миш.
	Іваськів Любомир	Венес, Фла.
	Квятковський А.	Філядельфія, Па.
	Питель Петро	Твін Лейкс, Віск.
13	Антоняк Зенон	Ричленд, Ваш.
	Біч Гелена	Орляндо, Фла.
	Цап-Лябросс Романа	Марлборо, Н. Дж.
	Дорожинська Ірина	Вудсайд, Н.Й.
	Ференц Йосип	Асторія, Н.Й.
	Гнатюк Ірина	Меріон Стейшен, Па.
	Грабовська Марія	Іслінгтон, Онт., Канада
	Яремович Володимир	Йорк, Па.
	Нагірий Дмитро	Іслінгтон, Онт., Канада
	Підлуська Марія	Елленвіл, Н.Й.
	Сахарук Ева	Венгем, Масс.
	Стасів Марія	Рочестер, Н.Й.
	Стрілецький М.	Монтреаль, Кве., Канада
	Ткачук Дмитро	Філядельфія, Па.
	Зеленська Ірина	Самерсет, Н.Дж.
12	Павлів Сергій	Лейквуд, Н.Дж.
	Прокопенко Павло	Рочестер, Н.Й.
	Телюк Іван	Кергонксон, Н.Й.
10	Андрушків Софія	Мейплвуд, Н.Дж.
	Балабан Урсуля	Доббз Феррі, Н.Й.
	Білинський Ігор	Філядельфія, Па.
	Бондаренко Галина	Філядельфія, Па.
	Цап Софія	Ст. Леонард, Кве., Канада
	Черней Юрій	Орадел, Н.Дж.
	Хміляк Василь	Клівленд, Огайо
	Цурковський Борис	Чикаго, Ілл.
	Дебайло Володимир	Норт Плейнфілд, Н.Дж.
	Федак Іван	Астон, Па.
	Фостяк Богдан	Сан Сиїі, Аріз.
	Гудз Мирона	Гартфорд, Конн.
	Гладка Ірина	Нюарк, Н. Дж.
	Гошко Володимир	Піскатавей, Н.Дж.
	Гринишин Іван	Лонг Айленд Сиґі, Н.Й.
	Гусяк Текля	Бруклин, Н.Й.
	Ваврів-Лабінський Р.М.	Ріо Пєдрас, Пуерто-Ріко
	Іванизька Катерина	Ролей, Норт Каролайна
10 дол.	Єзерський Терентій	Парма, Огайо
	Кармелюк Олександер	Лас Вегас, Нев.
	Клапіщак Володимир	Лонг Веллі, Н.Дж.
	Клюфас Михайло	Павтакет, Р.Ай.
	Клим Олена	Черрі Гілл, Н.Дж.
	Кобаса Олександер	Вілліямставн, Н.Дж.
	Купчинський Ярема	Іст Бранзвик, Н.Дж.
	Лехнюк О.	Чикаго, Ілл.
	Логуш Володимир	Каміллус, Н.Й.
	Ломницька Дарія	Венес, Фла.
	Макійчик Василь	Стретфорд, Конн.
	Мандрусяк Надія	Норт Порт, Фла.
	Мартинів Галина	Норт Порт, Фла.
	Матіяш Е.	Аліквіппа, Па.
	Мазур Тарас	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Мілянич Е.	Нью-Йорк, Н.Й.
	Мушинська Валентина	Воррен, Миш.
	Одежинська Марія	Колорадо Спрінгс, Кол.
	Олійник Анна	Індіянаполіс, Інд.
	Онуфреї Сергій і Сильвія	Фініксвілл, Па.
	Орисюк Василь	Ванкувер, Б,К., Канада
	Остапюк Ярослав	Ветерсфілд, Конн.
	Осташ Галина	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Павлюк Іван	Калгарі, Аб., Канада
	Пелехата Марія	Толідо, Огайо
	Петріна Андрій	Мт. Клеменс, Миш.
	Плаксій Микола	Вестлейк Вилидж, Каліф.
	Пивоварчук А.	Монтреаль, Кве., Канада
	Рісчак Ярослав	Голланд, Па.
	Шмавц Микола	Глендейл Ґтс., Ілл.
	Семчук Касян	Амсердам, Н.Й.
	Шандрук Петро	Філядельфія, Па.
	Штомпіль Тимофій	Іст Ганове, Н.Дж.
	Скарвінко Євген	Бінгемтон, Н.Й.
	Страпко Григорій	Рокфорд, Ілл.
	Строїч Мирон	Воррен, Миш.
	Саливан Ірн-Майкл	Пало Алта, Каліф.
	Щербанюк Григорій	Жоліст, Ілл.
	Шпачинський Володимир	Гемстед, Н.Й.
	Тарнавська Анна	Філядельфія, Па.
	Торієллі Марта	Колонія, Н. Дж.
	Троч Михайло	Парма, Огайо
	Варецький Василь	Філядельфія, Па.
	Вербицький Лев	Вудсайд, Н.Й.
	Войтович Іван	Воррен, Н.Дж.
	Ярош Василь	Лівінгстон, Н. Дж.
	Зелез Ярослава	Савт Джордан, Ют.
8	Антонюк Андрій	Сикамор, Ілл.
	Барабаш В.	Норт Порт, Фла.
	Базюк Володимир	Бруксайд, Н.Дж.
	Бека Павло	Лорейн, Огайо
	Березовський Степан	Чикаго, Ілл.
	Бордун Василь	Сиракюзи, Н.Й.
	Чайківська Люсі	Бостон, Масс.
	Чомко Іван	Пассейк, Н.Дж.
	Чупа М. і П.	Асторія, Н. Й.
	Чупринда Василь	Торонто, Онт., Канада
	Данчук Павліна	Джерзі Сиґі, Н.Дж.
	Древницький В.	Джонсон Сиґі, Н.Й.
	Федечко Юрій	Колюмбус, Огайо
	Федоренко Євген	Моррис Плейнс, Н.Дж.
	Федорко Любомира	Редфорд, Миш.
	Федуняк Василь	Голлісвуд, Н.Й.
	Фотій-Ток А.	Форт Лодердейл, Фла.
	Фурман Петро	Прайор Лейк, Мінн.
	Гонзалез Люба	Линбрук, Н.Й.
	Григорчук Лев	Гроссе Пойнте, Миш.
	Ваврів-Лабінський Р.М.	Ріо Пєдрас, Пуерто Ріко
	Явний Любомир	Ессекс Феллс, Н.Дж.
	Клівак Ірина	Ветерсфілд, Конн.
	Когутяк С.	Міссісаґа, Онт., Канада
	Корбяк Григорій	Норт Порт, Фла.
	Король Орися	Монтреаль, Квеб., Канада
	Ковалиско Михайло	Гейтерсбург, Мд.
	Куць Йосип	Трентон, Н.Дж.
	Курис Богдан	Бронкс, Нью-Йорк
	Максимович Романа	Клівленд, Огайо
	Манило Ад.	Торонто, Онт., Канада
	Мухіна Марія	Міссіссаґа, Онт., Канада
	Нагірний Мирон	Ботел, Вашін.
	Недільницький Микола	Ст. Люїс, Мо.
	Нішко Петро	Проспект Ґтс., Ілл.
	Олішкевичі Юрій і Люба	Нейлсвілл, Виск.
	Орловський Степан	Нью-Портс, Н.Й.
	Пакай Дж.	Вест Голливуд, Фла.
	Паламар Галина	Філядельфія, Па.
	Підгірний Іван	Парма, Огайо
	Рад Іван	Балтимор, Мд.
	Рибіцька Льонгина	Кліфтон, Н.Дж.
	Шмідт Марія-Слава	Юніондейл, Н.Й.
	Ставничі М. і І.	Сілвер Спрінг, Мд.
	Шило Теодора	Вебстер, Н.Й.
	Тарнавська Олександра	Торонто, Онт., Канада
	Тур Степанія	Асторія, Н.Й.
	Тизбір Варвара	Клифтон, Н. Дж.
	Вальчук Юрій	Аннандейл, Н.Дж.
	Воланюк Степан	Філядельфія, Па.
	Вовчик Богдан	Чикаго, Ілл.
7 дол.	Чапля Богдан	Понд Едді, Н.Й.
6	Мірчук Ігор	Виллов Гров, Па.
	Білинська-Ферстнер Віра	Трентон, Н. Дж.
5	Андрієнко Василь	Рочестер, Н.Й.
	Бодо Галина	Юріка Спрінгз, Арк.
	Денисенко Володимир	Кергонксон, Н.Й.
	Думка Анна	Нью-Йорк, Н.Й.
	Дзівак Татіяна	Вудгейвен, Н.Й.
	Ференцевич Роман	Александрія, Ва.
	Галановський Мирон	Апопка, Фла.
	Груник Василь	Шелбі Тавншип, Миш.
	Горський Володимир	Дітройт, Миш.
	Яремчук Юрій	Істон, Па.
	Кісак Євген	Бай Д'юрфе, Кве., Канада
	Клим Ольга	Шавмбург, Ілл.
	Корчак Олександер	Нокоміс, Фла.
	Ковальська Олександра	Саратога Спрінґс, Н.Й.
	Кух Володимир	Денвіл, Н.Дж.
	Кущ Петро	Мортон Гров, Ілл.
	Легедза Зенон	Вестфілд, Н.Дж.
	Лещук Сергій	Джексонвіл, Фла.
	Мазепа Іларій	Пунта Горда, Фла.
	Мудрий Василь	Вудсайд, Н.Й.
	Ольшанський Сергій	Вересфілд, Конн.
	Пінковська Надія	Елизабет, Н.Дж.
	Потієнки Юрій і Таїса	Слон, Н.Й.
	Скребець Григорій	Чикаго, Ілл.
	Стельмах Анна	Вілліямсвілл, Н.Й.
	Телюк Наталія	Стемфорд, Конн.
	Тромса-Турчак Ірина	Тромбул, Конн.
	Вариха Петро	Йонкерс, Н.Й.
	Волошин Володимир	Вест Айслип, Н.Й.
	Винники Остап і Віра	Йонкерс, Н.Й.
4	Шпиталь Олександра	Чикаго, Ілл.
3	Бондар Йосип	Ля Салл, Кве., Канада
	Бойко Іван	Палатайн, Ілл.
	Чайковська Наталія	Моррис Плейнс, Н.Дж.
	Цибрівський Ілько	Лнюївілл, Кі.
	Довгенко М.	Лос Анджелес, Каліф.
	Дубінін Світлана	Гаскіл, Н.Дж.
	Дівак Іван	Дженкінтавн, Па.
	Федорович Оксана	Трой, Миш.
	Філенко Олександер	Гюстон, Тек.
	Гайдич Леся	Кергонксон, Н.Й.
	Гамуляк Іванна	Рандолф, Н.Дж.
	Ганас Юрій,	Гамільтон, Онт., Канада
	Гаврилко Евстхій	Воррен, Миш.
	Гавучик Григорій	Порт Байрон, Н.Й.
	Головацький Осип	Тамарак, Фла.
	Гопалюк Павло	Спрінгфілд, Н.Дж.
	Горбулик Микола	Портленд, Орегон.
	Грицай Зеня	Чикаго, Ілл.
	Гуль Лев	Мавнт Кюрі, БК., Канада
	Яблонський Ярослав	Ст. Жюлієн, Кве., Канада
	Кінах Методій	Монтреаль, Кве., Канада
	Клек Андрій	Норт Порт, Фла.
	Когут Галина	Норт Голивуд, Каліф.
	Колтун Андрій	Бруклин, Н.Й.
	Корецька Анастазія	Фестус, Мд.
	Косовський Борис	Ланкестер, Н.Й.
	Козуб Володимир	Сиракюз, Н.Й.
	Кременець Михайло	Чикоппі, Мас.
	Крухова Анастазія	Вудгейвен, Н.Й.
	Кучкуда Соня	Венес, Фла.
	Луцик Олександра	Бетезда, Мд.
	Метулинський Микола	Ст. Пол, Мінн.
	Мокрівський Іван	Ріго Парк, Н.Й.
	Москалюк Петро	Мокена, Ілл.
	Несвячений Андрій	Апопка, Фла.
	Олійник Юрій	Чикаго, Ілл.
	Павлюк Микола	Гантсвілл, Ала.
	Петриків Микола	Вернон, БР, Канада
	Піцик Євгенія	Вілмінгтон, Дел.
	Рудий Степан	Філядельфія, Па.
	Сахно Йосип	Лукаут Мт., Джа.
	Садлик Михайло	Кліфтон, Н.Дж.
	Салига Василь	Елмайра, Н.Й.
	Шандрук Петро	Філядельфія, Па.
	Слук Микола	Баффало, Н.Й.
	Тритяк О.	Матаван, Н. Дж.
	Василів Петро	Орланд Парк, Ілл.
	Ваверчук Володимир	Торонто, Онт., Канада
	Ведмідь Юрій	Самерсет, Н.Дж.
	Винницька Патриція	Бетлегем, Па.
2	Шейфер Наталія	Вілліямстван, Н.Дж.
1	Гуглевич-Ворох Хризанна	Нью-Йорк, Н.Й.

Разом **3,627.33 дол.**

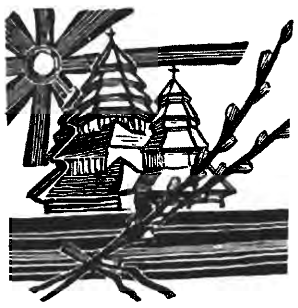
Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

З нагоди Світлого Празника Христового Воскресіння

Екзекутива та Рада Директорів Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, шле щирий привіт і святочні побажання нашим жертводавцям і добродіям, організаціям і установам, членам ЗУАДК-у, Ієрархії Українських Церков і всьому українському народові у вільній Україні. Нехай Всемогучий Бог обдарує всіх щедрими ласками.

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

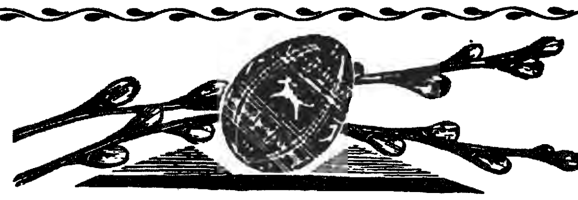
ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДК-у
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728-1630; Fax: (215) 728-1631

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину, Приятелів, Знайомих по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

Щирі побажання Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

пересилає

усім своїм Членам, Симпатикам, Прихильникам, Спортовій Централі УСЦАК, Братнім Спортовим Товариствам та всьому Українському Громядянству

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ В НЮ ЙОРКУ

З нагоди Світлого Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

вітаємо

ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ, УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ Йонкерсу, Спрінг Валі, Стемфорду та околиць

- бажаємо -

усім багато радости, щастя, успіхів у житті, в праці на добро української церкви і українського народу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

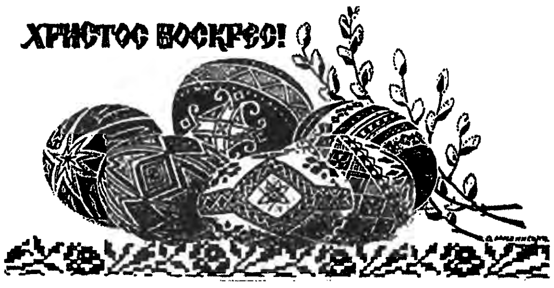
ЧЛЕНИ ДИРЕКЦІЇ, КОМІСІЙ І ПРАЦІВНИКИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

СУМА

SUMA (Yonkers) FEDERAL CREDIT UNION
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА - ЙОНКЕРС, Н.Й.
301 Palisade Avenue, Yonkers, New York 10703-2999
TEL.: 914-965-8560 • FAX: (914) 965-1936

NEW YORK BANDURA ENSEMBLE
ШКОЛА КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА
в НЬЮ-ЙОРКУ
„Bandura" Magazine – Журнал „Бандура"

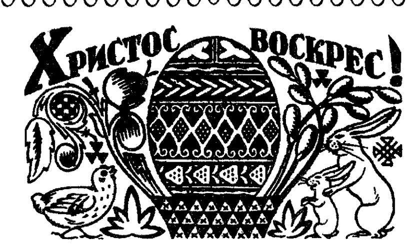
РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ВСІХ ЩЕДРИХ ЛАСК ГОСПОДНІХ

Високопреподобному Духовенству, всім політичним і культурним організаціям і їх проводові на Україні і на поселеннях, всім бандуристам, любителям нашого національного інструменту – бандура, і всім бандуристам на всіх континентах, а особливо в Україні та всьому українському народові

щиросердечно бажає

УПРАВА ШКОЛИ КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА В НЬЮ-ЙОРКУ

ШКОЛА КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА
SCHOOL OF BANDURA
84-82 164th STREET
JAMAICA, NY 11432
Tel.: (718) 658-7449
Fax (718) 658-7449

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА КУЛЬТУРНА ФУНДАЦІЯ

яка створилася для закупу оселі Братського Союзу „ВЕРХОВИНА" та продовжування її культурної активности

бажає всім українцям новоприбулим і в Америці родженим

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Хай ТРЕТЄ ТИСЯЧОЛІТТЯ зміцнить наші ряди, у цій, Богом благословенній країні, а будучи сильними прославимо Батьківщину наших славних предків – УКРАЇНУ!

УПРАВА УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ ФУНДАЦІЇ

Христос Воскрес!

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ

вітаємо

весь український нарід в Україні та в діяспорі,
всіх наших Членів та Прихильників

бажаємо їм

Веселих Свят! Христос Воскрес!

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

142 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel.: (212) 505-1765
Fax: (212) 475-8161

733 15th St. NW Suite 1027
Washington, DC 20005
Tel.: (202) 737-6090
Fax: (202) 737-6091

Христос Воскрес!
Веселих Свят Воскресіння Христового

Головній Управі Самопомочі, Дирекції Кредитової Кооперативи Самопоміч в Нью-Йорку, членам Відділу, Клюбові Сеньйорів, учителям Школи Українознавства при Самопомочі в Нью-Йорку

– б а ж а є –

УПРАВА ВІДДІЛУ „САМОПОМІЧ“ в Нью-Йорку

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

вітає щирим

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

2 East 79th Street • New York, NY 10021 • (212) 288-8660

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

ЮЛІЯН і МАРІЯ БАЧИНСЬКІ

ВЛАСНИКИ EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.

139 Second Avenue (bet. 8 & 9 Streets) • NEW YORK CITY • Tel.: (212) CA 8-5590

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажає **КОМІТЕТ ФЕСТИВАЛЮ церкви св. ЮРА у НЮ ЙОРКУ**
ПРИЙДІТЬ НА

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

19, 20, 21 ТРАВНЯ 2000 р.

Радісних, Щасливих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

шановним Гостям, Співпрацівникам і всім членам УНСоюзу

— бажає —

УПРАВА СОЮЗІВКИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Професорам і Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на Фундацію Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському народові у Вільній Україні і на чужині

— бажає —

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
43 St. Marks Place, New York, NY 10003
TEL.: (212) 254-1571

Із світлим празником

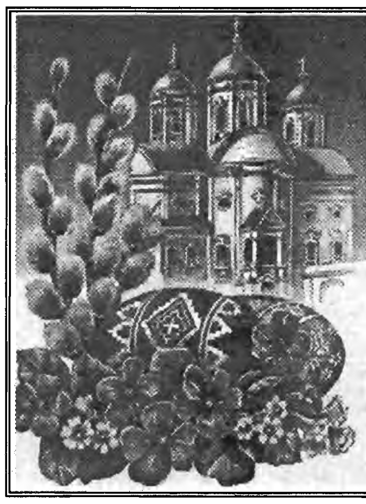
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

всього добра, зокрема здоров'я

Родині, Приятелям та Знайомим

— щиро бажає —

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА, ДЗВІНКА БРИКОВИЧ, ІГОР І ХРИСТЯ ДЯКУНЧАКИ

Василеві Костянтиновичу Барці радісних свят Воскресіння Христового сердечно бажають друзі, вдячні читачі і численні прихильники.

Для тих, хто хотів би надіслати Василеві Барці привітання до свят, подаємо його теперішню адресу: Wasyl OCHERET
Liberty Mountain Care Service
170 Lake St.
Liberty, NY

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ ПРАЗНИКА ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

КЛІЄНТАМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ

засилає

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

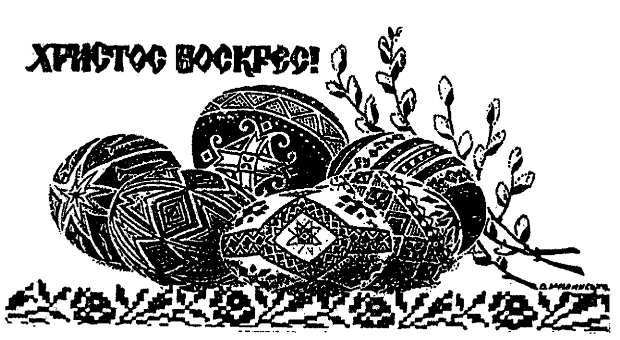
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ

бажає

д-р АРТУР Н. ГРИГОРОВИЧ з РОДИНОЮ

67 Irving Place South
at E 18th St.
New York, NY 10003

Tel.: 212 673-7500
Fax: 212 420-8250

Христос Воскрес!

Веселих Свят

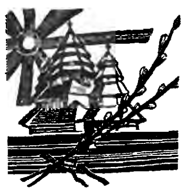
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям і Знайомим

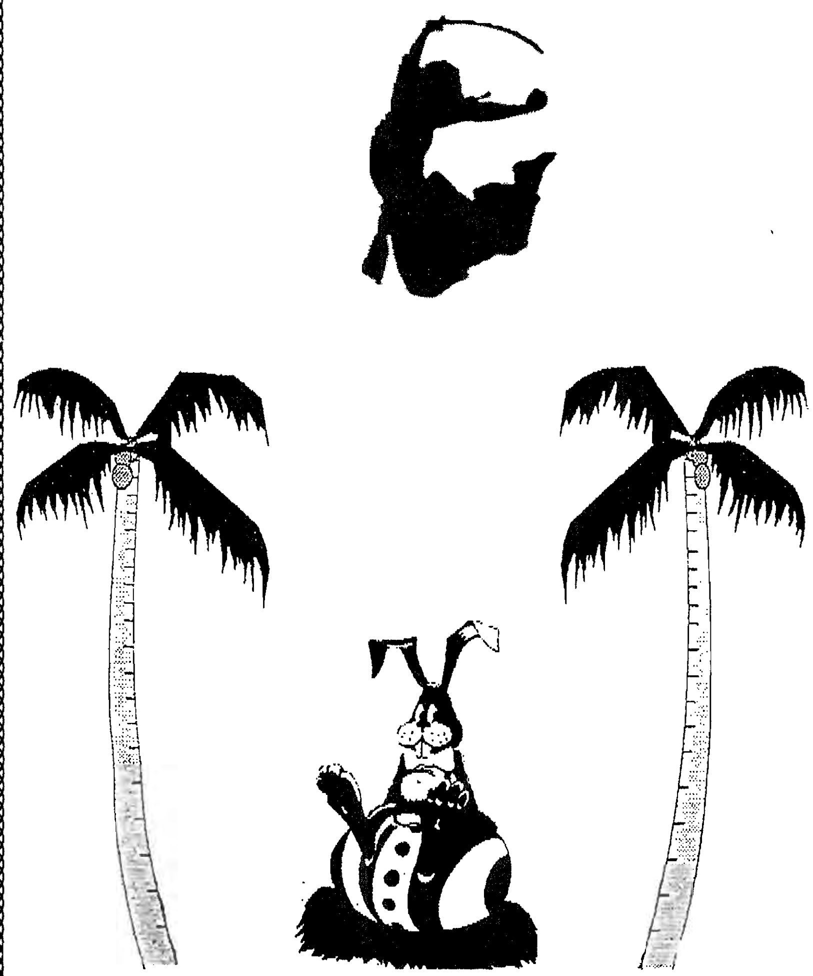
— бажають —

ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

„ВЕСТЕРН ЮНІОН" ПРОПОНУЄ „ПАШПОРТИ ДО СВІТУ ОЩАДНОСТИ"

Особлива пропозиція „Пашпорт до Світу Ощадности" пропонує вартісні нагороди для клієнтів „Вестерн Юніон"

Лиз Стокс, директор торгівлі і збуту, проголошує нову програму для Вестерн Юніон, – „Вестерн Юніон – Пашпорт до Світу Ощадности" в Парамус, Н. Дж.

ПАРАМУС, Н.Дж. – Починаючи з 17 квітня, кожного разу, коли клієнти переказуватимуть гроші за кордон чи на територію США, скориставшись послугами грошових переказів компанії „Вестерн Юніон", вони автоматично одержать буклет „Пашпорт до Світу Ощадности", наповнений вартісними купонами для заощаджень.

Чим більше клієнти переказуватимуть, тим більше заощаджуватимуть. Буклет „Пашпорт до Світу Ощадности" містить у собі купони для заощаджень, котрі призначені для міжнародних грошових переказів зі США до Східньої та Західньої Европи, Ізраїля та інших реґіонів світу.

Буклет нагород „Пашпорт до Світу Ощадности" одержать клієнти, котрі вперше скористаються послугами „Вестерн Юніон", як також і постійні клієнти, – сказав Беррі МекКул, директор торгівлі і збуту „Вестерн Юніон". – Ми цінимо наших клієнтів, котрі користуються нашими послугами, і ця пропозиція є їм подякою за це.

В додатку до заощаджень на грошових переказах буклет „Пашпорт до Світу Ощадности" також пропонує способи тримати зв'язок з членами ваших родин. Клієнти можуть підписатися на програму телефонної компанії „Спринт" і одержати дуже вартісні заощадження у міжнародних послугах цієї телефонної компанії.

Western Union Financial Services, Inc. є всесвітнім лідером у послугах грошових переказів. Ця компанія є також знана в українській громаді як компанія, котра підтримує її громадські почини. Недавно „Вестерн Юніон" зактивізував перший україномовний центр обслуги з безкоштовним числом телефону 1-800 для відповідей на запитання про те, як переказати гроші українським еміґрантам з Північної Америки додому. „Вестерн Юніон" також спонзорував такі видатні громадські почини, як проєкт „Дарунок Життя" в Чикаго, призначений для допомоги дітям в Україні, котрі потребують операції на серце, та Український Музей в Мангеттені, Н.Й. „Вестерн Юніон" буде головним спонзором Української Діяспорної Олімпіяди-2000, котра відбуватиметься у Філядельфії з 1 до 4 липня цього року і збере біля 15,000 українців. Протягом двох останніх років „Вестерн Юніон " спонзорував Український фестиваль молоді на „Верховині" у Ґлен-Спеї, Н.Й., подію, яка вже протягом 24-ох років щорічно збирає українців східнього узбережжя США та Канади.

Відомий як піонер телеграфічних послуг, у своїй першооснові „Вестерн Юніон" був створений в 1851 році, а у 1871 році ввів послуги телеграфічних переказів грошей. Компанія постачає швидкі послуги грошових переказів через більш ніж 82,000 представництв у 180 країнах світу. „Вестерн Юніон" є філією First Data Corporation (NYSE: FDC). В потребі більшої інформації про „Вестерн Юніон" просимо відвідати нас на Інтернеті: www.westernunion.com

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Найбільша в світі українська висилкова фірма
Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

З нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

» ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ

Україна

» ПАКУНКИ

до **4** днів
Експрес 24 години

ЗАВЖДИ НАЙНИЖЧІ ЦІНИ

- ҐАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо доляри особисто в руки

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пачки з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: 1-800-361-7345

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

10 років разом з громадою

МІСТ MEEST

#1 в США та Канаді

Свій до свого по своє!

» НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

до 35% знижки

» ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

Достава від 1 до 4 тижнів

За безкоштовним каталогом телефонуйте: 1-800-361-7345

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм письмове підтвердження від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc. 97 Six Point Rd. Toronto, ON M8Z 2X3 Tel.: (416) 236-2032 1 (800) 361-7345	MEEST - AMERICA 817 Pennsylvania Ave. Linden, NJ 07036 Tel.: (908) 925-5525 1 (800) 288-9949	MEEST-KARPATY 2236 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622 Tel.: (773) 489-9225 1 (800) 527-7289	MEEST-CALIFORNIA 500 E. Harvard Str. Glendale, CA 91205 Tel.: (818) 547-4910	MEEST-ALBERTA 10834 97 Street, Edmonton, AB T5H 2M3 Tel.: (403) 424-1777 1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці. За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: 1 -800-361-7345

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

1949-99 ЗСА 50 ПЛАСТ

П О Д Я К А

Пластові курені 24-ий УПС і 8-ий УСП ЧОРТОПОЛОХИ складають щире пластове „Дякуємо" всім жертводавцям, що відгукнулися на заклик Крайової Ювілейної Комісії Святкування 50-ліття Пласту в США і надіслали щедрі датки.

ПОДАЄМО СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ:

250 дол.
Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч" – Гартфорд.

По 200 дол.
Мілянич Е. і М. – в пам'ять „Слона" пл. сен. кер. Атанаса Мілянича, д-р Підгорецька А.

150 дол.
Митрополит Сулик С.

По 100 дол.
д-р Балтарович О. і д-р Гудь Ю., Вальчук Хр., Витвицький Б. і Кушнір, Витвицький Б., Голинський Н. Р. і Л.М., Гладкий Хр. і Л., Гулик О., Ґорчинська І. Т. (в пам'ять О. Павлюка), Ґудз М., Ґудзяк М. і Р., Захар В. і З., Іваник Д. і М., Камінська В., Косович Д., Козак К. і Перекліта А., Кондрат П. і М., Коваль К. і Гов Н., Куровицький І. і Я., д-р Куріца Ю. і А., Кутко Г., Кушнір С., Лібер П.І. і А., Максимович А., Мерещак В. і Л., Мицак Ю., д-р Ничай С., Павлюк Б.В.і Н., Пазуняк Б., Подпірка Р. і М., Процик Р., Рак А. і В., д-р Рак І.В.і С., Рудик М., Савицький Ю., д-р Самотовка М.А., Сірий Б.В. і Р., Слюсарчук Ю. і А., Стефанюк Я. і І., Темницький Д. і О., Черник Н.М. і Т., Яцьків Т.О. і Хр., д-р Яцух М.

По 50 дол.
Д-р Бандера В., Бачинська О., Бегей О., Белендюк М., Бень Т., д-р Біланюк О., Білас С. і М., д-р Білик А. і І., Богданів В., Бойко І. і А., Бойчук Ю., Витанович-Галібей Р., Вишневський В., д-р Волянський О., Воронка Р., Ганкевич Т. і Драган-Ганкевич М., Ганас А., Гафткович Н., Гнатейко А., Гойдиш Е., д-р Головінська-Чен М., Головінські І. і Н., Головчак Ю. і Г., Грицак А., д-р Дашкевич Р. і Я., Даниш Н., Дейчаківський Ю. і Мостович І. Е., д-р Дудяк С. і О. Л., Задойний М. і О., Заяць Р. і Г., Ільницькі О. і А., Кекіш Ю. і Р. Ковальчук Р. і Б., д-р Коблянський А., Коверко О., Козак К. і Я., д-р Колибабюк Я., д-р Коропецька Н., Косел П. і Б., Крижанівський Б., д-р Крупа Т. і Л., д-р Круцеляк К., Леуш І. і Бігун Ю., Леськів М., Літош А. і Я., Лятишевський Г., Макарушка М., д-р Миськів П., д-р Мурський Л., Нинка Н., Ожга Ю. і М., Олесницький Н., Оранські Н. і Ю., Осінчук А., д-р Остапюк Я., Ортинська А. і д-р Рибак Ю., Пак В., Панчук Я., Правак О., Подоляк Е. і М., д-р Попович П., Прокоп М. і Л., д-р Процик Ю. і д-р Клодницька М.Л., Раковський А. і Ю., Романів З. і В., д-р Рудницький Л. і І., Савицький Р., д-р Свистун Б., Сидорак О., д-р Смик Р., Сось У. і І. Сось Я. і Л., Софяк М., Ставничі М. і Я., Стасюк М. і М., д-р Стойко В., д-р Тершаковець А., Томко А. і Б., Турченюк Хр. і Б., Форович З., Чайківські З. і Л., Чировський Л., Пл. кур. Чортополохи (в пам'ять О. Павлюка), Чудовська В., Шарко М., Явний Ю., Яросевич Д. і М.

35 дол.
Климкович М.

По 30 дол.
Романко С., Темницький Ю.І.

По 25 дол.
Андрухів А., Бакалець М., д-р Бандура Я. і д-р Бандура Л., Блазенко Хр., Богачевські Ю. і І., Бойко Б., Бойко М., Сім'я Бучацьких, Ваньо М., Василькевич Я., Вербицька І., Верем'яненко М., Винник О. і В., Воробий Т., Врублівський О., Гайда І., Гавриш С., Галій І. і М., Гапій М. і А., Гарасимяк А., Гнатківський В., Голубець З.М., Гончаренко Ю. і М., Гречний М., Гуцал К., Ґерус А., д-р Данилишин Ю. і К., Данко Й., д-р Демидович Ю. і Хр., Деркач І. і Н., Дзюба М., Дзядів О., д-р Диміцький М., Дитюк І., Дмитрик Л., Дума М., Загайкевич О., д-р Заліпський Я., Залуський В., Захарчук Д. і К., д-р Захарясевич М. і К., Канафотська-Петриків Хр., д-р Кизик І. і А., Кіналь Я., Кузмич Д., Кузьма О., Кузь-мович О., д-р Куйдич І., Курилець Ю., Кучер І., Климкович Т., Клос Я., Коваль Б., Козак Хр. і А., Колодій О. і О., Колтунюк Л., Котис Б., д-р Крижанівський Ю., Куляс О. і С., Куріца О. і Г., Ласій Р., д-р Я. і д-р Л. Лащевич (в пам'ять пластунки Роми Лащевич-Рубич), Левицька І., Лисобей Хр., Лібер М., Логаза М., Лопатинський М., Лопатинські А. і А., Луців С., Макух С. і А., Мандич-Центоре Хр., Маринюк Я., Марко В., Масюк Хр., Матвишин О., Мельник М. і П., Никифоряк-Нона М., Німилович О. і Н., Огаренко В., Олексин Н. і Л., Оришкевич М., Оріховський Д., Осередчук О., Павлічко А. і Ю., Пак І. і Л., Пакула Б. і Л., Панчук-Фединська Хр., Парубчак О., Пастушак Б. і І., Пацей Л., Пашковський Б., Перепелиця В. і С., Пластова Станиця – Кергонксон – Т. Паш, Пластос Р. і С., Плешкевич Б., Полівка О., Приймак В. і М., Пришляк І., Пришляк П., Пришляк Я., д-р Прокопів В., Процик В., Пясецькі Л. і А., Рак І. і Л., Раковський І., Ратич І., Річардсон І., Ромах А., Рондяк Р. і У., Рудакевич А. і М., Руденський І., Савицькі М. і Д., Сайкевич Н., д-р Сацюк О., Сілецька Л., Смерчинська А., Сольчаник І., Ставничі І. і М., Стахів Д., Стрібиський А., Сьолковська І., Ткач А., Ткачук Д., Ткачук О., Тодорів В., д-р Трохимчук Р., Турчин М., Угера Н., Федорович Д. і М., Федуняк О., Фізер І. і М., Харук Г., Хемич О., Цибрівська М., Чайківські М. і Б., Чичула А., Чмола А., Чорнодольська Л., Шалатка-Юзич М. і Н., Шарко В., Шехович Н., Шипилява Хр., Шкробут І. і О., Шуст І., Шуст Н., Яворський В., д-р Яримович Я., д-р Яросевич Е., д-р Яськів Ю.

По 20 дол.
Д-р Бей Е., Цибик М. І.

По 15 дол.
Джерсме Д., Камінський В., Котлярчук І., Лаба О., Рудик В . З.

По 10 дол.
Барусевич С.С., Гнатюк В.М., Конрат І. і С., Луценко З., Молс В., Попович Т., Раковська Р., Семків Я., д-р Скальчук І., Світлична Н. і Стокотельний П., Харків А.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КООПЕРАТИВИ
ділиться сумною вісткою зі своїм членством і українським громадянством, що 8 квітня 2000 р. по тяжкій хворобі упокоївся в Бозі

бл. п.

мґр інженер

ПЕТРО КРАМАРЕНКО

колишній голова Управи Кооперативи, довголітній член Ради Директорів, та голова контрольної комісії української православної федеральної кооперативи.

Зажуреній родині Покійного висловлюємо щиросердечні співчуття.
Вічна йому пам'ять!

ДИРЕКЦІЯ та ПРАЦІВНИКИ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ
КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

Ділимося сумною вісткою, що 27 березня 2000 р. відійшла у вічність на 77-му році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

КАТЕРИНА ВАСИЛИШИН

з дому ЛИХОВИД

нар. 7 травня 1923 р. в селі Добре, Ярослав, Україна

ПОХОРОН відбувся 30 березня 2000 р. з церкви св. Миколая у Вілмінґтоні, Дел. на цвинтар Всіх Святих в Делавері.

В глибокому смутку залишились:
муж – ВАСИЛЬ
сини – МИХАЙЛО з родиною
– СТЕПАН з родиною
– АНДРІЙ
доньки – МАРІЯ
– ВІРА з родиною
– ЮЛІЯ з родиною
9 внуків
ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

Вічна її пам'ять!

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДЕРЖАВНОГО СОЮЗУ
в глибокому смутку повідомляє всіх членів УНДС і друзів, що в суботу, 8 квітня 2000 р. відійшов у вічність наш дорогий і невіджалуваний ПОБРАТИМ

св. п.

ПЕТРО КРАМАРЕНКО

Голова УНДС в США і Голова Головної Контрольної Ради кол. Д.Ц. УНР в екзилі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13 квітня в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Складаємо щиросердечні співчуття дружині Марії.

Вічна йому пам'ять!

ЦЕНТРАЛЯ УНДС

За мову, зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

ІРИНИ ЗАЛУЦЬКОЇ

13 травня 1993 р.

Про молитви за спокій душі Покійної просять приятелів і знайомих

дочка – ЛІДА КУЛЬБІДА з мужем д-ром МИКОЛОЮ і донечками ІРИНОЮ і РОМОЮ
сини – ІГОР з дружиною ДАРУСЕЮ і донечкою ТАСЕЮ
– ЯРОСЛАВ
чоловік – МИРОН

Вічна і незабутня її пам'ять!

ІЗ ОСТАННІХ МОГІКАН

23 березня у Сан Дієго на 93-му році життя помер

св. п.

БОРИС БОРИСОВИЧ ІВАНИЦЬКИЙ

загально шанований член української громади. Народжений в Боярці біля Києва, він дитиною виїхав зі своїми батьками на еміграцію, здобувши високу освіту інженера-хеміка у Чехословаччині.

Батько Покійного – Борис Іваницький був близьким співробітником Симона Петлюри, ректором Українського Університету в Подєбрадах у Чехії, ректором УТГІ та Головою УНРади.

Борис Борисович із своєю покійною дружиною Іриною були активними у ДОБРУС-і, УАКРАД-і, опікувалися дисидентами і доброчинними патріотами України. Бездітні, вони залишили свою спадщину для УВАН, бібліотеки Симона Петлюри в Парижі, УПЦеркви, друзям.

Відійшов один із „останніх могікан" славної когорти доби УНР.

ОЛ. СКОП

СПІВЧУТТЯ

Висловлює глибоке співчуття РОМАНОВІ ПРОХОДІ, дітям та онукам з приводу невіджалуваної смерті дружини, матері і бабці ЄВИ ПРОХОДИ у місті Денвер, Кольорадо.

ДРУЗІ
із Сан Дієго і Денверу

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність

св. п.

ПОЕТА ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

за спокій Його душі

в українській православній церкві Всіх Святих

206-208 East 11St. New York,
у суботу, 22 квітня 2000 року
о год. 10-ій ранку.

Рідню, приятелів і знайомих просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

РОДИНА

---

7 лютого 2000 р. на 90-му році свого життя, відійшов від нас у вічність БАТЬКО, ДІД, ПРАДІД, СВОЯК

бл. п.

ВЕНЕДИКТ ДЕНИСЕНКО

Нар. 6 серпня 1909 р. в селі Бондерівка, Україна.

ПАНАХИДА відбулися в похоронному заведенні Христофора Бугая.

ПОХОРОН – 10 лютого 2000 р. з української автокефальної православної катедри св. Андрія Первозваного при участи Єпископа Олександра і оо. Валерія Ковальчука і Ігоря Крекговецького, на цвинтарі Форест Лавн біля могили дружини Катерини (Прохоренко) Денисенко, яка упокоїлася 27 березня 1974 р.

Залишив у глибокому смутку:
дочок – ГАЛЮ ТРУШ з чоловіком ДМИТРОМ і сином АНДРІЄМ з дружиною ЛОРРІ і дітьми АНДРІЙКОМ і АЛІШОЮ
– НАДЮ АНДРУШКІВ з чоловіком д-р РОМАНОМ і донечками СУЗЗЕТ, ЮЛІЄЮ і сином ТАРАСОМ
– ОЛЬГУ ЛИСАК з чоловіком МИХАЙЛОМ
синів – ІВАНА з дружиною НАДІЄЮ і сином МАРКОМ
– ВАСИЛЯ з дружиною ОКСАНОЮ і донечками КАТРИНОЮ, ХРИСТИНОЮ і ДІЯНОЮ
родини – СЕРЕДЮКІВ, ПРОХОРЕНКІВ і ПОЛОСЕНКІВ
зовицю дружини Катерини – ЄЛИСАВЕТУ МИХАЙЛІВНУ ПРОХОРЕНКО з дітьми, прадітьми КАТЕЮ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ ТУРОВСЬКИМ і дітьми
племінника – СТЕПАНА з дружиною НАДІЄЮ ПРОХОРЕНКО.

Вічна йому пам'ять!

---

10 листопада 1999 р. на 88-му році свого життя відійшла у вічність

бл. п.

ТЕОДОРА БЛАЖКЕВИЧ

(БУТИТЕР)

Покійна народилася 27 серпня 1911 р. в селі Мостиське, Галичина, Україна.

Покійна була похована через похоронне заведення Христофера Бугая з церкви Непорочного Зачаття на цвинтарі Маунт Олівет коло свого чоловіка, батька, діда Теофіля Блажкевича, який упокоївся 28 жовтня 1967 р.

Залишила в глибокому смутку:
доньку – НАДЮ з чоловіком ІВАНОМ і сином МАРКОМ ДЕНИСЕНКОМ, Воррен, Миш.
братових в Україні – ДАРІЮ БУТИТЕР (РОМАН) і
– ІВАННУ БУТИТЕР (МИКОЛА)
братанок в Україні – ВІРУ БУЛИК з чоловіком ЗЕНОВІЄМ та сином МАРКІЯНОМ і донечкою СОФІЄЮ з чоловіком
– НАДЮ ТИХОНЕНКО
– ЯРОСЛАВУ ГУЦУЛ
– ДАРІЮ КУЧ і
– МИРОСЛАВУ ЧИЖ (донечку ПАВЛА)
братанків – ВОЛОДИМИРА (РОМАНА)
– ВОЛОДИМИРА (МИКОЛИ) БУТИТЕР

Вічна їй пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: Iouri_uke@hotmail.com

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
- ✔ на роботі
- ✔ автомобільних
- ✔ в публічних місцях
- ✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man) Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert, Realtors
CHATHAM OFFICE:
64 MAIN SREET
CHATHAM, NJ 07928

#1REALTOR IN N.J. — OFF: (973) 635-5000
#1 REALTOR IN MORRIS Co. — EVES: (973) 539-8917
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S. — FAX: (973) 635-5086

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870; (732) 627-0517

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+ tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+ tax
(round trip)
429 дол. (one way)
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

А К У П У Н К Т У Р А
Розмовляємо українською мовою.
Для новоприбулих – безкоштовна консультація
HUDSON VALLEY WELLNESS CENTER
7 S. Myrtle Ave.
Spring Valley, NY 10977
914-371-2740 (вт., чт., сб.)
1730 Central Park Ave.
Yonkers, NY 10710
914-337-5868 (ср.)

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авта і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА — FAST GUARANTEED DELIVERY
Export — Import Ltd.
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
e-mail:nsemczys@aol.com
Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

• РОЗШУКИ •

Розшукую людей з УПА, які знали **ТУСЮ СИСИН**, псевдо **КРИЦЯ**, нар. 1925 року в Самборі, Львівщина.
Тел.: (203) 977-8165
донька Марта

• ЗНАЙОМСТВА •

Розведена українка з Одеси, 50 років, має зелену картку і добру працю, познайомиться з українцем, громадянином Америки, віком понад 50 р., який не має надмірної ваги.
Тел.: 718 236-5380 Віра

• РІЗНЕ •

Обміняю або продам марки, конверти, монети, календарики, телефонні картки України на випуски USA, Canada. Писати на
E-mail:sergyjtys@org.lviv.net

Лікар натуропат безкоштовно консультує і надає відповідні рекомендації при жіночих хворобах. Безплатно визначаємо цукор в крові і тест на вагітність.
Тел.: **917 495-0859 • 908 497-9226**

Український Народний Союз готовий подарувати комп'ютор IBM System-36. Зацікавлених осіб просимо зголошуватися на тел.:
973 292-9800/Ext. 3027

• НА ПРОДАЖ •

На 2 особи мавзолей, Venice, FL Memorial Gardens (8,000 дол.)
Тел.: 941 426-3637 Анна
941 423- 8433 Антоніна

Продається двоповерховий будинок, район вулиці Личаківської у Львові.
Тел.: (203) 977-8165 Марта

Чудовий подарунок рідні в Україні! Приватний будинок з садком в тихому місці м. Теребовлі, Тернопільської обл., близько до центру Опалення природним газом, вода в хаті, гараж. Радість родині за невеликі гроші.
Тел.: 1 (856) 866-2651 Леонід

Шукаю жінку з України по догляду за хлопчиком, 13 місяців без проживання, 5 днів на тиждень. Може бути на „Part time".
Тел.: **973 881-1291**

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

"САМОПОМІЧ" (Н.Дж.)
Федеральна Кооператива
Кліфтон-Пассейк-Виппані-Елізабет

CD SPECIAL

Share or IRA, $5,000 minimum deposit

*12 Month - 6.59% APY**

Toll-free: 1-888-BANK UKE www.bankuke.com

Please contact the credit union for further information about applicable fees and terms. Rates are effective April 4, 2000, and are subject to change without notice. This is a special promotion being offered for a limited time.

* Annual Percentage Yield

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США
Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D
Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США? Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

FOREIGN CONSULTANTS Inc.
EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES
Член Американських Національних Асоціацій AACRAO та NAFSA
виконує „**EVALUATION**" (оцінку) дипломів та академічних довідок.
2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659
(773) 761-0000
(773) 761-0030